

Euroopan unionin virallinen lehti

L 136

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

62. vuosikerta

22. toukokuuta 2019

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihaalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/770,

annettu 20 päivänä toukokuuta 2019,

**tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin
liittyvistä seikoista**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Verkkokaupan unionissa tarjoamaa kasvupotentiaalia ei vielä hyödynnetä täysimääräisesti. Asiakirjassa "Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle" puututaan kokonaisvaltaisella tavalla suurimpiin esteisiin, jotka haittaavat rajat ylittävän verkkokaupan kehitystä unionissa, jotta nämä hyödyntämättömät mahdollisuudet saataisiin käyttöön. Olisi taattava kuluttajille paremmat edellytykset käyttää digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja ja tehtävä niiden toimittamisesta helpompaa yrityksille, ja digitaaliset palvelut voivat osaltaan kehittää unionin digitaalitaloutta ja edistää kasvua yleensä.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 26 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään, että unioni hyväksyy toimenpiteet, joiden tarkoituksena on toteuttaa sisämarkkinat tai varmistaa niiden toiminta, ja että sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus taataan. SEUT 169 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa SEUT 114 artiklan nojalla sisämarkkinoiden toteuttamisen yhteydessä. Tämän direktiivin tavoitteena on löytää oikea tasapaino kuluttajansuojan korkean tason saavuttamisen ja yritysten kilpailukyvyyn edistämisen välillä varmistuen samalla toissijaisuusperiaatteen noudattaminen.
- (3) Tietty digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvät seikat olisi yhdenmukaistettava kuluttajansuojan korkean tason pohjalta todellisten digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamiseksi, oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja liiketoimiin liittyvien kustannusten vähentämiseksi erityisesti pienissä ja keskiuurissa yrityksissä, jäljempänä 'pk-yritykset'.
- (4) Yrityksille, varsinkin pk-yrityksille aiheutuu usein ylimääräisiä kustannuksia, jotka johtuvat kuluttajasopimuksia koskevien pakottavien kansallisten sääntöjen eroista, ja oikeudellista epävarmuutta, kun ne tarjoavat digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja yli rajojen. Yrityksille aiheutuu kustannuksia myös siksi, että niiden on mukautettava sopimuksensa digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamisesta tehtäviä sopimuksia koskeviin erilaisiin pakottaviin sääntöihin, joita sovelletaan jo useissa jäsenvaltioissa ja joiden soveltamisala ja sisältö vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen.

⁽¹⁾ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 57.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. huhtikuuta 2019.

- (5) Kuluttajat eivät aina voi olla luottavaisia tehdessään ostoksia rajojen yli ja erityisesti tehdessään ostoksia verkossa. Yksi tärkeimmistä tähän kuluttajien epäluottamukseen vaikuttavista tekijöistä on epävarmuus keskeisistä sopimusperusteisista oikeuksista ja selkeän kehityksen puuttuminen digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja koskevilta sopimuksilta. Monet kuluttajat ovat kohdanneet ongelmia, jotka liittyvät digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen laatuun tai käytettävyyteen. He ovat saattaneet saada väärän tai viallisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tai eivät ole voineet käyttää sitä. Tämän seurauksena kuluttajille on aiheutunut sekä taloudellista että muuta haittaa.
- (6) Jotta tällaiset ongelmat voitaisiin korjata, sekä yritysten että kuluttajien olisi voitava vedota digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin täysin yhdenmukaistettuihin sopimusperusteisiin oikeuksiin tietyillä keskeisillä aloilla kaikkialla unionissa. Joidenkin keskeisten sääntelynäkökohtien täysimääräinen yhdenmukaistaminen lisäisi tuntuvasti oikeusvarmuutta sekä kuluttajien että yritysten kannalta.
- (7) Jos kaikissa jäsenvaltioissa sovellettaisiin kuluttajasopimuksia koskevia yhdenmukaistettuja sääntöjä, yritysten ja erityisesti pk-yritysten olisi helpompi tarjota digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja kaikkialla unionissa. Yhdenmukaistetut säännöt tarjoaisivat yrityksille vakaan sopimusoikeudellisen ympäristön näiden toimittaessa digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja toisissa jäsenvaltioissa. Yhdenmukaisten sääntöjen ansiosta voitaisiin myös ehkäistä oikeudellista hajanaisuutta, johon erityisesti digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja varten laadittava uusi kansallinen lainsäädäntö johtaisi.
- (8) Kuluttajien olisi voitava hyötyä digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja koskevista yhdenmukaistetuista oikeuksista, jotka takaavat heille korkeatasoisen suojan. Heillä olisi oltava selkeät pakottavat oikeudet riippumatta siitä, missä unionin alueella he vastaanottavat digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja tai käyttävät niitä. Tämä lisäisi kuluttajien luottamusta heidän hankkiessaan digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja. Samalla vähennettäisiin haittoja, joita kuluttajille nykyään aiheutuu, koska he voisivat vedota selkeisiin sääntöihin kohdatessaan digitaaliseen sisältöön tai digitaalisiin palveluihin liittyviä ongelmia.
- (9) Tällä direktiivillä olisi yhdenmukaistettava täysimääräisesti tietyt keskeiset säännöt, joita ei tähän mennessä ole säännelty unionin tai kansallisella tasolla.
- (10) Tässä direktiivissä olisi määriteltävä sen soveltamisala selkeästi ja kiistattomasti ja säädettävä selkeistä aineellisista säännöistä digitaaliselle sisällölle ja digitaalisille palveluille, jotka kuuluvat sen soveltamisalaan. Sekä tämän direktiivin soveltamisalan että sen aineellisten sääntöjen olisi oltava teknologianeutraaleja ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavia.
- (11) Tässä direktiivissä olisi vahvistettava yhteiset säännöt tietyistä vaatimuksista, jotka koskevat digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamisesta elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välillä tehtäviä sopimuksia. Tätä varten olisi yhdenmukaistettava täysin säännöt, jotka koskevat digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimusten mukaisuutta, oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole tällä tavoin sopimuksen mukainen tai sitä ei toimiteta, ja näiden oikeussuojakeinojen käyttöä koskevia sääntöjä sekä digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun muuttamista. Jos kuluttajasopimusoikeuden tietyt keskeiset seikat olisi täysin yhdenmukaistettu, yritysten ja erityisesti pk-yritysten olisi helpompi tarjota tuotteitaan muissa jäsenvaltioissa. Keskeisten sääntöjen täyden yhdenmukaistamisen ansiosta kuluttajat voisivat nauttia kuluttajansuojan korkeasta tasosta ja hyvinvointihyödyistä. Jäsenvaltiot eivät voi tämän direktiivin soveltamisalalla säätää muista, muodollisista tai aineellisista vaatimuksista. Jäsenvaltioiden ei esimerkiksi pitäisi säätää käänteistä todistustaakkaa koskevista säännöistä, jotka poikkeavat tässä direktiivissä säädetyistä säännöistä, tai kuluttajan velvollisuudesta ilmoittaa virheestä elinkeinonharjoittajalle tietyn ajan kuluessa.
- (12) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kansallisiin lainsäädäntöihin siltä osin, kuin kyseessä ovat asiat, joita sillä ei säännellä, etenkin tavaroiden lainmukaisuuteen, vahingonkorvauksiin ja yleiseen sopimusoikeuteen kuuluviin seikkoihin, kuten sopimuksen tekemiseen, pätevyyteen, pätemättömyyteen tai vaikutuksiin. Tässä direktiivissä ei pitäisi myöskään määrittää digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamista koskevien sopimusten oikeudellista luonnetta, ja kysymys siitä, pidetäänkö tällaisia sopimuksia esimerkiksi myynti-, palvelu- vai vuokra-sopimuksina vai *sui generis* -sopimuksina, olisi jätettävä määritettäväksi kansallisessa lainsäädännössä. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa myöskään kansalliseen lainsäädäntöön, jossa säädetään digitaalisen sisällön tai digitaalisen

palvelun virheeseen liittyvistä muista kuin sopimusperusteisista kuluttajan oikeussuojakeinoista liiketoimiketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneita henkilöitä tai muita tällaisten henkilöiden velvollisuuksia täyttäviä henkilöitä vastaan.

- (13) Jäsenvaltiot voivat myös vapaasti säännellä esimerkiksi vastuukysymyksiä koskevia kuluttajavaateita sellaista muuta kolmatta osapuolta kuin elinkeinonharjoittajaa kohtaan, joka toimittaa tai sitoutuu toimittamaan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun, kuten kehittäjä, ja joka ei ole samanaikaisesti tässä direktiivissä tarkoitettu elinkeinonharjoittaja.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti säätää esimerkiksi seurauksista, joita aiheutuu siitä, että digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ei ole toimitettu tai digitaalinen sisältö tai että digitaalinen palvelu on virheellinen, jos toimituksen laiminlyönti tai virheellisyys johtuu esteestä, johon elinkeinonharjoittaja ei pysty vaikuttamaan, ja jos elinkeinonharjoittajan ei voida olettaa pystyvän välttämään tai poistamaan estettä ja sen seurauksia, esimerkiksi jos kyseessä on ylivoimainen este.
- (15) Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti säätää osapuolten oikeuksista pidättäytyä suorittamasta velvollisuuksiin tai osaa niistä, kunnes toinen osapuoli suorittaa velvollisuutensa. Jäsenvaltioiden olisi esimerkiksi voitava säätää siitä, onko kuluttajalla virheen ollessa kyseessä oltava oikeus pidättäytyä kauppahinnan tai sen osan maksamisesta, kunnes elinkeinonharjoittaja on saattanut digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksen mukaisesti, tai onko elinkeinonharjoittajalla oltava oikeus pitää hallussaan kuluttajalle sopimuksen purkamisen johdosta kuuluva korvaus, kunnes kuluttaja täyttää tässä direktiivissä säädetyn velvollisuutensa palauttaa aineellinen väline elinkeinonharjoittajalle.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti ulottaa tämän direktiivin sääntöjen soveltaminen koskemaan sopimuksia, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, tai muuten säännellä tällaisia sopimuksia. Jäsenvaltioiden olisi esimerkiksi voitava vapaasti päättää ulottaa tässä direktiivissä kuluttajille annettu suoja koskemaan myös luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka eivät ole tässä direktiivissä tarkoitettuja kuluttajia, kuten valtiosta riippumattomia järjestöjä, uusyrityksiä tai pk-yrityksiä.
- (17) Kuluttajan määritelmän olisi katettava luonnolliset henkilöt, jotka toimivat muussa kuin elinkeino- tai ammatti-toimintaansa liittyvässä tarkoituksessa. Sellaisten kahta päämäärää palvelevien sopimusten ollessa kyseessä, jotka tehdään tarkoituksessa, joka kuuluu osittain henkilön elinkeinotoimintaan ja osittain muuhun kuin elinkeinotoimintaan, ja joissa elinkeinotoimintaan liittyvä tarkoitus on niin vähäinen, että se ei ole pääasiallinen sopimuksessa kokonaisuudessaan, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin myös voitava vapaasti määrittää, olisiko kyseistä henkilöä myös pidettävä kuluttajana ja millä ehdoilla.
- (18) Tätä direktiiviä olisi sovellettava kaikkiin sopimuksiin, joiden nojalla elinkeinonharjoittaja toimittaa kuluttajalle digitaalista sisältöä tai digitaalisen palvelun tai sitoutuu tekemään niin. Alustojen tarjoajia voidaan pitää tässä direktiivissä tarkoitettuina elinkeinonharjoittajina, jos ne toimivat tarkoituksessa, joka kuuluu niiden liiketoimintaan, ja kuluttajan välittömänä sopimuskumppanina digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamista varten. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti laajentaa tämän direktiivin soveltaminen koskemaan alustojen tarjoajia, joita ei voida pitää elinkeinonharjoittajina tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti.
- (19) Tällä direktiivillä olisi voitava puuttua ongelmiin, jotka koskevat erilaista digitaalista sisältöä ja erilaisia digitaalisia palveluja ja niiden toimittamista. Jotta voitaisiin ottaa huomioon tekniikan nopea kehitys ja varmistaa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun käsitteen joustavuus tulevaisuudessa, tämän direktiivin olisi katettava muun muassa tietokoneohjelmat, sovellukset, videotiedostot, äänitiedostot, digitaaliset pelit, sähköiset kirjat tai muut sähköiset julkaisut sekä digitaaliset palvelut, joiden avulla voidaan luoda, käsitellä, käyttää tai tallentaa dataa digitaalisessa muodossa, mukaan lukien verkkosovelluspalvelut (SaaS), kuten videoiden ja äänitallenteiden jakaminen ja muu verkkoon tallentaminen, pilvipalveluympäristössä tarjolla olevat tekstinkäsittelymahdollisuudet tai pelit sekä sosiaalinen media. Koska digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja voidaan toimittaa monin eri tavoin, esimerkiksi siirtämällä aineellisella välineellä, lataamalla kuluttajan omalle laitteelle, lähettämällä suoratoistona verkossa ja antamalla käyttöoikeus tallennettuun digitaaliseen sisältöön tai sosiaaliseen mediaan, tätä direktiiviä olisi sovellettava kaikkeen digitaaliseen sisältöön ja kaikkiin digitaalisiin palveluihin toimitus- tai käytettävästä riippumatta. Tätä direktiiviä ei kuitenkaan olisi sovellettava internetyhteyspalveluihin.

- (20) Tämän direktiivin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771⁽³⁾ olisi täydennettävä toisaan. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista koskevien sopimusten tietyistä vaatimuksista, kun taas direktiivissä (EU) 2019/771 vahvistetaan säännöt tavarakauppaa koskevien sopimusten tietyistä vaatimuksista. Jotta voidaan vastata kuluttajien odotuksiin ja varmistaa digitaalista sisältöä toimittaville elinkeinonharjoittajille selkeä ja yksinkertainen oikeuskehys, tätä direktiiviä olisi näin ollen sovellettava digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamiseen myös aineellisella välineellä, kuten DVD- ja CD-levyillä, muistikkuilla ja muistikorteilla toimitettavan digitaalisen sisällön toimittamiseen, sekä aineelliseen välineeseen itseensä, edellyttäen, että aineellinen väline toimii yksinomaan digitaalisen sisällön siirtovälineenä. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU⁽⁴⁾ säännöksiä tavarantoimittamista koskevista velvoitteista ja oikeussuojakeinoista olisi kuitenkin sovellettava siinä tapauksessa, että toimitus laiminlyötiin, sen sijaan että sovelletaan tämän direktiivin säännöksiä elinkeinonharjoittajan toimitusvelvollisuudesta ja kuluttajan oikeussuojakeinoista toimituksen laiminlyönnin yhteydessä. Lisäksi jatkossakin tällaisiin aineellisiin välineisiin ja niillä toimitettavaan digitaaliseen sisältöön olisi sovellettava direktiivin 2011/83/EU säännöksiä esimerkiksi peruuttamisoikeudesta ja tavaroiden toimittamista koskevan sopimuksen tyyppistä. Tämä direktiivi ei vaikuta myöskään jakeluoikeuksiin, joita sovelletaan tällaisiin tavaroihin tekijänoikeuslainsäädännön nojalla.
- (21) Direktiiviä (EU) 2019/771 olisi sovellettava sopimuksiin, jotka koskevat tavaroiden myyntiä, digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat mukaan lukien. Digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden käsitteellä olisi tarkoitettava tavaroita, joihin sisältyy digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu tai jotka on liitetty digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun siten, että kyseisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun puuttuminen estäisi tavarantoimintojen suorittamisen. Tavaroihin tällä tavoin sisällytettynä tai liitettyinä digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun olisi sovellettava direktiiviä (EU) 2019/771, jos se tarjotaan tavarantoimittajan mukana tavaraa koskevan myyntisopimuksen perusteella. Sen, muodostaako tavarantoimittajan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittaminen osan myyjän kanssa tehtyä myyntisopimusta, olisi määräydyttävä kyseisen sopimuksen sisällön perusteella. Tähän olisi kuuluttava sellainen tavarantoimittajan sisällytetty tai siihen liitetty digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu, jonka toimittamisesta määrätään nimenomaisesti sopimuksella. Sen olisi myös sisällettävä myyntisopimukset, joiden voidaan katsoa kattavan tietyn digitaalisen sisällön tai tietyn digitaalisen palvelun toimittamisen, koska ne ovat yleisiä samantyyppisissä tavaroissa ja kuluttaja voi kohtuullisesti odottaa niitä ottaen huomioon tavarantoimittajan luonteen sekä mahdollisen julkisen lausuman, jonka myyjä tai muu henkilö liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa, tuottaja mukaan luettuna, on esittänyt tai joka on esitetty heidän puolestaan. Jos esimerkiksi älytelevisiion mainostetaan sisältävän tietyn videosovelluksen, tämän videosovelluksen olisi katsottava olevan osa myyntisopimusta. Tätä olisi sovellettava riippumatta siitä, onko digitaalinen sisältö tai palvelu asennettu etukäteen itse tavarantoimittajan vai onko se ladattava myöhemmin toiselle laitteelle ja on ainoastaan liitetty tavarantoimittajaan.
- Esimerkiksi älypuheliin voi kuulua myyntisopimuksen mukaisesti standardin mukainen ennalta asennettu sovellus, kuten hälytys- tai kamerasovellus. Älykello on myös yksi mahdollinen esimerkki tästä. Kello itsessään katsottaisiin tässä tapauksessa digitaalisia elementtejä sisältäväksi tavaraksi, joka pystyy suorittamaan tavarantoimintojen ainoastaan myyntisopimuksen mukaisesti toimitetulla sovelluksella, joka kuluttajan on kuitenkin ladattava älypuheliin; sovellus olisi silloin tavarantoimittajan liitetty digitaalinen elementti. Tätä olisi sovellettava myös siinä tapauksessa, että tavarantoimittajan sisällytettyä tai siihen liitettyä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ei toimita myyjä itse vaan sen toimittaa kolmas osapuoli myyntisopimuksen mukaisesti. Jos ei ole selvää, kuuluuko digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittaminen myyntisopimukseen, olisi sovellettava direktiiviä (EU) 2019/771, jotta vältetään epävarmuus sekä elinkeinonharjoittajien että kuluttajien kannalta. Lisäksi sellaisen kahdenvälisten sopimussuhteen todentamiseen myyjän ja kuluttajan välillä, jossa tavarantoimittajan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittaminen kuuluu myyntisopimukseen, ei saisi vaikuttaa pelkästään se seikka, että kuluttajan on annettava suostumus lisenssisopimukseen kolmannen osapuolen kanssa voidakseen hyödyntää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua.
- (22) Sitä vastoin jos tavarantoimittajan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun puuttuminen ei estä tavarantoimintojen suorittamista tai jos kuluttaja tekee sopimuksen digitaalisia elementtejä sisältävää tavaraa koskevaan myyntisopimukseen kuulumattoman digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamisesta, tätä sopimusta olisi pidettävä erillisenä tavarantoimittajan myyntiä koskevana sopimuksena, vaikka myyjä toimisi tämän toisen ulkopuolisen elinkeinonharjoittajan kanssa tehtävän sopimuksen välittäjänä, ja se voisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan. Esimerkiksi jos kuluttaja lataa pelisovelluksen sovelluskaupasta älypuheliin, pelisovelluksen

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 28).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

toimitusta koskeva sopimus on älypuhelimien myyntisopimuksesta erillinen sopimus. Tästä syystä direktiiviä (EU) 2019/771 olisi sovellettava ainoastaan älypuhelimista koskevaan myyntisopimukseen ja pelisovelluksen toimitus voisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan, jos tässä direktiivissä säädetty edellytykset täyttyvät. Toinen esimerkki on tapaus, jossa on nimenomaan sovittu, että kuluttaja ostaa älypuhelimien ilman tiettyä käyttöjärjestelmää, ja kuluttaja tekee myöhemmin sopimuksen käyttöjärjestelmän toimittamisesta kolmannen osapuolen kanssa. Tällaisessa tapauksessa erikseen ostetun käyttöjärjestelmän toimittaminen ei olisi osa myyntisopimusta eikä sen vuoksi kuuluisi direktiivin (EU) 2019/771 soveltamisalaan, vaan voisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan, jos tässä direktiivissä säädetty edellytykset täyttyvät.

- (23) Kuluttajat käyttävät digitaalisia arvokantajia, kuten sähköisiä arvoseleitä tai sähköisiä kuponkeja, erilaisten tavaroiden tai palvelujen maksamiseen digitaalisilla sisämarkkinoilla. Digitaalisista arvokantajista on tulossa tärkeitä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamisessa, ja niitä olisi sen vuoksi pidettävä tässä direktiivissä tarkoitettuna maksutapana. Digitaaliin arvokantajiin olisi katsottava kuuluvan myös virtuaalivaluutat siinä määrin, kuin ne tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä. Erittely maksutavan mukaan voi johtaa syrjintään ja tarjota yrityksille perusteettoman kannustimen siirtyä toimittamaan digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja digitaalisia arvokantajia vastaan. Digitaalisia arvokantajia ei kuitenkaan pitäisi pitää tässä direktiivissä tarkoitettuna digitaalisena sisältönä tai digitaalisena palveluna, koska niillä ei ole muuta tarkoitusta kuin toimia maksutapana.
- (24) Digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja toimitetaan usein myös niin, että kuluttaja ei maksa kauppahintaa vaan luovuttaa elinkeinonharjoittajalle henkilötietoja. Tällaisia liiketoimintamalleja käytetään eri muodoissa huomattavassa osassa markkinoita. Tässä direktiivissä otetaan täysimääräisesti huomioon, että henkilötietojen suoja on perusoikeus ja siksi henkilötietoja ei voida pitää hyödykkeenä, mutta kuitenkin siinä olisi varmistettava, että kuluttajilla on tällaisten liiketoimintamallien yhteydessä oikeus sopimusperusteisiin oikeussuojakeinoihin. Tätä direktiiviä olisi näin ollen sovellettava sopimuksiin, joiden nojalla elinkeinonharjoittaja toimittaa tai sitoutuu toimittamaan kuluttajalle digitaalista sisältöä tai digitaalisen palvelun ja kuluttaja luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan henkilötietoja. Henkilötiedot voitaisiin luovuttaa elinkeinonharjoittajalle joko sopimuksen tekoajankohtana tai myöhemmän ajankohtana, esimerkiksi kun kuluttaja antaa elinkeinonharjoittajalle suostumuksensa käyttää henkilötietoja, joita kuluttaja voi ladata tai luoda digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun käytön yhteydessä. Henkilötietojen suoja koskevassa unionin lainsäädännössä säädetään kattavasta luettelosta laillisia perusteita henkilötietojen lainmukaiseen käsittelyyn. Tätä direktiiviä olisi sovellettava kaikkiin sopimuksiin, joiden nojalla kuluttaja luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan henkilötietoja elinkeinonharjoittajalle. Tätä direktiiviä olisi sovellettava muun muassa silloin, kun kuluttaja avaa sosiaalisen median tilin ja luovuttaa nimen ja sähköpostiosoitteen, joita käytetään muihin tarkoituksiin kuin pelkästään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamiseen tai lakisääteisten vaatimusten noudattamiseen. Tätä direktiiviä olisi sovellettava myös silloin, kun kuluttaja antaa suostumuksen siihen, että elinkeinonharjoittaja voi käsitellä markkinointitarkoituksia varten kaikkea henkilötiedoiksi katsottavaa aineistoa, kuten kuluttajan lataamia valokuvia tai julkaisuja. Jäsenvaltioiden olisi voitava kuitenkin vapaasti määrittää, täytyvätkö kansallisen lainsäädännön mukaiset sopimuksen tekemistä, olemassaoloa ja pätevyyttä koskevat vaatimukset.
- (25) Kun digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja ei toimiteta kauppahintaa vastaan, tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa silloin, kun elinkeinonharjoittaja kerää henkilötietoja yksinomaan toimittaakseen digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja tai pelkästään lakisääteisten vaatimusten täyttämiseksi. Tällaisia tilanteita voivat olla esimerkiksi tapaukset, joissa sovellettava lainsäädäntö edellyttää kuluttajan rekisteröitymistä turvallisuussyistä ja tunnistamista varten. Tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa myöskään silloin, kun elinkeinonharjoittaja kerää vain metatietoja, kuten tietoja kuluttajan laitteesta tai selaushistoriasta, paitsi jos tätä tilannetta pidetään kansallisessa lainsäädännössä sopimuksena. Sitä ei pitäisi soveltaa myöskään silloin, kun kuluttaja, joka ei ole tehnyt sopimusta elinkeinonharjoittajan kanssa, joutuu seuraamaan mainoksia vain saadakseen pääsyn digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin edelleen voitava vapaasti ulottaa tämän direktiivin soveltaminen tällaisiin tilanteisiin tai muutoin säännellä tällaisia tilanteita, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (26) Tätä direktiiviä olisi sovellettava myös sopimuksiin, jotka koskevat digitaalisen sisällön, esimerkiksi ohjelmistojen, kehittämistä kuluttajan vaatimusten pohjalta. Tätä direktiiviä olisi sovellettava myös tavaroiden 3D-tulostuksessa käytettävien sähköisten tiedostojen toimittamiseen siinä määrin, kuin tällaiset tiedostot kuuluvat tässä direktiivissä tarkoitettuna digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun määritelmään. Tätä direktiiviä ei kuitenkaan olisi sovellettava oikeuksiin tai velvollisuuksiin, jotka liittyvät tavaroihin, jotka on tuotettu 3D-tulostustekniikkaa käyttäen.

- (27) Koska tätä direktiiviä olisi sovellettava sopimuksiin, joiden tarkoituksena on toimittaa digitaalista sisältöä tai digitaalinen palvelu kuluttajalle, sitä ei pitäisi soveltaa silloin, kun sopimuksen pääasiallisena kohteena on ammattimaisten palvelujen tarjoaminen, mukaan lukien käännöspalvelut, arkkitehtipalvelut, oikeudelliset palvelut tai muut ammatilliset neuvontapalvelut, jotka elinkeinonharjoittaja usein itse suorittaa, riippumatta siitä, mitä digitaalista menetelmää elinkeinonharjoittaja käyttää tuottaakseen, toimittaakseen tai välittääkseen palvelun tuotoksen kuluttajalle. Tätä direktiiviä ei olisi myöskään sovellettava julkisiin palveluihin, kuten sosiaaliturvapalveluihin tai julkisiin rekistereihin, joissa digitaalista menetelmää käytetään ainoastaan palvelun välittämiseen tai tiedoksi antamiseen kuluttajalle. Tätä direktiiviä ei pitäisi myöskään soveltaa virallisiin asiakirjoihin eikä muihin notaarin vahvistamiin asiakirjoihin riippumatta siitä, onko ne tuotettu, tallennettu, jäljennetty tai välitetty digitaalista menetelmää käyttäen.
- (28) Numeroista riippumattomien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen markkinat, jotka eivät ole yhteydessä yleiseen käyttöön osoitettuihin numeroalueisiin, kehittyvät nopeasti. Viime vuosina on kehitetty uusia digitaalisia palveluja, jotka mahdollistavat henkilöiden välisen viestinnän internetin välityksellä, kuten verkkopohjaiset sähköpostipalvelut ja verkossa toimivat sanomanvälityspalvelut, ja yhä useammat kuluttajat käyttävät tällaisia palveluja. Tämän vuoksi on tarpeen huolehtia tehokkaasta kuluttajansuojasta tällaisten palvelujen osalta. Tätä direktiiviä olisi siksi sovellettava myös numeroista riippumattomiin henkilöiden välsiin viestintäpalveluihin.
- (29) Tämän direktiivin säännöksiä ei pitäisi soveltaa terveydenhuoltoon siten, kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/24/EU⁽⁵⁾. ”Terveydenhuollon” jättämistä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi siksi sovellettava myös kaikkiin digitaalisiin sisältöihin tai digitaalisiin palveluihin, jotka muodostavat lääkinnällisen laitteen, siten kuin se on määritelty neuvoston direktiivissä 93/42/ETY⁽⁶⁾ tai 90/385/ETY⁽⁷⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/79/EY⁽⁸⁾, silloin kun direktiivissä 2011/24/EU määritelty terveydenhuollon ammattihenkilö on määrännyt tai tarjonnut tällaisen lääkinnällisen laitteen. Tätä direktiiviä olisi kuitenkin sovellettava kaikkiin digitaalisiin sisältöihin tai digitaalisiin palveluihin, jotka muodostavat lääkinnällisen laitteen, kuten terveysalan sovelluksiin, joita kuluttaja voi hankkia ilman, että terveydenhuollon ammattihenkilö määrää tai tarjoaa sen.
- (30) Rahoituspalveluja koskeva unionin lainsäädäntö sisältää useita sääntöjä kuluttajansuojasta. Rahoituspalvelut, siten kuin ne on määritelty alan lainsäädännössä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/65/EY⁽⁹⁾, kattavat myös rahoituspalveluja tai niiden käyttöoikeutta koskevan digitaalisen sisällön tai digitaaliset palvelut, ja näin ollen rahoituspalveluja koskevan unionin lainsäädännön tarjoama suojat kattaa ne. Rahoituspalvelun muodostavaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua koskevat sopimukset olisi näin ollen jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (31) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun, joka tarjotaan yleisölle osana taiteellista esitystä tai muuta tapahtumaa, kuten digitaalista elokuvaesitystä tai audiovisuaalista teatteriesitystä. Tätä direktiiviä olisi kuitenkin sovellettava digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun, joka tarjotaan yleisölle signaalin siirron välityksellä, kuten digitaalisiin televisiopalveluihin.
- (32) Vapaiden ohjelmistojen ja avoimen lähdekoodin ohjelmistojen lähdekoodi on yleisesti saatavilla, ja käyttäjät voivat vapaasti käyttää, muuttaa ja jakaa edelleen näitä ohjelmistoja tai niiden muutettuja versioita. Tämä voi edistää tutkimusta ja innovointia digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen markkinoilla. Jotta ei aseteta esteitä tällaiselle markkinakehitykselle, tätä direktiiviä ei myöskään pitäisi soveltaa vapaisiin ohjelmistoihin ja avoimen lähdekoodin ohjelmistoihin edellyttäen, että niitä ei ole toimitettu kauppahintaa vastaan ja että kuluttajan henkilötietoja käytetään yksinomaan ohjelmistojen turvallisuuden, yhteensopivuuden ja yhteentoimivuuden parantamiseen.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/24/EU, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävässä terveydenhuollossa (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 45).

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 93/42/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, lääkinnällisistä laitteista (EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1).

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 90/385/ETY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1990, aktiivisia implantoitavia lääkinnällisiä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 189, 20.7.1990, s. 17).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/79/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 1998, in vitro -diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista (EYVL L 331, 7.12.1998, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY, annettu 23 päivänä syyskuuta 2002, kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta (EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16).

- (33) Digitaalinen sisältö tai digitaaliset palvelut yhdistetään usein tavaroiden tai muiden palvelujen toimittamiseen ja niitä tarjotaan kuluttajalle samassa sopimuksessa, jossa on yhdistetty eri osia, kuten digitaalisten televisiolähetysten tarjoaminen ja elektronisten laitteiden ostaminen. Tällaisissa tapauksissa kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan väliseen sopimukseen sisältyy digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamista koskevien osien lisäksi myös osia, jotka kuuluvat muuntotyyppeihin sopimuksiin, kuten tavaroiden tai palvelujen myyntiä koskeviin sopimuksiin. Tätä direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan niihin sopimuksen osiin, jotka koskevat digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista. Sopimuksen muihin osiin olisi sovellettava sääntöjä, joita kyseisiin sopimuksiin sovelletaan kansallisessa lainsäädännössä, tai tapauksen mukaan muuta tiettyä alaa tai kohdetta koskevaa unionin lainsäädäntöä. Samoin niitä mahdollisia vaikutuksia, joita sopimuspaketin yhden osan purkamisella voi olla sopimuspaketin muihin osiin, olisi säänneltävä kansallisella lainsäädännöllä. Jos elinkeinonharjoittaja tarjoaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/1972⁽¹⁰⁾ säännösten mukaisesti digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua yhdistettynä numeroihin perustuvaan henkilöiden väliseen viestintäpalveluun tai internetyhteyspalveluun, tämän direktiivin säännöksiä digitaalisen sisällön muuttamisesta ei kuitenkaan pitäisi soveltaa sopimuspaketin digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua koskevaan osaan, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus direktiivin (EU) 2018/1972 sopimuspakettia koskevien alakohtaisten säännösten kanssa. Direktiivin (EU) 2018/1972 asiaankuuluvia säännöksiä olisi sen sijaan sovellettava kaikkiin paketin osiin, myös digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun.
- (34) Tämän direktiivin sopimuspaketteja koskevia säännöksiä olisi sovellettava ainoastaan silloin, kun sama elinkeinonharjoittaja tarjoaa paketin eri osia samalle kuluttajalle yhden sopimuksen nojalla. Tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa kansalliseen lainsäädäntöön, joilla säännellään edellytyksiä, joiden täyttyessä digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista koskevan sopimuksen voidaan katsoa liittyvän toiseen sopimukseen, jonka kuluttaja on tehnyt saman tai jonkin toisen elinkeinonharjoittajan kanssa, tai olevan sen liitännäissopimus, näiden sopimusten mukaisesti sovellettavia oikeussuojakeinoja tai vaikutusta, joka yhden sopimuksen purkamisella olisi toiseen sopimukseen.
- (35) Digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen yhdistämistä tavaroiden tai muiden palvelujen tarjoamiseen koskevaa kaupallista käytäntöä säännellään sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/29/EY⁽¹¹⁾. Tällaista yhdistämistä ei sinällään kielletä direktiivissä 2005/29/EY. Se on kuitenkin kiellettyä, jos se katsotaan sopimattomaksi kyseisessä direktiivissä vahvistettujen perusteiden nojalla tehdyn tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Unionin kilpailuoikeus mahdollistaa myös kytkeykauppoihin ja sopimusten yhdistämiseen puuttumisen silloin, kun ne vaikuttavat kilpailuun ja aiheuttavat haittaa kuluttajille.
- (36) Tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa muihin unionin säädöksiin, jotka koskevat tiettyä alaa tai kohdetta, kuten televiestintää, sähköistä kaupankäyntiä ja kuluttajansuojaa. Sen ei pitäisi myöskään vaikuttaa unionin ja kansalliseen lainsäädäntöön, joka koskee tekijänoikeuksia ja lähioikeuksia, kuten verkkosisältöpalvelujen siirrettävyyttä.
- (37) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien toimien toteuttamiseen voi sisältyä henkilötietojen käsittelyä. Unionin oikeus tarjoaa kattavat puitteet henkilötietojen suojaa varten. Tällä direktiivillä ei etenkään rajoiteta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁽¹²⁾ ja direktiivin 2002/58/EY⁽¹³⁾ soveltamista. Näitä puitteita sovelletaan henkilötietoihin, joita käsitellään tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien sopimusten yhteydessä. Tämän vuoksi henkilötietoja olisi kerättävä tai muuten käsiteltävä vain asetuksen (EU) 2016/679 ja direktiivin 2002/58/EY mukaisesti. Jos tämä direktiivi on ristiriidassa henkilötietojen suojaa koskevan unionin oikeuden kanssa, olisi sovellettava viimeksi mainittua.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1972, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä (EUVL L 321, 17.12.2018, s. 36).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (38) Tässä direktiivissä ei pitäisi säätää henkilötietojen lainmukaisen käsittelyn edellytyksistä, joista säädetään erityisesti asetuksessa (EU) 2016/679. Tämän johdosta henkilötietojen käsittely tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan sopimuksen yhteydessä on lainmukaista ainoastaan, jos se on asetuksen (EU) 2016/679 henkilötietojen käsittelyn laillisia perusteita koskevien säännösten mukaista. Kun henkilötietojen käsittely perustuu suostumukseen erityisesti asetuksen (EU) 2016/679 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla, noudatetaan kyseisen asetuksen asianomaisia säännöksiä, myös niiden edellytysten osalta, jotka koskevat arviota siitä, onko suostumus annettu vapaaehtoisesti. Tällä direktiivillä ei pitäisi säännellä annetun suostumuksen sitovuutta. Asetus (EU) 2016/679 sisältää myös kattavia oikeuksia, kuten oikeus tietojen poistamiseen ja siirtämiseen järjestelmästä toiseen. Tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa näihin oikeuksiin, jotka koskevat kaikkia henkilötietoja, jotka kuluttaja on luovuttanut elinkeinonharjoittajalle tai elinkeinonharjoittaja on kerännyt tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan sopimuksen yhteydessä ja kuluttajan purettua sopimuksen tämän direktiivin mukaisesti.
- (39) Oikeutta tietojen poistamiseen ja kuluttajan oikeutta peruuttaa suostumuksensa henkilötietojen käsittelyyn olisi sovellettava täysimääräisesti myös tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien sopimusten yhteydessä. Kuluttajan oikeus purkaa sopimus tämän direktiivin mukaisesti ei saisi vaikuttaa asetuksen (EU) 2016/679 mukaiseen kuluttajan oikeuteen peruuttaa suostumuksensa henkilötietojensa käsittelyyn.
- (40) Tässä direktiivissä ei pitäisi säätää seurauksista, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia, jos kuluttaja peruuttaa suostumuksensa henkilötietojensa käsittelemiseen. Tällaisten seurausten olisi kuuluttava edelleenkin kansallisen lainsäädännön piiriin.
- (41) Elinkeinonharjoittajat voivat toimittaa kuluttajille digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja eri tavoin. On tarpeen vahvistaa yksinkertaiset ja selkeät säännöt siitä, millä tavoin ja milloin elinkeinonharjoittajan on täytettävä tämä keskeinen sopimusvelvoite, joka koskee digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun antamista kuluttajan saataville tai käytettäväksi. Digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun olisi katsottava olevan kuluttajan saatavilla tai käytettävissä, kun digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu taikka sen käyttöön tai lataamiseen tarvittava keino on tavoittanut kuluttajan eikä tarvita muita elinkeinonharjoittajan toimia, jotta kuluttaja voisi käyttää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua sopimuksen mukaisesti. Koska elinkeinonharjoittaja ei lähtökohtaisesti ole vastuussa kuluttajan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun vastaanottamista tai tallentamista varten valitseman fyysisen tai virtuaalisen järjestelmän, esimerkiksi sähköisen alustan tai pilvitallennuspalvelun, toiminnasta vastaavan kolmannen osapuolen toimista tai laiminlyönneistä, elinkeinonharjoittajan pitäisi voida vain toimittaa digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu tälle kolmannelle osapuolelle. Fyysisen tai virtuaalisen järjestelmän ei voida kuitenkaan katsoa olevan kuluttajan valitsema, jos järjestelmä on elinkeinonharjoittajan hallinnoima tai sopimuksella yhdistetty elinkeinonharjoittajaan tai jos kuluttaja on valinnut kyseisen fyysisen tai virtuaalisen järjestelmän digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun vastaanottamista varten, mutta vaihtoehto oli ainoa elinkeinonharjoittajan tarjoama vaihtoehto digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun vastaanottoa tai käyttöä varten.

Jos fyysisen tai virtuaalisen järjestelmän ei voida katsoa olevan kuluttajan valitsema, elinkeinonharjoittajan ei olisi katsottava noudattaneen velvollisuutta toimittaa digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu, jos digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu toimitetaan fyysiseen tai virtuaaliseen järjestelmään mutta kuluttaja ei voi vastaanottaa tai käyttää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua tämän direktiivin mukaisesti. Tällöin kuluttajalla olisi oltava samat oikeussuojakeinot kuin silloin, jos elinkeinonharjoittaja ei ole toimittanut digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua. Toimitusajan suhteen olisi markkinakäytäntöjen ja teknisten mahdollisuuksien mukaisesti ja tietynasteisen joustavuuden tarjoamiseksi toimittava niin, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu olisi toimitettava ilman aiheetonta viivytystä, paitsi jos osapuolet päättävät sopia toisin muunlaisen toimitustavan mahdollistamiseksi.

- (42) Digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun olisi oltava elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisessä sopimuksessa sovittujen vaatimusten mukainen. Sen olisi erityisesti oltava sovittu kuvauksen ja sovittu määrän mukainen, esimerkiksi käytettävissä olevien musiikkitiedostojen määrän suhteen, ja sovittu laadun mukainen, esimerkiksi sopimuksessa määrätyn kuvan tarkkuuden, kielen ja version suhteen. Myös sen turvallisuuden, toimivuuden, yhteensopivuuden, yhteentoimivuuden ja muiden ominaisuuksien olisi vastattava sopimuksen vaatimuksia. Sopimuksen vaatimusten olisi sisällettävä vaatimukset, jotka johtuvat ennen sopimuksen tekemistä annettavista tiedoista, jotka direktiivin 2011/83/EU mukaisesti ovat olennainen osa sopimusta. Nämä vaatimukset voidaan esittää myös palvelutasosopimuksessa, kun sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan tämän tyyppinen sopimus on osa kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välistä sopimussuhdetta.

- (43) Toimivuudella olisi tarkoitettava sitä, millä tavoin digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua voidaan käyttää. Esimerkiksi tekniset rajoitukset, kuten digitaatioikeuksien hallintajärjestelmästä johtuva suojaus tai aluekoodaus, tai niiden puuttuminen voivat vaikuttaa siihen, voiko digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu suorittaa kaikki toimintonsa tarkoituksensa mukaisesti. Yhteentoimivuuden käsite liittyy siihen, toimiiko digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu muun kuin sellaisen laitteen tai ohjelmiston kanssa, jonka kanssa samantyyppistä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua yleensä käytetään, ja missä määrin. Onnistuneeseen toimintaan voi sisältyä esimerkiksi digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kyky vaihtaa tietoja tällaisten muiden ohjelmistojen tai laitteiden kanssa ja käyttää vaihdettuja tietoja.
- (44) Koska digitaaliset sisällöt ja digitaaliset palvelut kehittyvät jatkuvasti, elinkeinonharjoittajat voivat sopia kuluttajien kanssa toimittavansa päivityksiä ja ominaisuuksia sitä mukaa, kuin niitä on saatavilla. Näin ollen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuutta olisi myös arvioitava suhteessa siihen, päivitetäänkö digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua sillä tavoin, kuin sopimuksessa on määrätty. Sopimuksessa sovittujen päivitysten toimittamisen laiminlyönnin olisi katsottava tarkoittavan, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole sopimuksenmukainen. Lisäksi virheellisten tai vaillinaisten päivitysten olisi myös katsottava tarkoittavan, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole sopimuksenmukainen, sillä se merkitsisi, että tällaisia päivityksiä ei tehdä sopimuksessa määrättyllä tavalla.
- (45) Jotta digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu olisi sopimuksenmukainen ja jotta varmistetaan, että kuluttajat eivät jäisi vaille oikeuksiaan esimerkiksi silloin, kun sopimuksen vaatimukset ovat hyvin matalat, digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun olisi sopimustenmukaisuutta koskevien subjektiivisten vaatimusten lisäksi oltava myös tässä direktiivissä säädettyjen sopimustenmukaisuutta koskevien objektiivisten vaatimusten mukaisia. Sopimuksenmukaisuutta olisi arvioitava muun muassa suhteessa siihen tarkoitukseen, johon samantyyppistä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua yleensä käytettäisiin. Sillä olisi myös oltava toimintaan liittyvät ja muut ominaisuudet, joita samantyyppisellä digitaalisella sisällöllä tai digitaalisella palvelulla yleensä on ja joita kuluttajat voivat kohtuudella odottaa, kun otetaan huomioon digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun luonne ja elinkeinonharjoittajan tai liiketoimiketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneen muun henkilön esittämät tai näiden puolesta esitetyt digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun erityisiä ominaisuuksia koskevat julkiset lausumat.
- (46) Kohtuuseriaatetta, joka koskee kaikkia tässä direktiivissä olevia viittauksia siihen, mitä henkilö voi kohtuudella odottaa, olisi määritettävä objektiivisesti, ottaen huomioon digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun luonne ja tarkoitus, asiaan liittyvät olosuhteet ja osapuolten kauppatavat ja käytännöt. Erityisesti se, minkä katsotaan olevan kohtuullinen aika, jonka kuluessa digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu olisi saatettava sopimuksenmukaiseksi, olisi vahvistettava puolueettomasti ottaen huomioon virheen luonne.
- (47) Elinkeinonharjoittajan olisi ajanjaksolla, jota kuluttaja voi kohtuudella edellyttää, toimitettava kuluttajalle päivityksiä, myös turvapäivityksiä, jotta digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu säilyy sopimuksen mukaisena ja turvallisena. Esimerkiksi kun on kyseessä digitaalinen sisältö tai digitaaliset palvelut, jonka tai joiden käyttötarkoitus on ajallisesti rajattu, velvollisuus tarjota päivityksiä olisi rajoitettava kyseiseen ajanjaksoon, kun taas muuntyyppisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun ollessa kyseessä aika, jona kuluttajalle olisi tarjottava päivityksiä, voisi vastata virheitä koskevan vastuun kestoa tai oltava sitä pidempi, mikä saattaa koskea erityisesti turvapäivityksiä. Kuluttajan olisi voitava vapaasti päättää, asentaako hän toimitetut päivitykset. Jos kuluttaja päättää olla asentamatta päivityksiä, hänen ei kuitenkaan pitäisi olettaa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun säilyvän sopimuksenmukaisena. Elinkeinonharjoittajan olisi tiedotettava kuluttajalle, että tämän päätös olla asentamatta päivityksiä, jotka ovat tarpeen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun säilyttämiseksi sopimuksenmukaisena, turvapäivitykset mukaan luettuina, vaikuttaa elinkeinonharjoittajan vastuuseen näiden digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun ominaisuuksien sopimustenmukaisuudesta, joita kyseisillä päivityksillä on tarkoitus ylläpitää. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa muualla unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyihin velvoitteisiin tarjota turvapäivityksiä.
- (48) Henkilötietojen käsittelyyn tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien sopimusten yhteydessä olisi sovellettava täysimääräisesti asetusta (EU) 2016/679 tai muuta unionin tietosuojalainsäädäntöä. Lisäksi tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa asetuksessa (EU) 2016/679 säädettyihin oikeuksiin, velvollisuuksiin ja muihin kuin sopimusperusteisiin oikeussuojakeinoihin. Seikkojen, jotka johtavat siihen, että ei noudateta asetuksessa (EU) 2016/679 säädettyjä vaatimuksia, mukaan lukien keskeiset periaatteet, joita ovat muun muassa tietojen minimointi, sisäänrakennettu tietosuoja ja oletusarvoinen tietosuoja, voidaan tapauksen olosuhteiden mukaan myös katsoa tarkoittavan, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole tässä direktiivissä säädettyjen sopimuksenmukaisuutta koskevien

subjektiivisten tai objektiivisten vaatimusten mukainen. Yhtenä esimerkkinä voivat olla tapaukset, joissa elinkeinonharjoittajalla selkeästi on sopimuksessa velvoite tai joissa sopimusta voidaan tulkita tällä tavoin, mikä liittyy myös asetuksen (EU) 2016/679 mukaisiin elinkeinonharjoittajan velvollisuuksiin. Tällöin sopimusvelvoite voi tulla osaksi sopimuksenmukaisuutta koskevia subjektiivisia vaatimuksia. Toisena esimerkkinä ovat tapaukset, joissa asetuksen (EU) 2016/679 mukaisten velvollisuuksien noudattamatta jättämisestä voi samaan aikaan seurata se, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei sovellu käyttötarkoitukseensa, mikä muodostaa sellaisten sopimustenmukaisuutta koskevien objektiivisten vaatimusten noudattamatta jättämisen, joiden mukaan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun on sovelluttava siihen käyttötarkoitukseen, johon samantyyppistä digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja yleensä käytetään.

Näin on esimerkiksi silloin, jos tietojen salaushelmistoja toimittava elinkeinonharjoittaja ei toteuta asetuksessa (EU) 2016/679 edellytetyjä asianmukaisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan sisäänrakennetusti, että henkilötietoja ei luovuteta luvattomille vastaanottajille, jolloin salaushelmisto ei sovellu aiotuun käyttötarkoitukseensa, joka on turvata kuluttajan tietojen siirtäminen aiotulle vastaanottajalle. Voi olla myös tapauksia, joissa se, että elinkeinonharjoittaja ei noudata asetuksen (EU) 2016/679 mukaisia velvollisuuksiaan, muodostaa tilanteen, jossa digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole sellaisten sopimustenmukaisuutta koskevien objektiivisten vaatimusten mukainen, joissa edellytetään, että digitaalisella sisällöllä tai digitaalisella palvelulla on ominaisuudet, jotka samantyyppisellä digitaalisella sisällöllä tai digitaalisella palvelulla yleensä on ja joita kuluttaja voi kohtuudella odottaa. Esimerkiksi jos verkkokauppasovelluksen elinkeinonharjoittaja ei toteuta asetuksessa (EU) 2016/679 säädettyjä toimenpiteitä kuluttajan henkilötietojen käsittelyn turvaamiseksi ja kuluttajan luottokorttitiedot altistuvat tämän vuoksi haittaohjelmille tai vakoiluohjelmille, tämä toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen voisi myös muodostaa tässä direktiivissä tarkoitetun digitaalisen sisällön tai digitaalisen ohjelman virheen, koska kuluttaja on kohtuudella odottanut, että tämäntyyppisessä sovelluksessa on yleensä ominaisuuksia, jotka estävät maksutietojen luovuttamisen. Jos seikoista, jotka johtavat siihen, että ei noudateta asetuksessa (EU) 2016/679 säädettyjä vaatimuksia, aiheutuu myös se, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole tässä direktiivissä säädettyjen sopimuksenmukaisuutta koskevien subjektiivisten tai objektiivisten kriteerien mukainen, kuluttajalla olisi oltava oikeus käyttää tässä direktiivissä säädettyjä oikeussuojakeinoja tämän virheen korjaamiseksi, paitsi jos sopimus on jo pätemätön tai moitteenvaarainen kansallisen lainsäädännön nojalla.

- (49) Riittävän joustavuuden varmistamiseksi molempien osapuolten olisi voitava poiketa sopimustenmukaisuutta koskevista objektiivisista vaatimuksista. Tällaisen poikkeamisen olisi oltava mahdollista ainoastaan, jos kuluttajalle on annettu siitä nimenomaisesti tieto ja jos kuluttaja hyväksyy sen erikseen muista ilmoituksista tai sopimuksista aktiivisesti ja yksiselitteisesti. Molemmat edellytykset voitaisiin täyttää esimerkiksi merkitsemällä rasti ruutuun tai käyttämällä painiketta tai muuta vastaavaa toimintoa.
- (50) Elinkeinonharjoittajien olisi tämän direktiivin sääntöjä soveltaessaan noudatettava standardeja, avoimia teknisiä eritelmiä, hyviä käytänteitä ja käytäntesääntöjä, jotka koskevat muun muassa sellaisia yleisesti käytettyjä ja koneellisesti luettavissa olevia tallennusmuotoja, joiden avulla palautetaan kuluttajan itsensä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua käyttäessään luoma tai luovuttama sisältö, johon ei kuulu henkilötietoja, ja jotka koskevat myös tietojärjestelmien ja digitaalisten ympäristöjen turvallisuutta, riippumatta siitä, onko ne vahvistettu kansainvälisellä tai unionin tasolla tai jonkin teollisuudenalan piirissä. Komissio voi tässä yhteydessä kehottaa toimialajärjestöjä ja muita etujärjestöjä laatimaan kansainvälisiä standardeja ja unionin standardeja sekä käytäntesääntöjä, joiden avulla voitaisiin tukea tämän direktiivin yhdenmukaista täytäntöönpanoa.
- (51) Monenlaista digitaalista sisältöä ja erilaisia digitaalisia palveluja toimitetaan jatkuvasti pidemmän ajan kuluessa, mistä on esimerkkinä pilvipalvelujen käyttö. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on sopimuksen mukainen sopimuksen koko voimassaolon ajan. Digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimituksen lyhytkestoisia keskeytyksiä olisi pidettävä virheinä, jos ne ovat enemmän kuin vähäpätöisiä tai ne ovat toistuvia. Koska digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja toistuvasti parannetaan etenkin päivitysten muodossa, olisi myös varmistettava, että kuluttajalle toimitetaan aina digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun uusin versio, joka on käytettävissä sopimuksentekohetkellä, paitsi jos osapuolet ovat sopineet toisin.
- (52) Jotta digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu toimisi oikein, se on integroitava kuluttajan laitteisiin ja ohjelmitoihin oikealla tavalla. Virheellisestä integroinnista johtuva digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virhe olisi katsottava digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun itsensä virheeksi, jos integroinnista tai sen valvonnasta vastaa elinkeinonharjoittaja tai jos kuluttaja on tehnyt sen elinkeinonharjoittajan ohjeiden mukaisesti ja virheellinen integrointi johtuu vaadittujen ohjeiden puutteellisuudesta, kuten integrointiohjeiden vaivallisuudesta tai epäselvyydestä, minkä vuoksi keskivertokuluttajan on vaikea käyttää niitä.

- (53) Sitä, että kuluttaja käyttää tämän direktiivin mukaista digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua, voidaan rajoittaa teollis- ja tekijänoikeuksien haltijan immateriaalioikeuden mukaisesti asettamien rajoitusten vuoksi. Tällaiset rajoitukset voivat perustua loppukäyttäjän lisenssisopimukseen, jonka nojalla digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu toimitetaan kuluttajalle. Tällainen tilanne voi olla esimerkiksi silloin, kun loppukäyttäjän lisenssisopimuksessa kielletään kuluttajaa käyttämästä tiettyjä digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimivuuteen liittyviä ominaisuuksia. Tällainen rajoitus voi johtaa siihen, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole tässä direktiivissä säädettyjen sopimustenmukaisuutta koskevien objektiivisten vaatimusten mukainen, jos se koskee ominaisuuksia, joita samantyyppisissä digitaalisissa sisällöissä tai digitaalisissa palveluissa yleensä on ja joita kuluttaja voi kohtuudella odottaa. Tällaisissa tapauksissa kuluttajalla olisi oltava oikeus käyttää virheen korjaamiseksi tässä direktiivissä säädettyjä oikeussuojakeinoja digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittanutta elinkeinonharjoittajaa vastaan. Elinkeinonharjoittajan olisi voitava välttää tällainen vastuu vain täyttämällä ehdot, jotka koskevat poikkeamista tässä direktiivissä säädetystä sopimustenmukaisuutta koskevista objektiivisista vaatimuksista, eli ainoastaan niin, että elinkeinonharjoittaja nimenomaisesti antaa kuluttajalle tiedoksi ennen sopimuksen tekoa, että digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tietty erityispiirre poikkeaa sopimustenmukaisuutta koskevista objektiivisista vaatimuksista, ja kuluttaja on nimenomaisesti ja erikseen hyväksynyt tämän poikkeaman.
- (54) Oikeudelliset virheet ovat erityisen tärkeä seikka immateriaalioikeuksien soveltamisalaan kuuluvien digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen yhteydessä. Se, että kuluttajalle asetetaan tämän direktiivin mukaisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun käyttöä koskevia rajoituksia, voi johtua kolmannen osapuolen oikeuksien loukkaamisesta. Tällaiset oikeuksien loukkaukset saattavat tosiasiallisesti estää kuluttajaa käyttämästä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua tai joitakin sen ominaisuuksia esimerkiksi silloin, kun kuluttaja ei voi käyttää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua lainkaan tai ei voi laillisesti käyttää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua. Tämä voi johtua siitä, että kolmas osapuoli oikeutetusti pakottaa elinkeinonharjoittajan lopettamaan näiden oikeuksien loukkaamisen ja kyseisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tarjoamisen tai että kuluttaja ei voi käyttää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua rikkomatta lakia. Jos kolmannen osapuolen oikeuksien rikkominen johtaa rajoitukseen, joka estää digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun käytön sopimustenmukaisuutta koskevien subjektiivisten ja objektiivisten vaatimusten mukaisesti tai rajoittaa sitä, kuluttajalla olisi oltava oikeus käyttää tässä direktiivissä säädettyjä oikeussuojakeinoja virheen korjaamiseksi, ellei kansallisessa lainsäädännössä säädetä sopimuksen mitättömyydestä tai pätemättömyydestä, esimerkiksi kun on kyse hallinto-oikeuden suojaa koskevan oikeudellisen takuun rikkomisesta.
- (55) Elinkeinonharjoittajan olisi oltava vastuussa kuluttajalle, jos digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole sopimuksenmukainen tai jos digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ei toimiteta. Koska digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja voidaan toimittaa kuluttajille yhdessä tai useammassa yksittäisessä toimituserässä tai jatkuvasti pidemmän ajan kuluessa, on asianmukaista, että digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuuden määrittämisajankohta määritetään kyseisten eri toimitustyyppien perusteella.
- (56) Digitaalinen sisältö tai digitaaliset palvelut voidaan toimittaa kuluttajille kertatoimituksena, esimerkiksi kun kuluttaja lataa sähköisen kirjan ja tallentaa sen henkilökohtaisen laitteeseensa. Vastaavasti toimitus voi muodostua sarjasta tällaisia yksittäisiä tapahtumia, esimerkiksi kun kuluttaja vastaanottaa linkin, josta voi ladata uuden sähköisen kirjan joka viikko. Tähän luokkaan kuuluvan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun ominaispiirre on, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on tämän jälkeen rajattoman ajan kuluttajan saatavilla ja käytettävissä. Näissä tapauksissa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuutta olisi arvioitava toimitusajankohtana, ja sen vuoksi elinkeinonharjoittajan olisi oltava vastuussa ainoastaan niistä virheistä, jotka ilmenevät kertatoimituksen tai kunkin yksittäisen toimituserän toimitusajankohtana. Oikeusvarmuuden takaamiseksi sekä elinkeinonharjoittajien että kuluttajien olisi voitava turvautua yhtenäistettyyn vähimmäisaikaan, jonka aikana elinkeinonharjoittajan olisi oltava vastuussa virheistä. Kun kyseessä ovat sopimukset, joissa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kertatoimituksesta tai sen toimittamisesta useassa erässä, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että elinkeinonharjoittajat ovat korvausvelvollisia vähintään kahden vuoden ajan toimitusajankohdasta alkaen, jos niiden kansallisen lainsäädännön mukaan elinkeinonharjoittaja on vastuussa vain virheistä, jotka ilmenevät tietyn ajan kuluessa toimituksen jälkeen.
- (57) Digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja voidaan myös toimittaa kuluttajille jatkuvasti pidemmän ajan kuluessa. Jatkuviin toimituksiin voi kuulua tapauksia, joissa elinkeinonharjoittaja saattaa digitaalisen palvelun kuluttajien saataville määrätyn tai määräämättömäksi ajaksi, kuten kaksivuotinen pilvitalennussopimus tai toistaiseksi voimassa oleva sosiaalisen median alustan jäsenyys. Tämän luokan ominaispiirre on, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on kuluttajan saatavilla tai hänen käytettävissään ainoastaan määräaikaisen sopimuksen voimassaoloaikana tai niin kauan, kuin toistaiseksi voimassa oleva sopimus on voimassa. Näin ollen on perusteltua, että elinkeinonharjoittajan olisi tällaisissa tapauksissa oltava vastuussa ainoastaan virheistä, jotka

ilmenevät tämän ajanjakson aikana. Sen, että kyseessä on jatkuva toimitus, ei välttämättä tarvitse edellyttää toimituksia pitkällä aikavälillä. Joitakin tapauksia, kuten videon suoratoisto verkossa, olisi pidettävä pidemmän ajan kuluessa tapahtuvana jatkuvana toimituksena audiovisuaalisen tiedoston varsinaisesta kestosta riippumatta. Tapauksia, joissa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tietyt osat ovat saatavilla ajoittain tai useaan otteeseen määräaikaisen sopimuksen voimassaoloaikana tai niin kauan, kuin toistaiseksi voimassa oleva sopimus on voimassa, olisi myös pidettävä pidemmän ajan kuluessa tapahtuvana jatkuvana toimituksena, esimerkiksi kun sopimuksen mukaan virustorjuntaohjelmistoa voidaan käyttää vuoden ajan ja sitä päivitetään automaattisesti tänä ajanjaksona kunkin kuukauden ensimmäisenä päivänä tai kun elinkeinonharjoittaja tekee päivityksiä aina, kun digitaaliseen peliin on saatavilla uusia ominaisuuksia ja digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on kuluttajien saatavilla tai käytettävissä vain määräaikaisen sopimuksen voimassaoloaikana tai niin kauan, kuin toistaiseksi voimassa oleva sopimus on voimassa.

- (58) Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti säätää kansallisista vanhentumisajoista. Vanhentumisajat eivät kuitenkaan saisi estää kuluttajia käyttämästä oikeuksiaan koko sen ajan, jona elinkeinonharjoittaja on vastuussa virheistä. Vaikka tässä direktiivissä ei tästä syystä pitäisi yhtenäistää kansallisten vanhentumisaikojen alkamisajankohtia, tässä direktiivissä olisi kuitenkin varmistettava, että tällaiset vanhentumisajat antavat kuluttajille mahdollisuuden käyttää oikeussuojakeinoja sellaisten virheiden korjaamiseksi, jotka ilmenevät sinä ajanjaksona, jona elinkeinonharjoittaja on vastuussa virheistä.
- (59) Kun otetaan huomioon digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen erityisluonne ja huomattava monimutkaisuus sekä elinkeinonharjoittajan syvällisempi tietämys ja mahdollisuus hyödyntää osaamista, teknisiä tietoja ja huipputeknologian asiantuntemusta, elinkeinonharjoittajalla on todennäköisesti kuluttajaa paremmat edellytykset selvittää, miksi digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ei ole toimitettu tai miksi se on virheellinen. Elinkeinonharjoittajalla on todennäköisesti myös paremmat edellytykset arvioida, johtuuko toimituksen laiminlyönti tai virhe siitä, että kuluttajan digitaalinen ympäristö ei ole yhteensopiva digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun teknisten vaatimusten kanssa. Riitatapauksessa ei sen vuoksi pitäisi olla kuluttajan vastuulla osoittaa, että virhe on ollut olemassa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimitusajankohtana tai, jos kyseessä on jatkuva toimitus, sopimuksen voimassaoloaikana, vaikka kuluttajan onkin osoitettava, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on virheellinen.

Sen sijaan elinkeinonharjoittajan olisi osoitettava, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on ollut sopimuksen mukainen kyseisenä ajankohtana tai ajanjaksona. Tämän todistustaakan olisi oltava elinkeinonharjoittajalla, kun kyseessä on virhe, joka ilmenee vuoden kuluessa toimitusajankohdasta, jos sopimuksessa määrätään kertatoimituksesta tai useista yksittäisistä toimituseristä, ja sopimuksen voimassaoloaikana, jos sopimuksessa määrätään pidemmän ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimituksesta. Jos kuitenkin elinkeinonharjoittaja osoittaa, että kuluttajan digitaalinen ympäristö ei ole yhteensopiva niiden teknisten vaatimusten kanssa, joista elinkeinonharjoittaja on ilmoittanut kuluttajalle selvällä ja ymmärrettävällä tavalla ennen sopimuksen tekoa, kuluttajalla olisi oltava todistustaakka sen suhteen, että digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virhe on ollut olemassa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimitusajankohtana, jos sopimuksessa määrätään kertatoimituksesta tai toimittamisesta useassa erässä, tai, jos sopimuksessa määrätään pidemmän ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimituksesta, sopimuksen voimassaoloaikana.

- (60) Yksityisyydensuojaa, viestinnän luottamuksellisuus mukaan lukien, koskevaa perusoikeutta sekä kuluttajan henkilötietojen suojaa rajoittamatta kuluttajan olisi tehtävä elinkeinonharjoittajan kanssa yhteistyötä, jotta elinkeinonharjoittaja voi määrittää, johtuuko virhe kuluttajan digitaalisesta ympäristöstä, kuluttajalle vähiten haittaa aiheuttavia käytettävissä olevia teknisiä keinoja käyttäen. Tämä voidaan usein toteuttaa esimerkiksi lähettämällä elinkeinonharjoittajalle automaattisesti luotavia virheraportteja tai kuluttajan internetyhteyttä koskevia tietoja. Vain poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, vaikka kaikki muut keinot huomioon ottaen mikään muu ei ole mahdollista, kuluttajien voi olla tarpeellista antaa virtuaalinen pääsy digitaaliseen ympäristöönsä. Jos kuluttaja ei kuitenkaan tee yhteistyötä elinkeinonharjoittajan kanssa ja jos kuluttajalle oli tiedotettu yhteistyön laiminlyönnin seurauksista, olisi oltava kuluttajan vastuulla osoittaa sen lisäksi, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole sopimuksen mukainen, myös se, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ollut sopimuksen mukainen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimitusajankohtana, jos sopimuksessa määrätään kertatoimituksesta tai toimittamisesta useassa erässä, tai, jos sopimuksessa määrätään pidemmän ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimituksesta, sopimuksen voimassaoloaikana.
- (61) Jos elinkeinonharjoittaja ei ole toimittanut digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua, kuluttajan olisi pyydettävä elinkeinonharjoittajaa toimittamaan digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu. Elinkeinonharjoittajan olisi tällöin toimittava ilman aiheutonta viivytystä tai osapuolten nimenomaisesti sopiman lisäajan kuluessa. Kun otetaan huomioon, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu toimitetaan digitaalisessa muodossa, digitaalisen

sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamiseen kuluttajan saataville ei useimmissa tapauksissa tarvita lisäaikaa. Sen vuoksi tällaisissa tapauksissa elinkeinonharjoittajan velvollisuuden toimittaa digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ilman aiheutonta viivytystä olisi tarkoitettava, että se on toimitettava välittömästi. Jos elinkeinonharjoittaja ei tällöin toimita digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus. Tietyissä olosuhteissa, kuten jos on selvää, että elinkeinonharjoittaja ei aio toimittaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua, tai jos tietty toimitusajankohta on kuluttajalle olennaisen tärkeä, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus ilman, että hän pyytää ensin elinkeinonharjoittajaa toimittamaan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun.

- (62) Jos digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole sopimuksen mukainen, kuluttajalla olisi oltava oikeus siihen, että se saatetaan sopimuksen mukaiseksi, tai oikeus saada kauppahinnasta oikeasuhteinen alennus tai purkaa sopimus.
- (63) Digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun teknisistä ominaisuuksista riippuen elinkeinonharjoittajan olisi voitava valita jokin tietty keino sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi, esimerkiksi tekemällä päivityksiä tai antamalla kuluttajan saataville uuden kappaleen digitaalisesta sisällöstä tai digitaalisesta palvelusta.
- (64) Digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen monimuotoisuuden vuoksi ei ole järkevää asettaa digitaaliseen sisältöön tai digitaalisiin palveluihin liittyvien oikeuksien käyttämiselle tai velvollisuuksien täyttämiselle kiinteitä määraaikoja. Tällaisilla määraajoilla ei otettaisi huomioon tätä monimuotoisuutta ja ne voivat olla tilanteen mukaan joko liian lyhyitä tai liian pitkiä. Siksi on asianmukaisempaa edellyttää, että digitaalinen sisältö tai digitaaliset palvelut olisi saatettava sopimuksen mukaiseksi kohtuullisen ajan kuluessa. Tämä edellytys ei saisi estää osapuolia sopimasta tietyistä ajasta, jossa digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu saatetaan sopimuksen mukaiseksi. Digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu olisi saatettava sopimuksen mukaiseksi maksutta. Kuluttajalle ei saisi aiheutua mitään kustannuksia etenkin digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun päivityksen kehittämisestä.
- (65) Jos digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun saattaminen sopimuksen mukaiseksi on oikeudellisesti tai tosiasiallisesti mahdotonta tai jos elinkeinonharjoittaja kieltäytyy saattamasta digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua sopimuksen mukaiseksi, koska siitä aiheutuisi elinkeinonharjoittajalle kohtuuttomia kustannuksia, tai jos elinkeinonharjoittaja ei ole saattanut digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua sopimuksen mukaiseksi kohtuullisessa ajassa, maksutta ja ilman että siitä aiheutuu kuluttajalle merkittävää haittaa, kuluttajalla olisi oltava oikeus hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen. Joissakin tilanteissa on perusteltua, että kuluttajalla olisi oikeus hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen välittömästi, esimerkiksi jos elinkeinonharjoittaja ei ole aiemmin onnistunut saattamaan digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua sopimuksen mukaiseksi tai jos kuluttajan ei voida olettaa säilyttävän luottamuksensa elinkeinonharjoittajan kykyyn saattaa digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu sopimuksen mukaiseksi virheen vakavuuden vuoksi. Kuluttajalla olisi esimerkiksi oltava oikeus pyytää suoraan hinnanalennusta tai sopimuksen purkamista, jos kuluttajalle toimitetaan virustorjuntaohjelma, jossa itsessään on virustartunta, jolloin kyseessä on tällainen vakava virhe. Näin olisi oltava myös silloin, jos on selvää, että elinkeinonharjoittaja ei aio saattaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua sopimuksen mukaiseksi kohtuullisessa ajassa tai siten, että kuluttajalle ei aiheudu merkittävää haittaa.
- (66) Tilanteessa, jossa kuluttajalla on oikeus pidemmän ajan kuluessa toimitettavan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kauppahinnan alennukseen, hinnanalennuksen laskemisessa olisi otettava huomioon digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun arvон aleneminen sekä virheen vuoksi että sen ajan vuoksi, jona kuluttaja ei ole voinut käyttää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua sopimuksen mukaisesti.
- (67) Jos digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu toimitetaan kauppahintaa vastaan, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus vain, jos virhe ei ole vähäinen. Kuitenkin silloin, jos digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ei toimiteta kauppahintaa vastaan vaan kuluttaja luovuttaa henkilötietoja, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus myös tapauksissa, joissa virhe on vähäinen, sillä kuluttaja ei voi käyttää hinnanalennusta oikeussuojakeinona. Jos kuluttaja maksaa kauppahinnan ja luovuttaa henkilötietoja, hänellä olisi oltava oikeus kaikkiin käytävissä oleviin oikeussuojakeinoin virheen korjaamiseksi. Jos kaikki muut edellytykset täyttyvät, kuluttajalla olisi erityisesti oltava oikeus siihen, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu saatetaan sopimuksen mukaiseksi, saada hinnanalennus suhteessa digitaalisesta sisällöstä tai digitaalisesta palvelusta maksettuihin rahamääriin tai purkaa sopimus.

- (68) Kun kuluttaja purkaa sopimuksen, elinkeinonharjoittajan olisi palautettava kuluttajan maksama kauppahinta. Kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien oikeutettujen etujen olisi kuitenkin oltava tasapainossa, jos digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimitus on tapahtunut pidemmän ajan kuluessa ja digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on ollut sopimuksen mukainen vain osan tästä ajasta. Näin ollen sopimuksen purkamisen yhteydessä kuluttajalla olisi oltava oikeus vain siihen osaan kauppahinnasta, joka vastaa sen ajanjakson kestoa ja on oikeassa suhteessa sen ajanjakson keston, jonka aikana digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ollut sopimuksen mukainen. Kuluttajalla olisi myös oltava oikeus sopimuksen purkamisen jälkeisestä ajanjaksosta mahdollisesti etukäteen maksamaansa osaan kauppahinnasta.
- (69) Jos kuluttaja luovuttaa elinkeinonharjoittajalle henkilötietoja, elinkeinonharjoittajan olisi noudatettava asetuksen (EU) 2016/679 mukaisia velvollisuuksia. Tällaisia velvollisuuksia olisi noudatettava myös silloin, kun kuluttaja maksaa kauppahinnan ja luovuttaa henkilötietoja. Sopimuksen purkamisen jälkeen elinkeinonharjoittajan olisi pidättäydyttävä käyttämästä myös kuluttajan elinkeinonharjoittajan toimittamaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua käyttäessään luovuttamaa tai luomaa muuta sisältöä kuin henkilötietoja. Tällaiseen sisältöön voi kuulua digitaalisia kuvia, video- ja äänitiedostoja sekä mobiililaitteilla luotua sisältöä. Elinkeinonharjoittajalla olisi kuitenkin oltava oikeus edelleen käyttää kuluttajan luovuttamaa tai luomaa sisältöä silloin, kun tällainen sisältö ei ole käyttökelpoista muuten kuin elinkeinonharjoittajan toimittaman digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun yhteydessä, kun se liittyy ainoastaan kuluttajan toimintaan, kun elinkeinonharjoittaja on yhdistänyt siihen muita tietoja, joista sitä ei voida erottaa tai se voidaan erottaa vain kohtuuttomin ponnistuksin, tai kun kuluttaja on luonut sen yhdessä muiden kanssa ja muut kuluttajat voivat edelleen käyttää sitä.
- (70) Kuluttaja voi jättää käyttämättä oikeussuojakeinoja digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheen korjaamiseksi, jos kuluttajalta evätään pääsy muuhun sisältöön kuin henkilötietoihin, jonka kuluttaja on luovuttanut tai luonut käyttämällä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua. Jotta voidaan varmistaa, että kuluttajalla on tehokas suoja suhteessa oikeuteen purkaa sopimus, elinkeinonharjoittajan olisi kuluttajan pyynnöstä annettava kaikki tällainen sisältö kuluttajan saataville sopimuksen purkamisen jälkeen.
- (71) Kuluttajan olisi voitava saada sisältö takaisin kohtuullisessa ajassa, elinkeinonharjoittajan estämättä, yleisesti käytetyssä ja koneellisesti luettavassa tallennusmuodossa ja maksutta, lukuun ottamatta kustannuksia, joita aiheutuu kuluttajan omasta digitaalisesta ympäristöstä, kuten verkkoyhteydestä aiheutuvat kustannukset, koska ne eivät liity erityisesti sisällön takaisinsaantiin. Elinkeinonharjoittajan velvollisuutta asettaa tällainen sisältö saataville ei kuitenkaan pitäisi soveltaa, jos sisältö on käyttökelpoista vain elinkeinonharjoittajan toimittaman digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun yhteydessä, jos se liittyy ainoastaan kuluttajan toimintaan digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua käytettäessä tai jos elinkeinonharjoittaja on yhdistänyt siihen muita tietoja, joista sitä ei voida erottaa tai se voidaan erottaa vain kohtuuttomin ponnistuksin. Tällöin sisällöstä ei ole kuluttajalle merkittävää käytännön etua, ja samalla olisi otettava huomioon myös elinkeinonharjoittajan etu. Lisäksi elinkeinonharjoittajan velvollisuus asettaa kuluttajan saataville sopimuksen purkamisen yhteydessä kaikki sisältö, joka ei ole henkilötietoja ja jonka kuluttaja on luovuttanut tai luonut, ei saisi vaikuttaa elinkeinonharjoittajan oikeuteen olla luovuttamatta tiettyä sisältöä sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.
- (72) Jos sopimus puretaan, kuluttajan ei pitäisi joutua maksamaan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun käytöstä ajanjaksoilta, jolloin digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ollut sopimuksen mukainen, koska tämä riistäisi kuluttajalta tehokkaan suojan. Kuluttajan olisi kuitenkin myös pidättäydyttävä käyttämästä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ja antamasta sitä kolmansien osapuolten saataville, esimerkiksi poistamalla digitaalinen sisältö tai mahdolliset käyttökelpoiset kappaleet tai tekemällä digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu muutoin käyttökelvottomaksi.
- (73) Elinkeinonharjoittajan vahingonkorvausvelvollisuutta koskeva periaate on digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista koskevien sopimusten olennainen osa. Sen vuoksi kuluttajalla olisi oltava oikeus vaatia vahingonkorvausta haitasta, jota aiheutuu digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheestä tai siitä, että digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ei toimiteta. Korvauksella olisi asetettava kuluttaja mahdollisimman lähelle asemaa, jossa kuluttaja olisi ollut, jos digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu olisi toimitettu asianmukaisesti ja se olisi ollut sopimuksen mukainen. Koska kaikissa jäsenvaltioissa jo on tällainen oikeus vaatia vahingonkorvausta, tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kyseisten sääntöjen rikkomisesta aiheutuvan haitan korvaamista kuluttajille koskevien kansallisten sääntöjen soveltamiseen.
- (74) Tässä direktiivissä olisi käsiteltävä myös muutoksia, kuten päivityksiä ja parannuksia, joita elinkeinonharjoittajat tekevät digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun, joka toimitetaan tai asetetaan kuluttajan saataville pidemmän ajan kuluessa. Kun otetaan huomioon digitaaliselle sisällölle ja digitaalisille palveluille ominainen nopea kehitys, tällaiset päivitykset, parannukset tai vastaavat muutokset voivat olla välttämättömiä ja ovat usein

kuluttajan edun mukaisia. Jotkin muutokset, esimerkiksi ne, joita sopimuksessa nimitetään päivityksiksi, voivat muodostaa sopimusvelvoitteen osan. Tähän direktiiviin sisältyvien digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuutta koskevien objektiivisten vaatimusten täyttämiseksi saatetaan tarvita muita muutoksia. Kuluttajan olisi kuitenkin sopimusta tehdessään nimenomaisesti hyväksyttävä muut muutokset, jotka poikkeavat sopimuksenmukaisuutta koskevista objektiivisista vaatimuksista ja jotka ovat ennakoitavissa sopimuksentekoaajan kohtana.

- (75) Niiden muutosten lisäksi, joilla pyritään säilyttämään sopimuksenmukaisuus, elinkeinonharjoittajan olisi saatava tietyin edellytyksin muuttaa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun ominaisuuksia, edellyttäen, että kyseiseen muutokseen on pätevä syy sopimuksen nojalla. Tällaisiin päteviin syihin voivat kuulua tapaukset, joissa muutos on välttämätön digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun mukauttamiseksi uuteen tekniseen ympäristöön tai käyttäjämäärän kasvuun tai muista merkittävistä toiminnallisista syistä. Tällaisista muutoksista on usein kuluttajalle hyötyä, koska ne parantavat digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua. Sopimuspuolten olisi näin ollen voitava sisällyttää sopimukseen asiaa koskevia lausekkeitä, joiden nojalla elinkeinonharjoittaja voi toteuttaa muutoksia. Jotta kuluttajien ja yritysten edut otettaisiin tasapuolisesti huomioon, tällaisen elinkeinonharjoittajalle suotavan mahdollisuuden vastapainona kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus, jos tällaiset muutokset vaikuttavat kielteisesti digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun käyttöön tai sen saatavuuteen enemmän kuin vähäisessä määrin. Olisi objektiivisesti todennettava, missä määrin muutokset haittaavat digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun saatavuutta ja kuluttajan mahdollisuuksia käyttää sitä, ottaen huomioon digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun luonne ja tarkoitus sekä laatu, toimivuus, yhteentoimivuus ja muut tärkeät ominaisuudet, jotka samantyyppisellä digitaalisella sisällöllä tai digitaalisilla palveluilla yleensä on. Tällaisia päivityksiä, parannuksia tai vastaavia muutoksia koskevien tässä direktiivissä säädettyjen sääntöjen ei kuitenkaan pitäisi koskea tilanteita, joissa osapuolet tekevät uuden sopimuksen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamisesta esimerkiksi digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun uuden version jakelun seurauksena.
- (76) Kuluttajille olisi ilmoitettava muutoksista selvällä ja ymmärrettävällä tavalla. Jos muutos vaikuttaa enemmän kuin vähäisessä määrin kielteisesti digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun saatavuuteen tai kuluttajan mahdollisuuksiin käyttää sitä, kuluttajalle olisi ilmoitettava siitä tavalla, joka mahdollistaa tiedon tallentamisen pysyvän välineen avulla. Kuluttajan olisi voitava pysyvän välineen avulla tallentaa tiedot niin pitkäksi aikaa, kuin on tarpeen, jotta voidaan suojella kuluttajan etuja, jotka liittyvät hänen ja elinkeinonharjoittajan väliseen sopimussuhteeseen. Tällaisiin välineisiin olisi kuuluttava erityisesti paperi, DVD-levyt, CD-levyt, muistitikut, muistikortit ja kovalevyt sekä sähköposti.
- (77) Jos muutos vaikuttaa enemmän kuin vähäisessä määrin kielteisesti digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun saatavuuteen tai kuluttajan mahdollisuuksiin käyttää sitä, kuluttajalla olisi oltava kyseisen muutoksen perusteella oikeus purkaa sopimus maksutta. Vaihtoehtoisesti elinkeinonharjoittaja voi päättää säilyttää digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun lisämaksutta ilman kyseistä muutosta ja sopimuksen mukaisesti kuluttajan saatavilla, jolloin kuluttajalla ei olisi oikeutta purkaa sopimusta. Jos digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu, jonka elinkeinonharjoittaja on säilyttänyt kuluttajan saatavilla, ei kuitenkaan enää ole sopimustenmukaisuutta koskevien subjektiivisten ja objektiivisten vaatimusten mukainen, kuluttajan olisi voitava käyttää tässä direktiivissä säädettyjä oikeussuojakeinoja virheen korjaamiseksi. Jos tässä direktiivissä säädettyjä muutosta koskevia vaatimuksia ei noudateta ja muutos johtaa virheeseen, tässä direktiivissä säädettyjen kuluttajan oikeuksien digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun saattamiseen sopimuksen mukaisesti, hinnaanlennuksen saamiseen tai sopimuksen purkamiseen, olisi säilyttävä muuttumattomina. Vastaavasti jos muutoksen jälkeen ilmenee digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virhe, joka ei johdu muutoksesta, kuluttajalla olisi edelleen oltava oikeus käyttää tässä direktiivissä säädettyjä oikeussuojakeinoja digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheen korjaamiseksi.
- (78) Kuluttajalle toimitetun digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virhe johtuu usein jostakin liiketoimesta ketjussa, joka yhdistää alkuperäisen suunnittelijan lopulliseen elinkeinonharjoittajaan. Vaikka lopullisella elinkeinonharjoittajalla olisi oltava virheen vuoksi korvausvelvollisuus kuluttajaa kohtaan näiden osapuolten välisen sopimuksen nojalla, on tärkeää varmistaa, että elinkeinonharjoittajalla on asianmukaiset oikeudet suhteessa eri henkilöihin liiketoimiketjussa niin, että elinkeinonharjoittaja voi kattaa korvausvelvollisuutensa kuluttajaa kohtaan. Tällaiset oikeudet olisi rajoitettava kaupallisiin toimiin eikä niitä pitäisi soveltaa tilanteissa, joissa elinkeinonharjoittaja on vastuussa kuluttajalle sellaisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheestä, joka koostuu ohjelmistoista tai perustuu ohjelmistoihin, jotka henkilö liiketoimiketjun aikaisemmassa vaiheessa on toimittanut maksutta vapaan lisenssin ja avoimen lähdekoodin lisenssin mukaisesti. Olisi kuitenkin oltava jäsenvaltioiden tehtävä yksilöidä sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössään ne henkilöt liiketoimiketjussa, joille lopullinen elinkeinonharjoittaja voi esittää vaateita, ja tätä koskevat säännöt ja edellytykset.

- (79) Henkilöille tai organisaatioille, joilla kansallisen lainsäädännön mukaan on oikeutettu intressi suojella kuluttajajohdantoa ja tietosuojaan liittyviä oikeuksia, olisi sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan, annettava oikeus saattaa asia joko tuomioistuimen tai sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta ratkaista valitukset tai ryhtyä asianmukaiseen oikeudelliseen menettelyyn.
- (80) Mikään tässä direktiivissä ei saisi vaikuttaa kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen soveltamiseen, jotka on annettu erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksilla (EY) N:o 593/2008⁽¹⁴⁾ ja (EU) N:o 1215/2012⁽¹⁵⁾.
- (81) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2394⁽¹⁶⁾ liite olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan vahvistaa tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvää rajat ylittävää yhteistyötä.
- (82) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY⁽¹⁷⁾ liite I olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan varmistaa tässä direktiivissä vahvistettujen kuluttajien kollektiivisten etujen suojeleminen.
- (83) Kuluttajien olisi voitava hyödyntää tämän direktiivin mukaisia oikeuksiaan heti, kun vastaavia kansallisia täytäntöönpanotoimenpiteitä aletaan soveltaa. Näin ollen kyseisiä kansallisia täytäntöönpanotoimenpiteitä olisi sovellettava myös toistaiseksi voimassa oleviin sopimuksiin tai määräaikaissopimuksiin, jotka on tehty ennen soveltamispäivää ja jotka koskevat digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista pidemmän ajan kuluessa joko jatkuvasti tai useina erillisinä toimituksina, mutta ainoastaan siltä osin kuin on kyse digitaalisesta sisällöstä tai digitaalisesta palvelusta, joka toimitetaan kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamispäivästä alkaen. Jotta varmistetaan tasapaino kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien oikeutettujen etujen välillä, niitä kansallisia toimenpiteitä, joilla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä tämän direktiivin säännökset digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun muuttamisesta ja oikeudesta oikeussuojakeinoihin, olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan sopimuksiin, jotka tehdään tämän direktiivin soveltamispäivän jälkeen.
- (84) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁸⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (85) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽¹⁹⁾ mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 14 päivänä maaliskuuta 2017⁽²⁰⁾.
- (86) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli sisämarkkinoiden toiminnan edistämistä puuttamalla johdonmukaisella tavalla sopimusoikeudesta johtuviin digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamisen esteisiin ja estämällä oikeudellinen hajanaisuus, vaan ne voidaan kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaisuuden varmistamisen – antamalla yhdenmukaiset sopimusoikeuden säännöt, jotka myös helpottavat täytäntöönpanon valvontaan liittyvien koordinoitujen toimien toteuttamista – vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (87) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja -vapauksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, muun muassa sen 16, 38 ja 47 artiklassa, vahvistettuja periaatteita,

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, kuluttajien etujen suojaamista tarikoitavista kieltokanteista (EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30).

⁽¹⁸⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁰⁾ EUVL C 200, 23.6.2017, s. 10.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja tarkoitus

Tällä direktiivillä pyritään edistämään sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja säätämään kuluttajansuojan korkeasta tasosta vahvistamalla yhteiset säännöt tietyistä digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamisesta elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välillä tehtäviin sopimuksiin liittyvistä vaatimuksista ja erityisesti säännöt, jotka koskevat

- digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuutta,
- oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole tällä tavoin sopimuksen mukainen tai että sitä ei ole toimitettu, ja näiden oikeussuojakeinojen käyttöä koskevia sääntöjä, sekä
- digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun muuttamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'digitaalisella sisällöllä' digitaalisessa muodossa tuotettua ja toimitettua dataa;
- 2) 'digitaalisella palvelulla'
 - a) palvelua, jonka avulla kuluttaja voi luoda, käsitellä, tallentaa tai käyttää digitaalisessa muodossa olevaa dataa; tai
 - b) palvelua, joka mahdollistaa kuluttajan tai palvelun muiden käyttäjien lataaman tai luoman digitaalisessa muodossa olevan datan jakamisen tai muun vuorovaikutuksen sen kanssa;
- 3) 'digitaalisia elementtejä sisältävällä tavaralla' irtainta esinettä, johon sisältyy digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu tai joka on liitetty digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun siten, että kyseisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun puuttuminen estäisi tavaran toimintojen suorittamisen;
- 4) 'integroinnilla' digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun yhdistämistä ja sisällyttämistä kuluttajan digitaalisen ympäristön tekijöihin, jotta digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua voidaan käyttää tässä direktiivissä säädettyjen sopimuksenmukaisuusvaatimusten mukaisesti;
- 5) 'elinkeinonharjoittajalla' luonnollista henkilöä tai joko yksityisessä tai julkisessa omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien sopimusten yhteydessä toimii tarkoituksessa, joka kuuluu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa, myös tämän luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimissä tai tämän puolesta toimivan muun henkilön kautta;
- 6) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien sopimusten yhteydessä toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- 7) 'kauppahinnalla' rahamäärää tai digitaalista arvonkantajaa, joka on maksettava vastikkeeksi digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamisesta;
- 8) 'henkilötiedoilla' henkilötietoja siten kuin ne on määritelty asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 1 alakohdassa;
- 9) 'digitaalisella ympäristöllä' laitteita, ohjelmistoja ja verkkoyhteyttä, joita kuluttaja käyttää päästäkseen digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun tai käyttääkseen sitä;
- 10) 'yhteensopivuudella' digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kykyä toimia sellaisen laitteen tai ohjelmiston kanssa, jonka kanssa samantyyppistä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua yleensä käytetään, ilman että digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua on tarpeen muuttaa;

- 11) 'toimivuudella' digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kykyä suorittaa toimintonsa käyttötarkoituksensa mukaisesti;
- 12) 'yhteentoimivuudella' digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kykyä toimia muun kuin sellaisen laitteen tai ohjelmiston kanssa, jonka kanssa samantyyppistä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua yleensä käytetään;
- 13) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla kuluttaja tai elinkeinonharjoittaja voi tallentaa kuluttajalle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kanalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen toisinnan muuttumattomina.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan sopimuksiin, joiden nojalla elinkeinonharjoittaja toimittaa tai sitoutuu toimittamaan kuluttajalle digitaalista sisältöä tai digitaalisen palvelun ja kuluttaja maksaa tai sitoutuu maksamaan kauppahinnan.

Tätä direktiiviä sovelletaan myös silloin, kun elinkeinonharjoittaja toimittaa tai sitoutuu toimittamaan kuluttajalle digitaalista sisältöä tai digitaalisen palvelun ja kuluttaja luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan elinkeinonharjoittajalle henkilötietoja, lukuun ottamatta tilanteita, joissa elinkeinonharjoittaja käsittelee kuluttajan luovuttamia henkilötietoja ainoastaan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamiseksi tämän direktiivin mukaisesti tai täyttääkseen itseään koskevat lakisääteiset vaatimukset eikä elinkeinonharjoittaja käsittele näitä tietoja mitään muuta tarkoitusta varten.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan myös silloin, kun digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu kehitetään kuluttajan vaatimusten mukaisesti.

3. Lukuun ottamatta 5 ja 13 artiklaa tätä direktiiviä sovelletaan myös kaikkiin aineellisiin välineisiin, joita käytetään yksinomaan digitaalisen sisällön siirtovälineenä.

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta digitaaliseen sisältöön tai digitaalisiin palveluihin, jotka on sisällytetty tai liitetty 2 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettulla tavalla tavaroihin ja jotka toimitetaan yhdessä tavarallaan tätä tavaraa koskevan myyntisopimuksen perusteella, riippumatta siitä, toimittaako tällaisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun myyjä vai kolmas osapuoli. Jos on epäselvyyttä siitä, muodostaako tavarallaan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai tavarallaan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen palvelun toimittaminen osan myyntisopimuksesta, myyntisopimuksen on katsottava kattavan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun.

5. Tätä direktiiviä ei sovelleta sopimuksiin, jotka koskevat

- a) sellaisten palvelujen tarjoamista, jotka eivät ole digitaalisia palveluja, riippumatta siitä, käyttääkö elinkeinonharjoittaja digitaalisia muotoja tai välineitä tuottaakseen, toimittaakseen tai välittääkseen palvelun tuotoksen kuluttajalle;
- b) direktiivin (EU) 2018/1722 2 artiklan 4 alakohdassa määriteltyjä sähköisiä viestintäpalveluja lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyjä numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja;
- c) direktiivin 2011/24/EU 3 artiklan a alakohdassa määriteltyä terveydenhuoltoa;
- d) rahapelipalveluja eli palveluja, joihin liittyy sellaisen panoksen asettaminen rahapeleissä, jolla on rahallista arvoa, mukaan luettuina pelit, joissa taidolla on osuutensa, kuten arpajaiset, kasinopelit, pokeripelit ja vedonlyöntitoiminta, ja joita tarjotaan sähköisin välinein tai muun viestintää helpottavan teknologian välityksellä ja tällaisten palvelujen vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä;
- e) direktiivin 2002/65/EY 2 artiklan b alakohdassa määriteltyjä rahoituspalveluja;
- f) vapaaseen lisenssiin ja avoimen lähdekoodin lisenssiin perustuvia elinkeinonharjoittajan tarjoamia ohjelmistoja, kun kuluttaja ei maksa kauppahintaa ja elinkeinonharjoittaja käyttää kuluttajan luovuttamia henkilötietoja yksinomaan tämän tietyn ohjelmiston turvallisuuden, yhteensopivuuden tai yhteentoimivuuden parantamiseen;
- g) digitaalisen sisällön toimittamista, kun digitaalinen sisältö välitetään yleisölle muuten kuin signaalinsiirron välityksellä osana esitystä tai tapahtumaa, kuten digitaalista elokuvaesitystä;

h) jäsenvaltioiden julkisen sektorin elinten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/98/EY⁽²¹⁾ mukaisesti toimittamaa digitaalista sisältöä.

6. Kun saman elinkeinonharjoittajan ja saman kuluttajan väliseen yhteen sopimukseen sisältyy sekä digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamiseen kuuluvia osia että muiden palvelujen tai tavaroiden toimittamiseen kuuluvia osia, tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan niihin sopimuksen osiin, jotka koskevat digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

Jos direktiivissä (EU) 2018/1722 tarkoitettu sopimuspaketti sisältää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2120⁽²²⁾ 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyjä internetyhteysspalveluja tai direktiivin (EU) 2018/1722 2 artiklan 6 alakohdassa määriteltyjä numeroihin perustuvia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja, tämän direktiivin 19 artiklaa ei sovelleta.

Niitä vaikutuksia, joita sopimuspaketin yhden osan purkamisella voi olla sopimuspaketin muihin osiin, säännellään kansallisella lainsäädännöllä, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin (EU) 2018/1722 107 artiklan 2 kohdan soveltamista.

7. Jos tämän direktiivin säännös on ristiriidassa johonkin toiseen tiettyä alaa tai kohdetta sääntelevään unionin säädökseen sisältyvän säännöksen kanssa, etusijan saa tuon toisen unionin säädöksen säännös.

8. Henkilötietojen suojaa koskevaa unionin oikeutta sovelletaan kaikkiin henkilötietoihin, joita käsitellään 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten yhteydessä.

Erityisesti tämä direktiivi ei vaikuta asetuksen (EU) 2016/679 eikä direktiivin 2002/58/EY säännösten soveltamiseen. Jos tämän direktiivin säännökset ovat ristiriidassa henkilötietojen suojaa koskevan unionin oikeuden säännösten tai määräysten kanssa, sovelletaan viimeksi mainittua.

9. Tämä direktiivi ei vaikuta tekijänoikeutta ja lähioikeuksia koskevan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön soveltamiseen, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY⁽²³⁾.

10. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen vapaasti säätää yleiseen sopimusoikeuteen kuuluvista seikoista, kuten säännöistä, jotka koskevat sopimuksen tekemistä, pätevyyttä, pätemättömyyttä tai vaikutuksia, sopimuksen purkamisesta aiheutuvat seuraukset mukaan lukien, siltä osin kuin näitä seikkoja ei säännellä tällä direktiivillä, eikä niiden mahdollisuuteen säätää oikeudesta vahingonkorvaukseen.

4 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

Ellei tässä direktiivissä toisin säädetä, jäsenvaltiot eivät saa kansallisessa lainsäädännössään pitää voimassa tai ottaa käyttöön tässä direktiivissä vahvistetuista säännöksistä poikkeavia säännöksiä eivätkä myöskään tiukempia tai sallivampia säännöksiä erilaisen kuluttajansuojan tason varmistamiseksi.

5 artikla

Digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittaminen

1. Elinkeinonharjoittajan on toimitettava digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu kuluttajalle. Elleivät osapuolet ole toisin sopineet, elinkeinonharjoittajan on toimitettava digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ilman aiheutonta viivytystä sopimuksen tekemisen jälkeen.

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/98/EY, annettu 17 päivänä marraskuuta 2003, julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 90).

⁽²²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja säännellyn EU:n sisäisen viestinnän vähittäishinnoittelusta sekä direktiivin 2002/22/EY ja asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1).

⁽²³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10).

2. Elinkeinonharjoittaja on täyttänyt toimitusveloitteensa, kun
- a) digitaalinen sisältö tai keino digitaaliseen sisällön käyttöä tai lataamista varten on kuluttajan tai kuluttajan tähän tarkoitukseen valitseman fyysisen tai virtuaalisen järjestelmän saatavilla tai käytettävissä;
 - b) digitaalinen palvelu on asetettu kuluttajan tai kuluttajan tätä tarkoitusta varten valitseman fyysisen tai virtuaalisen järjestelmän saataville.

6 artikla

Digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuus

Elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu, joka täyttää soveltuvien osin 7, 8 ja 9 artiklassa säädetyt vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan soveltamista.

7 artikla

Sopimuksenmukaisuutta koskevat subjektiiviset vaatimukset

Digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun katsotaan erityisesti olevan sopimuksen mukaista, kun soveltuvien osin

- a) sen kuvaus, määrä ja laatu sekä sen toimivuus, yhteensopivuus, yhteentoimivuus ja muut ominaisuudet vastaavat sopimuksen määräyksiä;
- b) se soveltuu siihen erityiseen käyttötarkoitukseen, johon kuluttaja sitä tarvitsee ja jonka kuluttaja on viimeistään sopimuksen tekohetkellä saattanut elinkeinonharjoittajan tietoon ja jonka elinkeinonharjoittaja on hyväksynyt;
- c) sen mukana toimitetaan kaikki sopimuksessa edellytetyt tarvittavat lisävarusteet, ohjeet, myös asennusohjeet, ja asiakastuki; ja
- d) sitä päivitetään sopimuksessa määrättyllä tavalla.

8 artikla

Sopimuksenmukaisuutta koskevat objektiiviset vaatimukset

1. Sopimuksenmukaisuutta koskevien subjektiivisten vaatimusten noudattamisen lisäksi digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun on oltava seuraavien vaatimusten mukainen:

- a) sen on sovellettava niihin käyttötarkoituksiin, joihin samantyyppistä digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja yleensä käytetään, ottaen tapauksen mukaan huomioon kaikki voimassa oleva unionin lainsäädäntö ja kansallinen lainsäädäntö, tekniset standardit tai, jos tällaisia teknisiä standardeja ei ole, alakohtaisesti sovellettavat käytäntösäännöt;
- b) sen määrän ja muun muassa toimivuutta, yhteensopivuutta, saatavuutta, jatkuvuutta ja turvallisuutta koskevien toimintaan liittyvien ja muiden ominaisuuksien on vastattava ominaisuuksia, joita samantyyppisellä digitaalisella sisällöllä tai digitaalisella palvelulla yleensä on ja joita kuluttaja voi kohtuudella odottaa, kun otetaan huomioon digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun luonne ja elinkeinonharjoittajan tai liiketoimiketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneen muun henkilön erityisesti mainonnassa tai merkinnöissä esittämät tai näiden puolesta esitetyt julkiset lausumat, paitsi jos elinkeinonharjoittaja osoittaa, että
 - i) elinkeinonharjoittaja ei tiennyt eikä hänen voida kohtuudella olettaa tienneen kyseisestä julkisesta lausumasta;
 - ii) kyseinen julkinen lausuma oli oikaistu sopimuksentekoaikankohtaan mennessä samaa tai siihen verrattavissa olevaa tapaa käyttäen, kuin millä se oli esitetty; tai
 - iii) kyseinen julkinen lausuma ei ole voinut vaikuttaa päätökseen hankkia digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu;
- c) sen mukana toimitetaan tarvittaessa lisävarusteet ja ohjeet, jotka kuluttaja voi kohtuudella odottaa saavansa; ja
- d) sen on vastattava elinkeinonharjoittajan ennen sopimuksen tekemistä saataville asettamia digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun koeversioita tai ennakkoesittelyjä.

2. Elinkeinonharjoittajan on varmistettava, että kuluttajalle tiedotetaan päivityksistä, myös turvapäivityksistä, jotka ovat tarpeen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun säilyttämiseksi sopimuksen mukaisena, ja että ne toimitetaan kuluttajalle ajanjaksolla

- a) jolla digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua toimitetaan sopimuksen perusteella, jos sopimuksessa määrätään pidemmän ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimituksesta; tai
- b) jota kuluttaja voi kohtuudella edellyttää, ottaen huomioon digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tyyppi ja tarkoitus sekä sopimuksen olosuhteet ja luonne, kun sopimuksessa määrätään kertatoimituksesta tai useista erillisistä toimituksista.

3. Jos kuluttaja ei asenna elinkeinonharjoittajan 2 kohdan mukaisesti toimittamia päivityksiä kohtuullisen ajan kuluessa, elinkeinonharjoittaja ei ole vastuussa yksinomaan kyseisen päivityksen puuttumisesta aiheutuvasta virheestä, edellyttäen että

- a) elinkeinonharjoittaja on ilmoittanut kuluttajalle päivityksen saatavuudesta ja siitä, mitä seurauksia sillä on, jos kuluttaja ei asenna päivitystä; ja
- b) se, että kuluttaja ei ole asentanut päivitystä tai on asentanut sen virheellisesti, ei johdu elinkeinonharjoittajan antamista puutteellisista asennusohjeista.

4. Kun sopimuksessa määrätään, että digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimitukset tapahtuvat jatkuvasti pidemmän ajan kuluessa, digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun on oltava sopimuksen mukainen koko tämän ajanjakson ajan.

5. Edellä 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua virheellisyyttä ei katsota olevan, jos kuluttajalle on nimenomaisesti annettu sopimuksen tekoajankohtana tieto siitä, että digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tietty erityispiirre poikkeaa 1 tai 2 kohdassa säädetystä sopimuksenmukaisuutta koskevista objektiivisista vaatimuksista, ja kuluttaja on nimenomaisesti ja erikseen hyväksynyt tämän poikkeaman sopimusta tehdessään.

6. Elleivät osapuolet ole toisin sopineet, toimitetun digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun on oltava viimeisimmän version mukainen, joka on saatavilla sopimuksentekoajankohtana.

9 artikla

Digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheellinen integrointi

Virheellisyys, joka johtuu siitä, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on integroitu kuluttajan digitaaliseen ympäristöön virheellisesti, on katsottava digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheeksi, jos

- a) digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun integroinnista tai sen valvonnasta vastasi elinkeinonharjoittaja; tai
- b) digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu oli tarkoitettu kuluttajan integroitavaksi ja virheellinen integrointi johtui elinkeinonharjoittajan toimittamista puutteellisista integrointiohjeista.

10 artikla

Kolmannen osapuolen oikeudet

Jos kolmannen osapuolen oikeuksien, erityisesti immateriaalioikeuksien, rikkomisesta johtuva rajoitus estää digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun käytön 7 ja 8 artiklan mukaisesti tai rajoittaa sitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajalla on oikeus käyttää 14 artiklassa säädettyjä oikeussuojakeinoja virheen korjaamiseksi, ellei kansallisessa lainsäädännössä säädetä digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamista koskevan sopimuksen pätemättömyydestä tai purkamisesta tällaisissa tapauksissa.

11 artikla

Elinkeinonharjoittajan vastuu

1. Elinkeinonharjoittaja on vastuussa kuluttajaa kohtaan, jos digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ei toimiteta 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

2. Kun sopimuksessa määrätään kertatoimituksesta tai useista erillisistä toimituksista, elinkeinonharjoittaja on vastuussa mistä tahansa 7, 8 ja 9 artiklan mukaisesta virheellisyydestä, joka on olemassa toimitusajankohtana, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamista.

Jos kansallisen lainsäädännön nojalla elinkeinonharjoittaja on vastuussa vain virheistä, jotka ilmenevät tietyn ajan kuluessa toimituksen jälkeen, tämän ajan on oltava vähintään kaksi vuotta toimitusajankohdasta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamista.

Jos 14 artiklassa säädettyjä oikeuksia koskee kansallisen lainsäädännön nojalla myös tai ainoastaan vanhentumisaika, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vanhentumisaika antaa kuluttajalle mahdollisuuden käyttää 14 artiklassa säädettyjä oikeussuojakeinoja sellaisen virheen korjaamiseksi, joka on olemassa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna ajankohdasta ja ilmenee toisessa alakohdassa tarkoitettuna ajanjaksona.

3. Jos sopimuksessa määrätään pidemmän ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimituksesta, elinkeinonharjoittaja on vastuussa 7, 8 ja 9 artiklan mukaisesta virheestä, joka tapahtuu tai ilmenee milloin tahansa sinä ajanjaksona, jona digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on sopimuksen mukaan määrä toimittaa.

Jos 14 artiklassa säädettyjä oikeuksia koskee kansallisen lainsäädännön nojalla myös tai ainoastaan vanhentumisaika, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vanhentumisaika antaa kuluttajalle mahdollisuuden käyttää 14 artiklassa säädettyjä oikeussuojakeinoja sellaisen virheen korjaamiseksi, joka tapahtuu tai ilmenee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna ajanjaksona.

12 artikla

Todistustaakka

1. Todistustaakka siitä, onko digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu toimitettu 5 artiklan mukaisesti, on elinkeinonharjoittajalla.

2. Toimitetun digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuutta toimitusajankohtana koskeva todistustaakka on 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa elinkeinonharjoittajalla virheestä, joka ilmenee yhden vuoden kuluessa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimitusajankohdasta.

3. Digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuutta sinä ajanjaksona, jona digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on sopimuksen mukaan määrä toimittaa, koskeva todistustaakka on 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa elinkeinonharjoittajalla virheestä, joka ilmenee mainittuna ajanjaksona.

4. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos elinkeinonharjoittaja osoittaa, että kuluttajan digitaalinen ympäristö ei ole yhteensopiva digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun teknisten vaatimusten kanssa, ja jos elinkeinonharjoittaja on ilmoittanut tällaisista vaatimuksista kuluttajalle selvällä ja ymmärrettävällä tavalla ennen sopimuksen tekemistä.

5. Kuluttajan on tehtävä elinkeinonharjoittajan kanssa yhteistyötä siinä määrin, kuin se on kohtuudella mahdollista ja tarpeen sen toteamiseksi, johtuuko tapauksen mukaan 11 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuna ajankohtana ilmennyt digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virhe kuluttajan digitaalisesta ympäristöstä. Yhteistyövelvoite koskee ainoastaan sellaisia teknisesti käytettävissä olevia keinoja, joista aiheutuu kuluttajalle vähiten häiriötä. Jos kuluttaja ei osallistu tällaiseen yhteistyöhön ja elinkeinonharjoittaja on ilmoittanut kuluttajalle tällaisesta vaatimuksesta selvällä ja ymmärrettävällä tavalla ennen sopimuksen tekemistä, todistustaakka siitä, oliko virhe olemassa tapauksen mukaan 11 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuna ajankohtana, on kuluttajalla.

13 artikla

Oikeussuojakeinot toimituksen laiminlyönnin yhteydessä

1. Silloin kun elinkeinonharjoittaja ei ole toimittanut digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua 5 artiklassa tarkoitettulla tavalla, kuluttajan on pyydettävä elinkeinonharjoittajaa toimittamaan digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu. Jos elinkeinonharjoittaja ei tällöin toimita digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ilman aiheutonta viivytystä tai osapuolten nimenomaisesti sopiman lisäajan kuluessa, kuluttajalla on oikeus purkaa sopimus.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta ja kuluttajalla on oikeus purkaa sopimus välittömästi, jos
 - a) elinkeinonharjoittaja on ilmoittanut tai olosuhteista käy selkeästi ilmi, että elinkeinonharjoittaja ei aio toimittaa kyseistä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua;
 - b) kuluttaja ja elinkeinonharjoittaja ovat yhdessä todenneet tai sopimuksen tekemisen aikaisten olosuhteiden perusteella on selvää, että tietty toimitusajankohta on kuluttajalle olennaisen tärkeä, ja elinkeinonharjoittaja ei toimita digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua kyseiseen ajankohtaan mennessä tai kyseisenä ajankohtana.
3. Kun kuluttaja purkaa sopimuksen tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, sovelletaan 15–18 artiklaa vastaavasti.

14 artikla

Oikeussuojakeinot virheen korjaamiseksi

1. Jos digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on virheellinen, kuluttajalla on oltava oikeus siihen, että se saatetaan sopimuksen mukaiseksi, tai saada kauppahinnasta oikeasuhteinen alennus tai purkaa sopimus tässä artiklassa säädetyin ehdoin.
2. Kuluttajalla on oltava oikeus siihen, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu saatetaan sopimuksen mukaiseksi, paitsi jos tämä olisi mahdotonta tai aiheuttaisi elinkeinonharjoittajalle kohtuuttomia kustannuksia, kun otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, kuten
 - a) digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun arvo siinä tapauksessa, että virhettä ei olisi; ja
 - b) virheen merkittävyys.
3. Elinkeinonharjoittajan on saatettava digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu sopimuksen mukaiseksi 2 kohdan mukaisesti kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun elinkeinonharjoittaja on saanut kuluttajalta tiedon virheestä, maksutta ja aiheuttamatta kuluttajalle merkittävää haittaa, ottaen huomioon digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun luonne ja se tarkoitus, jota varten kuluttaja on hankkinut kyseisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun.
4. Kuluttajalla on oikeus joko oikeasuhteiseen hinnanalennukseen 5 kohdan mukaisesti, jos digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu toimitetaan kauppahintaa vastaan, tai sopimuksen purkamiseen 6 kohdan mukaisesti kaikissa seuraavissa tapauksissa:
 - a) oikeussuojakeino, jonka mukaan digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on saatettava sopimuksen mukaiseksi, on mahdoton tai kohtuuton 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
 - b) elinkeinonharjoittaja ei ole saattanut digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua sopimuksen mukaiseksi 3 kohdan mukaisesti;
 - c) ilmenee virhe siitä huolimatta, että elinkeinonharjoittaja yrittää saattaa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksen mukaiseksi;
 - d) virhe on luonteeltaan niin vakava, että se oikeuttaa välittömään hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen; tai
 - e) elinkeinonharjoittaja on ilmoittanut tai olosuhteista käy selkeästi ilmi, että se ei aio saattaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua sopimuksen mukaiseksi kohtuullisessa ajassa tai siten, että kuluttajalle ei aiheudu merkittävää haittaa.
5. Hinnanalennuksen on oltava oikeassa suhteessa kuluttajalle toimitetun digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun arvon alenemiseen, kun sitä verrataan arvoon, joka digitaalisella sisällöllä tai digitaalisella palvelulla olisi, jos se olisi sopimuksen mukainen.

Silloin kun sopimuksessa määrätään, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu toimitetaan pidemmän ajan kuluessa kauppahintaa vastaan, hinnanalennusta sovelletaan siihen ajanjaksoon, jonka aikana digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ollut sopimuksen mukainen.

6. Kun digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu toimitetaan kauppahintaa vastaan, kuluttajalla on oikeus purkaa sopimus vain, jos virhe ei ole vähäinen. Elinkeinonharjoittajalla on todistustaakka siitä, että virhe on vähäinen.

15 artikla

Sopimuksen purkamista koskevan oikeuden käyttäminen

Kuluttaja käyttää oikeuttaan purkaa sopimus antamalla elinkeinonharjoittajalle ilmoituksen päätöksestään purkaa sopimus.

16 artikla

Purkamiseen liittyvät elinkeinonharjoittajan velvoitteet

1. Jos sopimus puretaan, elinkeinonharjoittaja korvaa kuluttajalle kaikki sopimuksen mukaisesti maksetut suoritukset.

Jos sopimus koskee digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamista kauppahinnan maksamista vastaan pidemmän ajan kuluessa ja jos digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on ollut sopimuksen mukainen jonkin ajanjakson ajan sopimuksen purkamista edeltävänä ajanjaksona, elinkeinonharjoittajan on kuitenkin palautettava kuluttajalle tämän maksamasta hinnasta vain se oikeasuhteinen osa, joka vastaa ajanjaksoa, jona digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ollut sopimuksen mukainen, ja se osa, jonka kuluttaja on maksanut etukäteen ajasta, jonka sopimus olisi kestänyt, jollei sitä olisi purettu.

2. Elinkeinonharjoittajan on noudatettava asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti sovellettavia velvoitteita kuluttajan henkilötietojen suhteen.

3. Elinkeinonharjoittajan on pidättäydyttävä käyttämästä kuluttajan elinkeinonharjoittajan toimittamaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua käyttäessään luovuttamaa tai luomaa muuta sisältöä kuin henkilötietoja paitsi silloin, kun

- a) tällainen sisältö ei ole käyttökelpoista muuten kuin elinkeinonharjoittajan toimittaman digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun yhteydessä;
- b) tällainen sisältö liittyy ainoastaan kuluttajan toimintaan elinkeinonharjoittajan toimittamaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua käytettäessä;
- c) elinkeinonharjoittaja on yhdistänyt tällaisen sisällön muihin tietoihin, joista sitä ei voida erottaa tai se voidaan erottaa vain kohtuuttomien ponnistuksin; tai
- d) kuluttaja ja muut henkilöt ovat luoneet yhdessä tällaisen sisällön ja muut kuluttajat voivat edelleen käyttää kyseistä sisältöä.

4. Elinkeinonharjoittajan on kuluttajan pyynnöstä annettava kuluttajan saataville kaikki sisältö, pois lukien henkilötiedot, jonka kuluttaja on luovuttanut tai luonut käyttäessään elinkeinonharjoittajan toimittamaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua, lukuun ottamatta 3 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuja tilanteita.

Kuluttajalla on oltava oikeus saada kyseinen digitaalinen sisältö takaisin maksutta, elinkeinonharjoittajan estämättä, kohtuullisessa ajassa ja yleisesti käytetyssä ja koneellisesti luettavassa tallennusmuodossa.

5. Elinkeinonharjoittaja voi estää kuluttajaa käyttämästä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua, erityisesti estämällä tämän pääsyn digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun tai sulkemalla kuluttajan käyttäjätilin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

17 artikla

Purkamiseen liittyvät kuluttajan velvoitteet

1. Sopimuksen purkamisen jälkeen kuluttajan on pidättäydyttävä käyttämästä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ja saattamasta sitä kolmansien osapuolten saataville.

2. Jos digitaalinen sisältö on toimitettu aineellisella välineellä, kuluttajan on elinkeinonharjoittajan pyynnöstä ja tämän kustannuksella palautettava aineellinen väline elinkeinonharjoittajalle ilman aiheutonta viivytystä. Jos elinkeinonharjoittaja päättää pyytää aineellisen välineen palauttamista, pyyntö on tehtävä 14 päivän kuluessa päivästä, jona elinkeinonharjoittajalle ilmoitetaan kuluttajan päätöksestä purkaa sopimus.

3. Kuluttajalla ei ole velvollisuutta maksaa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun käytöstä siltä sopimuksen purkamista edeltävältä ajanjaksolta, jonka aikana digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu ei ole ollut sopimuksen mukainen.

18 artikla

Elinkeinonharjoittajan suoritettavien maksujen palautusten määräajat ja palautustavat

1. Maksujen palautukset, joista elinkeinonharjoittaja on vastuussa kuluttajalle 14 artiklan 4 ja 5 kohdan tai 16 artiklan 1 kohdan nojalla kauppahinnan alennuksen tai sopimuksen purkamisen johdosta, on suoritettava ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa 14 päivän kuluessa päivästä, jona elinkeinonharjoittajalle ilmoitetaan kuluttajan päätöksestä käyttää oikeuttaan vaatia hinnanalennusta tai oikeuttaan purkaa sopimus.

2. Elinkeinonharjoittajan on suoritettava maksun palautus samalla maksutavalla, jota kuluttaja on käyttänyt maksaakseen digitaalisesta sisällöstä tai digitaalisesta palvelusta, jollei kuluttaja anna nimenomaista suostumustaan muuhun ja edellyttäen, ettei kuluttajalle koidu kustannuksia maksujen palautuksesta.

3. Elinkeinonharjoittaja ei saa periä kuluttajalta palautuksesta maksua.

19 artikla

Digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun muuttaminen

1. Kun sopimuksessa määrätään, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen sisältö toimitetaan tai annetaan kuluttajan saataville pidemmän ajan kuluessa, elinkeinonharjoittaja voi muuttaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua muuten kuin siltä osin, mikä on välttämätöntä digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuuden säilyttämiseksi 7 ja 8 artiklan mukaisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) sopimuksessa sallitaan tällainen muutos ja määrätään sitä koskevasta perustellusta syystä;

b) muutoksesta ei aiheudu kuluttajalle lisäkustannuksia;

c) kuluttajalle ilmoitetaan muutoksesta selvällä ja ymmärrettävällä tavalla; ja

d) 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kuluttajalle tiedotetaan kohtuullisen hyvissä ajoin pysyvällä välineellä muutoksen ominaisuuksista ja ajankohdasta ja oikeudesta purkaa sopimus 2 kohdan mukaisesti tai mahdollisuudesta säilyttää digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu muuttumattomana 4 kohdan mukaisesti.

2. Kuluttajalla on oltava oikeus purkaa sopimus, jos muutos vaikuttaa kielteisesti kuluttajan mahdollisuuksiin päästä digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun tai käyttää sitä, ellei kyseinen kielteinen vaikutus ole vain vähäinen. Tällöin kuluttajalla on oltava oikeus purkaa sopimus maksutta 30 päivän kuluessa tiedon vastaanottamisesta tai siitä, kun elinkeinonharjoittaja on muuttanut digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua, sen mukaan kumpi näistä on myöhemmin.

3. Kun kuluttaja purkaa sopimuksen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, 15–18 artiklaa sovelletaan vastaavasti.

4. Tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos elinkeinonharjoittaja on antanut kuluttajalle lisämaksutta mahdollisuuden säilyttää digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu muuttumattomana ja digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu säilyy sopimuksen mukaisena.

*20 artikla***Oikeus oikeussuojakeinoihin**

Silloin kun elinkeinonharjoittaja on vastuussa kuluttajalle siksi, että digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ei ole toimitettu, tai sellaisen virheen vuoksi, joka johtuu toisen henkilön liiketoimiketjun aikaisemmassa vaiheessa toteuttamasta toimesta tai laiminlyönnistä, elinkeinonharjoittajalla on oltava oikeus vaatia hyvitystä vastuussa olevalta henkilöltä liiketoimiketjussa. Siitä, keneltä vastuussa olevalta henkilöltä elinkeinonharjoittaja voi vaatia hyvitystä, sekä tähän liittyvistä toimista ja edellytyksistä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

*21 artikla***Täytäntöönpanon valvonta**

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi on olemassa riittävät ja tehokkaat keinot.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja keinoja voivat olla säännökset, joiden nojalla yhdellä tai useammalla seuraavista kansallisessa lainsäädännössä määritellyistä elimistä on mahdollisuus viedä asia kansallisen lainsäädännön mukaisesti tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallinnollisen viranomaisen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan:
 - a) julkiset elimet tai niiden edustajat;
 - b) kuluttajajärjestöt, joilla on oikeutettu intressi suojella kuluttajia;
 - c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on oikeutettu intressi toimia asiassa;
 - d) asetuksen (EU) 2016/679 80 artiklassa määritellyt voittoa tavoittelemattomat elimet, järjestöt tai yhdistykset, jotka toimivat rekisteröidyille kuuluvien oikeuksien ja vapauksien suojaamisen alalla.

*22 artikla***Pakottavuus**

1. Jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, kuluttajaa eivät sido sellaiset sopimusehdot, joilla kuluttajan vahingoksi estetään tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten toimenpiteiden soveltaminen, poiketaan niistä tai muutetaan niiden vaikutuksia, ennen kuin kuluttaja on ilmoittanut toimituksen laiminlyönnistä tai virheestä elinkeinonharjoittajalle tai ennen kuin elinkeinonharjoittaja on ilmoittanut kuluttajalle 19 artiklan mukaisesta digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun muuttamisesta.
2. Tämä direktiivi ei estä elinkeinonharjoittajaa tarjoamasta kuluttajille sopimusjärjestelyjä, jotka antavat tässä direktiivissä säädettyä paremman suojan.

*23 artikla***Asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttaminen**

- 1) Lisätään asetuksen (EU) 2017/2394 liitteeseen kohta seuraavasti:

”28. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 1).”
- 2) Lisätään direktiivin 2009/22/EY liitteeseen I kohta seuraavasti:

”17. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 1).”

*24 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2021. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2022 alkaen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

2. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamiseen, joka tapahtuu 1 päivästä tammikuuta 2022 lukuun ottamatta tämän direktiivin 19 ja 20 artiklaa, joita sovelletaan ainoastaan tuon päivän jälkeen tehtyihin sopimuksiin.

25 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tämän direktiivin soveltamista viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2024 ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Kertomuksessa tarkastellaan muun muassa sitä, olisiko yhdenmukaistettava säännöt, joita sovelletaan sellaisiin sopimuksiin, joiden nojalla digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja toimitetaan muuten kuin tämän direktiivin mukaisesti, kuten mainoksia vastaan.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/771,**annettu 20 päivänä toukokuuta 2019,****tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jotta unioni voisi säilyttää kilpailukykynsä globaaleilla markkinoilla, sen olisi parannettava sisämarkkinoiden toimintaa ja pystyttävä vastaamaan niihin moninaisiin haasteisiin, joita yhä enenevässä määrin teknologiaan perustuva talouskehitys tuo tullessaan. Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa esitetään kattava kehys, joka helpottaa digitaalisen ulottuvuuden liittämistä sisämarkkinoihin. Strategian ensimmäisessä pilarissa pyritään puuttamaan unionin sisäisen kaupan hajanaisuuteen tarkastelemalla suurimpia rajat ylittävän verkkokaupan kehitystä haittaavia esteitä, koska rajat ylittävä verkkokauppa muodostaa valtaosan rajat ylittävästä tavaroiden kuluttajakaupasta.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 26 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään, että unioni hyväksyy toimenpiteet, joiden tarkoituksena on toteuttaa sisämarkkinat tai varmistaa niiden toiminta, ja että sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus taataan. SEUT 169 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa SEUT 114 artiklan nojalla sisämarkkinoiden toteuttamisen yhteydessä. Tämän direktiivin tavoitteena on löytää oikea tasapaino kuluttajansuojan korkean tason saavuttamisen ja yritysten kilpailukykyyn edistämisen välillä varmistaen samalla toissijaisuusperiaatteen noudattaminen.
- (3) Tietty tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvät seikat olisi yhdenmukaistettava kuluttajansuojan korkean tason pohjalta todellisten digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamiseksi, oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja liiketoimintaan liittyvien kustannusten vähentämiseksi erityisesti pienissä ja keskisuurissa yrityksissä, jäljempänä 'pk-yritykset'.
- (4) Verkkokauppa on yksi kasvun keskeisistä vauhdittajista sisämarkkinoilla. Sen tarjoamia kasvumahdollisuuksia ei ole kuitenkaan hyödynnetty läheskään täysimääräisesti. Jotta vahvistetaan unionin kilpailukykyä ja tuetaan kasvua, unionin olisi toimittava nopeasti ja kannustettava talouden toimijoita hyödyntämään kaikkia sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia. Sisämarkkinoiden koko potentiaali voidaan kuitenkin ottaa käyttöön vain, jos kaikkien markkinatoimijoiden on helppo osallistua rajat ylittävään tavarakauppaan, verkko-ostokset mukaan lukien. Sopimusoikeuden säännöt, joiden pohjalta markkinatoimijat toteuttavat liiketoimia, vaikuttavat keskeisellä tavalla yritysten päätöksiin tarjota tuotteitaan yli rajojen. Samat säännöt vaikuttavat myös kuluttajien halukkuuteen tehdä ostoksia verkossa ja heidän luottamukseensa tätä ostotapaa kohtaan.
- (5) Teknologian kehitys on johtanut sellaisten tavaroiden markkinoiden kasvuun, joihin on sisällytetty tai liitetty digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja. Koska tällaisia laitteita on yhä enemmän ja niitä käyttävien kuluttajien määrä lisääntyy nopeasti, tarvitaan unionin tason toimia, jotta voidaan varmistaa kuluttajansuojan korkea taso ja lisätä oikeusvarmuutta tällaisten tuotteiden kauppaa koskeviin sopimuksiin sovellettavien sääntöjen osalta. Oikeusvarmuuden lisääminen auttaisi vahvistamaan kuluttajien ja myyjien luottamusta.

⁽¹⁾ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 57.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. huhtikuuta 2019.

- (6) Tavarakauppaan sovellettavat unionin säännöt ovat edelleen hajanaiset, vaikka säännöt toimitusehdoista ja etäso-
pimuksiin tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin ennen sopimuskentekoa
sovellettavista tiedonantovaatimuksista sekä peruuttamisoikeudesta on jo täysin yhdenmukaistettu Euroopan par-
lamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/83/EU ⁽³⁾. Muut keskeiset sopimusoikeuden osa-alueet, kuten sopimuk-
senmukaisuutta koskevat vaatimukset, oikeussuojakeinot siinä tapauksessa, että tavara ei ole sopimuksen mukai-
nen, ja tärkeimmät näiden oikeussuojakeinojen käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt on tällä hetkellä
yhdenmukaistettu vähimmäistasolla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella 1999/44/EY ⁽⁴⁾. Jäsenval-
tioilla on ollut mahdollisuus antaa unionin normeja tiukempia säännöksiä ja ottaa käyttöön tai pitää voimassa
sääntöjä, joilla varmistetaan vielä korkeamman kuluttajansuojan tason saavuttaminen. Ne ovat käyttäneet tätä
oikeuttaan eri seikkojen suhteen ja vaihtelevassa määrin. Tämän seurauksena direktiivin 1999/44/EY kansalliset
täytäntöönpanosäännökset eroavat toisistaan huomattavasti tietyissä keskeisissä osissa, kuten oikeussuojakeinojen
hierarkian olemassaolon tai sen puuttumisen suhteen.
- (7) Nykyiset eroavuudet voivat vaikuttaa kielteisesti sekä yrityksiin että kuluttajiin. Kun yritykset suuntaavat toimin-
taansa muiden jäsenvaltioiden kuluttajille, niiden on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY)
N:o 593/2008 ⁽⁵⁾ nojalla otettava huomioon kuluttajan vakinaisen asuinmaan kuluttajasopimuksia koskevat
pakottavat säännökset. Koska nämä säännöt ovat eri jäsenvaltioissa erilaiset, yrityksille voi aiheutua ylimääräisiä
kustannuksia. Tämän vuoksi monet yritykset saattavat jatkaa toimintaansa mieluummin vain sijoittautumismaas-
saan tai vievät tuotteitaan vain yhteen tai kahteen jäsenvaltioon. Rajat ylittävään kauppaan liittyvien lisäkustan-
nusten ja muiden riskien välttelyn seurauksena yritykset menettävät mahdollisuuksia laajentaa liiketoimintaa ja
hyödyntää mittakaavaetuja. Tämä koskee erityisesti pk-yrityksiä.
- (8) Vaikka kuluttajien suojan taso on asetuksen (EY) N:o 593/2008 soveltamisen ansiosta korkea heidän tehdessään
ostoksia toisista jäsenvaltioista, lainsäädännön hajanaisuus heikentää myös kuluttajien luottamusta rajat ylittäviin
liiketoimiin. Epäluottamuksen taustalla on monia syitä, mutta kuluttajien suurimpia huolenaiheita on epävar-
muus keskeisistä sopimusperusteisista oikeuksista. Epävarmuutta esiintyy riippumatta siitä, onko kuluttajilla suo-
janaan oman jäsenvaltion kuluttajasopimuksia koskevat pakottavat säännöt tilanteessa, jossa myyjä suuntaa toi-
mintaansa näille kuluttajille yli rajojen, vai tekevtkö kuluttajat rajat ylittäviä sopimuksia sellaisen myyjän kanssa,
joka ei harjoita kaupallista toimintaa kuluttajan jäsenvaltiossa.
- (9) Vaikka tavaroiden verkkokauppa muodostaa valtaosan rajat ylittävästä kaupasta unionissa, eroavuudet kansalli-
sissa sopimusoikeudellisissa säännöksissä aiheuttavat ongelmia sekä etämyyntikanavia käyttäville että perinteistä
kauppaa harjoittaville vähittäiskauppiaille ja estävät näitä laajentamasta toimintaansa yli rajojen. Tämän direktii-
vin olisi katettava kaikki myyntikanavat, jotta voidaan luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille yrityksille,
jotka myyvät tavaroita kuluttajille. Vahvistamalla tällä direktiivillä kaikkiin myyntikanaviin sovellettavat yhdenmu-
kaiset säännöt voitaisiin välttää eroavuudet, jotka aiheuttavat kohtuutonta räsitystä niille unionissa toimiville yhä
lukuisammille vähittäiskauppiaille, jotka myyvät tavaroita sekä perinteisen että verkkokaupan kautta. Unionin
kuluttajansuoja- ja markkinointilainsäädäntöä koskeva 29 päivänä toukokuuta 2017 julkaistu komission toimi-
vuustarkastus, joka kattoi myös direktiivin 1999/44/EY, vahvisti, että on edelleen tarpeen säilyttää kaikkia myyn-
tikanavia koskevat yhdenmukaiset kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevat säännöt.
- (10) Tämän direktiivin sisältämiä sääntöjä olisi sovellettava tavarakauppaan, digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat
mukaan luettuina, vain niiden sopimusoikeuden keskeisten osien suhteen, joiden avulla voidaan poistaa sopi-
musoikeudesta johtuvat kaupan esteet sisämarkkinoilla. Tätä varten olisi yhdenmukaistettava täysin säännöt,
jotka koskevat sopimuksenmukaisuutta koskevia vaatimuksia ja kuluttajien saatavilla olevia oikeussuojakeinoja
siinä tapauksessa, että tavara ei ole sopimuksen mukainen, ja tärkeimmät näiden oikeussuojakeinojen käyttöä
koskevat yksityiskohtaiset säännöt, ja kuluttajansuojan tasoa olisi parannettava direktiiviin 1999/44/EY verrat-
tuna. Jos kuluttajasopimusoikeuden tietyt keskeiset seikat on täysin yhdenmukaistettu, yritysten ja erityisesti pk-
yritysten olisi helpompi tarjota tuotteitaan muissa jäsenvaltioissa. Keskeisten sääntöjen täyden yhdenmukaistami-
sen ansiosta kuluttajat voisivat nauttia kuluttajansuojan korkeasta tasosta ja hyvinvointihyödyistä.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston
direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston
direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin
liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista (EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovelletta-
vasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

- (11) Tällä direktiivillä täydennetään direktiiviä 2011/83/EU. Direktiivin 2011/83/EU säännökset koskevat pääasiassa ennen sopimuksetekoa sovellettavia tiedonantovaatimuksia, etäsopimuksiin ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin liittyvää peruuttamisoikeutta sekä tavaroiden toimittamista ja vaaranvastuun siirtymistä, kun taas tällä direktiivillä käyttöön otettavat säännöt koskevat tavaroiden sopimuksenmukaisuutta, kuluttajien saatavilla olevia oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että tavara ei ole sopimuksen mukainen, sekä näiden oikeussuojakeinojen käyttöä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.
- (12) Tätä direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin irtaimiin esineisiin, jotka ovat tässä direktiivissä määriteltyjä tavaroita. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava vapaasti säännellä myyntisopimuksia, jotka koskevat kiinteää omaisuutta, kuten asuinrakennuksia, ja sen tärkeimpiä osatekijöitä, joiden on tarkoitus muodostaa keskeinen osa tällaista kiinteää omaisuutta.
- (13) Tämän direktiivin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/770⁽⁶⁾ olisi täydennettävä toisiinsa. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt tavarakauppaa koskevien sopimusten tietyistä vaatimuksista, kun taas direktiivissä (EU) 2019/770 vahvistetaan säännöt digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista koskevien sopimusten tietyistä vaatimuksista. Jotta voidaan vastata kuluttajien odotuksiin ja varmistaa toimittajille selkeä ja yksinkertainen oikeuskehys, direktiiviä (EU) 2019/770 olisi näin ollen sovellettava digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamiseen myös aineellisella välineellä, kuten DVD- ja CD-levyillä, muistitikuilla ja muistikorteilla toimitettavan digitaalisen sisällön toimittamiseen, sekä aineelliseen välineeseen itseensä, edellyttäen, että aineellinen väline toimii yksinomaan digitaalisen sisällön siirtovälineenä. Tätä direktiiviä olisi sitä vastoin sovellettava tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin, mukaan lukien digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat, joiden toimintojen suorittamiseen tarvitaan digitaalista sisältöä tai digitaalinen palvelu.
- (14) Tässä direktiivissä määritellyn ilmaisun ”tavarat” olisi katsottava sisältävän myös ”digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat”. Sen vuoksi ilmaisulla olisi viitattava myös mahdolliseen digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun, joka on sisällytetty tai liitetty tällaisiin tavaroihin siten, että kyseisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun puuttuminen estäisi tavarantoimintojen suorittamisen. Tavaraan sisällytetty tai siihen liitetty digitaalinen sisältö voi olla mitä tahansa digitaalisessa muodossa tuotettua ja toimitettua dataa, esimerkiksi käyttöjärjestelmiä, sovelluksia ja muita ohjelmistoja. Digitaalinen sisältö voi olla asennettu etukäteen tavarantoimittajan myyntisopimuksen tekohetkellä tai, jos sopimuksessa niin määrätään, se voidaan asentaa myöhemmin. Tavaraan liitetyt digitaaliset palvelut voivat sisältää palveluja, joiden avulla voi luoda, käsitellä, käyttää tai tallentaa digitaalisessa muodossa olevaa dataa. Tällaisia ovat esimerkiksi pilvipalveluympäristössä tarjolla olevat verkkosovelluspalvelut, liikennetietojen jatkuva toimittaminen navigointijärjestelmässä tai yksilöllisesti mukautettujen harjoitussuunnitelmien jatkuva toimittaminen älykelloissa.
- (15) Tätä direktiiviä olisi sovellettava sellaisten digitaalisten elementtejä sisältävien tavaroiden kauppaa koskeviin sopimuksiin, joissa tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun puuttuminen estäisi tavarantoimintojen suorittamisen ja joissa digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu tarjotaan tavarantoimittajan mukana kyseistä tavaraa koskevan myyntisopimuksen mukaisesti. Sen, muodostaako tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittaminen osan myyjän kanssa tehtyä myyntisopimusta, olisi määräytyttävä kyseisen sopimuksen sisällön perusteella. Tähän olisi kuuluttava sellainen tavaraan sisällytetty tai siihen liitetty digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu, jonka toimittamisesta määrätään nimenomaisesti sopimuksella. Sen olisi myös sisällettävä myyntisopimukset, joiden voidaan katsoa kattavan tietyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamisen, koska ne ovat yleisiä samantyyppisissä tavaroissa ja kuluttaja voi kohtuudella odottaa niitä ottaen huomioon tavarantoimittajan luonteen sekä mahdollisen julkisen lausuman, jonka myyjä tai muu henkilö liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa, tuottaja mukaan luettuna, on esittänyt tai joka on esitetty heidän puolestaan. Jos esimerkiksi älytelevision mainostetaan sisältävän tietyn videosovelluksen, tämän videosovelluksen olisi katsottava olevan osa myyntisopimusta. Tätä olisi sovellettava riippumatta siitä, onko digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu asennettu etukäteen itse tavaraan vai onko se ladattava myöhemmin toiselle laitteelle ja on ainoastaan liitetty tavaraan. Esimerkiksi älypuhelimien voi kuulua myyntisopimuksen mukaan standardin mukainen ennalta asennettu sovellus, kuten hälytys- tai kamerasovellus. Toinen mahdollinen esimerkki tästä on älykello. Kello itsessään katsottaisiin tällaisessa tapauksessa digitaalisia elementtejä sisältäväksi tavaraksi, joka pystyy suorittamaan tavarantoimintojen ainoastaan myyntisopimuksen mukaisesti toimitetulla sovelluksella, joka kuluttajan on kuitenkin ladattava älypuhelimien; sovellus olisi tällöin tavaraan liitetty digitaalinen elementti. Tätä olisi sovellettava myös siinä tapauksessa, että tavaraan sisällytettyä tai siihen liitettyä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ei toimita myyjä itse vaan sen toimittaa kolmas osapuoli myyntisopimuksen mukaisesti. Jotta vältetään epävarmuus sekä myyjien että kuluttajien kannalta siinä tapauksessa, ettei ole selvää, kuuluuko digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittaminen myyntisopimukseen, olisi sovellettava tämän direktiivin sääntöjä. Lisäksi sellaisen kahdenvälisen sopimussuhteen todentamiseen myyjän ja kuluttajan välillä,

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

jossa tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittaminen kuuluu myyntisopimukseen, ei saisi vaikuttaa pelkästään se seikka, että kuluttajan on annettava suostumus lisenssisopimukseen kolmannen osapuolen kanssa voidakseen hyödyntää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua.

- (16) Sitä vastoin jos tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun puuttuminen ei estä tavarantoimintojen suorittamista tai jos kuluttaja tekee sopimuksen digitaalisia elementtejä sisältävää tavaraa koskevaan myyntisopimukseen kuulumattoman digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamisesta, tätä sopimusta olisi pidettävä erillisenä tavarakauppaa koskevana sopimuksena, vaikka myyjä toimisi tämän toisen ulkopuolisen elinkeinonharjoittajan kanssa tehtävän sopimuksen välittäjänä, ja se voisi kuulua direktiivin (EU) 2019/770 soveltamisalaan, jos kyseisen direktiivin edellytykset täyttyvät. Esimerkiksi jos kuluttaja lataa pelisovelluksen sovelluskaupasta älypuheliin, pelisovelluksen toimitusta koskeva sopimus on älypuhelimien myyntisopimuksesta erillinen sopimus. Tästä syystä tätä direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan älypuhelinia koskevaan myyntisopimukseen, ja pelisovelluksen toimituksen olisi kuuluttava direktiivin (EU) 2019/770 soveltamisalaan, jos kyseisessä direktiivissä säädetyt edellytykset täyttyvät. Toinen esimerkki olisi tapaus, jossa on nimenomaan sovittu, että kuluttaja ostaa älypuhelimien ilman tiettyä käyttöjärjestelmää, ja kuluttaja tekee myöhemmin sopimuksen käyttöjärjestelmän toimittamisesta kolmannen osapuolen kanssa. Tällaisessa tapauksessa erikseen ostetun käyttöjärjestelmän toimittaminen ei olisi osa myyntisopimusta eikä sen vuoksi kuuluisi tämän direktiivin soveltamisalaan, vaan se voisi kuulua direktiivin (EU) 2019/770 soveltamisalaan, jos kyseisessä direktiivissä säädetyt edellytykset täyttyvät.
- (17) Oikeudellisen selkeyden vuoksi tässä direktiivissä olisi säädettävä myyntisopimuksen määritelmästä ja siinä olisi myös määriteltävä selvästi sen soveltamisala. Tämän direktiivin soveltamisalan olisi katettava myös sopimukset, jotka koskevat sellaisia tavaroita, jotka valmistetaan tai tuotetaan myöhemmin, esimerkiksi kuluttajan vaatimusten mukaisesti. Lisäksi tavaroiden asennus voisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan, jos asennus on osa myyntisopimusta ja sen suorittaa myyjä tai se suoritetaan myyjän vastuulla. Jos sopimus koskee sekä tavarakauppaa että palvelujen tarjoamista, sen määrittäminen, voidaanko koko sopimus luokitella tässä direktiivissä tarkoitetuksi myyntisopimukseksi, olisi jätettävä tehtäväksi kansallisella lainsäädännöllä.
- (18) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kansalliseen lainsäädäntöön siltä osin, kuin kyseessä ovat asiat, joita sillä ei säännellä, etenkin tavaroiden lainmukaisuuteen, vahingonkorvauksiin ja yleiseen sopimusoikeuteen kuuluviin seikkoihin, kuten sopimuksen tekemiseen, pätevyyteen, pätemättömyyteen tai vaikutuksiin. Sama koskisi sopimuksen purkamisen seurauksia ja tiettyjä korjaamiseen ja vaihtamiseen liittyviä seikkoja, joista ei säädetä tässä direktiivissä. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti säätää ehdoista ja yksityiskohtaisista säännöistä, joiden mukaisesti kuluttaja voi pidättäytyä kauppahinnan maksamisesta, kun ne säätävät osapuolten oikeuksista pidättäytyä suoritamasta velvollisuuksiaan tai osaa niistä, kunnes toinen osapuoli suorittaa velvollisuutensa. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti säätää kuluttajan oikeudesta korvaukseen vahingoista, joita hänelle on aiheutunut siitä, että myyjä on rikkonut tätä direktiiviä. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa myöskään kansallisiin sääntöihin, jotka eivät koske nimenomaan kuluttajasopimuksia ja joissa määrätään tiettyntyyppisiä virheitä koskevista erityisistä oikeussuojakeinoista tapauksissa, joissa virheet eivät olleet ilmenneet myyntisopimusta tehtäessä. Tällä tarkoitetaan kansallisia säännöksiä, joissa voidaan vahvistaa erityissääntöjä piileviä virheitä koskevasta myyjän vastuusta. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa myöskään kansalliseen lainsäädäntöön, jossa säädetään kuluttajan muista kuin sopimusperusteisista oikeussuojakeinoista siinä tapauksessa, että tavarassa on virhe, liiketoimintaketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneita henkilöitä, esimerkiksi valmistajia, tai muita tällaisten henkilöiden velvollisuuksia täyttäviä henkilöitä vastaan.
- (19) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden mahdollisuuteen vapaasti antaa kuluttajien valita tietty oikeussuojakeino, jos tavarantoiminnan virhe ilmenee pian toimituksen jälkeen, eli kansallisiin säännöksiin, joissa säädetään kuluttajan oikeudesta olla hyväksymättä virheellistä tavaraa ja pitää sopimusta pätemättömänä tai pyytää tavarantoimitusta vaihtamista tietyn lyhyen ajan kuluessa, joka saisi olla enintään 30 päivää, tavarantoimituksesta.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti säätää myyjän tiedonantovelvoitteista sopimuksen tekemisen yhteydessä tai myyjän velvollisuudesta varoittaa kuluttajaa esimerkiksi tietystä tavarantoiminnan ominaisuuksista, kuluttajan toimittamien materiaalien sopivuudesta tai mahdollisista haitoista, jotka johtuvat kuluttajan erityisistä pyynnöistä, esimerkiksi kuluttajan pyynnöstä käyttää tiettyä kangasta juhlapuvun tekemiseen.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti ulottaa tämän direktiivin sääntöjen soveltaminen koskemaan sopimuksia, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, tai muuten säännellä tällaisia sopimuksia. Jäsenvaltioiden olisi esimerkiksi voitava vapaasti ulottaa tässä direktiivissä kuluttajille annettu suoja koskemaan myös luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka eivät ole tässä direktiivissä tarkoitettuja kuluttajia, kuten valtiosta riippumattomia järjestöjä, uusyrittäjiä tai pk-yrityksiä.

- (22) Kuluttajan määritelmän olisi katettava luonnolliset henkilöt, jotka toimivat muussa kuin elinkeino- tai ammatti-toimintaansa liittyvässä tarkoituksessa. Sellaisten kahta päämäärää palvelevien sopimusten ollessa kyseessä, jotka tehdään tarkoituksessa, joka kuuluu osittain henkilön elinkeinotoimintaan ja osittain muuhun kuin elinkeinotoimintaan, ja joissa elinkeinotoimintaan liittyvä tarkoitus on niin vähäinen, että se ei ole pääasiallinen sopimuksessa kokonaisuudessaan, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin myös voitava vapaasti määrittää, olisiko kyseistä henkilöä myös pidettävä kuluttajana ja millä ehdoilla.
- (23) Tätä direktiiviä olisi sovellettava kaikkiin sopimuksiin, joiden nojalla myyjä luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan tavaran omistusoikeuden kuluttajalle. Alustojen tarjoajia voidaan pitää tässä direktiivissä tarkoitettuina myyjinä, jos ne toimivat tarkoituksessa, joka kuuluu niiden liiketoimintaan, ja kuluttajan välittömänä sopimuskumppanina tavaroiden myyntiä varten. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti laajentaa tämän direktiivin soveltaminen koskemaan alustojen tarjoajia, joita ei voida pitää myyjinä tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti.
- (24) Jotta voidaan ottaa tasapuolisesti huomioon oikeusvarmuuden tarve ja oikeudellisten sääntöjen tarvittava joustavuus, tässä direktiivissä viittausta siihen, mitä henkilöltä voidaan odottaa tai mitä henkilö voi odottaa, olisi pidettävä viittauksena siihen, mitä voidaan kohtuudella odottaa. Kohtuullisuutta olisi arvioitava objektiivisesti, ottaen huomioon sopimuksen luonne ja tarkoitus, asiaan liittyvät olosuhteet ja osapuolten kauppatavat ja käytännöt.
- (25) Sen selkeyttämiseksi, mitä kuluttaja voi odottaa tavaralta ja mitä myyjän vastuu kattaa siinä tapauksessa, että toimitus ei vastaa odotuksia, on olennaista yhdenmukaistaa täysimääräisesti tavaran sopimuksenmukaisuuden määrittämistä koskevat säännöt. Tässä direktiivissä viittauksella sopimuksenmukaisuuteen olisi tarkoitettava sitä, että tavarat ovat myyntisopimuksen mukaisia. Jotta voidaan turvata myyntisopimuksen molempien osapuolten oikeudet edut, sopimuksenmukaisuutta olisi arvioitava sekä subjektiivisten että objektiivisten sopimuksenmukaisuutta koskevien vaatimusten perusteella.
- (26) Tavaroiden olisi tästä syystä oltava myyjän ja kuluttajan välisessä myyntisopimuksessa sovittujen vaatimusten mukainen. Tällaiset vaatimukset voisivat kattaa muun muassa tavaroiden määrän, laadun, tyypin ja kuvauksen, niiden soveltuvuuden tiettyyn tarkoitukseen ja sovittujen lisätarvikkeiden ja mahdollisten ohjeiden toimittamisen tavaroiden mukana. Myyntisopimuksessa oleviin vaatimuksiin olisi sisällyttävä vaatimukset, jotka johtuvat ennen sopimuksen tekemistä annettavista tiedoista, jotka direktiivin 2011/83/EU mukaisesti ovat olennainen osa myyntisopimusta.
- (27) Toimivuudella olisi tarkoitettava sitä, millä tavoin tavara voi suorittaa toimintonsa tarkoituksensa mukaisesti. Yhteentoimivuuden käsite liittyy siihen, toimiiko tavara muun kuin sellaisen laitteen tai ohjelmiston kanssa, jonka kanssa samantyyppistä tavaraa yleensä käytetään, ja missä määrin. Onnistuneeseen toimintaan voi sisältyä esimerkiksi tavaran kyky vaihtaa tietoja tällaisten muiden ohjelmistojen tai laitteiden kanssa ja käyttää vaihdettuja tietoja.
- (28) Koska tavaroihin sisällytetyt tai niihin liitetyt digitaaliset sisällöt tai digitaaliset palvelut kehittyvät jatkuvasti, myyjät voivat sopia kuluttajan kanssa päivitysten toimittamisesta tavaroihin. Myyntisopimuksessa sovitulla päivityksellä voidaan parantaa tavaraan sisältyvää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ja tehostaa niiden toimintaa, laajentaa niiden toimintoja, mukauttaa niitä tekniikan kehitykseen, suojata niitä uusilta turvallisuushuolta tai palveluilla muita tarkoituksia. Sellaisten tavaroiden, joihin on sisällytetty tai liitetty digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja, sopimuksenmukaisuutta olisi sen vuoksi myös arvioitava suhteessa siihen, päivitetäänkö tällaisten tavaroiden digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua myyntisopimuksen mukaisesti. Myyntisopimuksessa sovittujen päivitysten toimittamisen laiminlyöntiä olisi pidettävä tavaran virheenä. Lisäksi virheellisten tai vaillinaisten päivitysten olisi myös katsottava tarkoittavan, että tavarassa on virhe, kun otetaan huomioon, että se merkitsisi, että tällaisia päivityksiä ei tehdä myyntisopimuksessa määrättyllä tavalla.
- (29) Jotta tavara olisi sopimuksenmukainen, sen olisi sopimuksenmukaisuutta koskevien subjektiivisten vaatimusten lisäksi oltava myös tässä direktiivissä säädettyjen sopimuksenmukaisuutta koskevien objektiivisten vaatimusten mukainen. Sopimuksenmukaisuutta olisi arvioitava muun muassa suhteessa tarkoitukseen, johon samantyyppistä tavaraa yleensä käytettäisiin, ja siihen, onko tavaran mukana toimitettu lisätarvikkeet ja ohjeet, jotka kuluttaja voi kohtuudella odottaa saavansa, tai vastaako se myyjän kuluttajan saataville asettamaa näytettä tai mallia. Tavaralla laadun ja ominaisuuksien olisi myös oltava vastaavat kuin samantyyppisillä tavaroilla yleensä ja sellaisia, joita kuluttaja voi kohtuudella odottaa ottaen huomioon tavaran luonne ja mahdolliset myyjän tai liiketoimiketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneen muun henkilön esittämät tai näiden puolesta esitetyt julkiset lausumat.

- (30) Sopimuksessa sovittujen päivitysten lisäksi myyjän olisi toimitettava myös päivityksiä, turvapäivitykset mukaan luettuina, sen varmistamiseksi, että digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat säilyvät sopimuksenmukaisina. Myyjän velvollisuuksien olisi rajoitettava päivityksiin, jotka ovat tarpeen, jotta tällaiset tavarat täyttäsivät edelleen tässä direktiivissä säädetty sopimuksenmukaisuutta koskevat objektiiviset ja subjektiiviset vaatimukset. Elleivät osapuolet ole sopineet sopimuksessa toisin, myyjällä ei pitäisi olla velvollisuutta toimittaa päivitettyjä versioita tavarat digitaalisesta sisällöstä tai digitaalisesta palvelusta tai parantaa tai laajentaa tavarat toimintoja enemmän, kuin mitä sopimuksenmukaisuutta koskeissa vaatimuksissa edellytetään. Jos myyjän tai digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun myyntisopimuksen mukaisesti toimittaneen kolmannen osapuolen toimittamasta päivityksestä aiheutuu digitaalisia elementtejä sisältävän tavarat virhe, myyjän olisi oltava vastuussa tavarat saattamisesta jälleen sopimuksenmukaiseksi. Kuluttajan olisi voitava vapaasti päättää, asentaako hän toimitetut päivitykset. Jos kuluttaja päättää olla asentamatta päivityksiä, jotka ovat tarpeen, jotta digitaalisia elementtejä sisältävä tavarat säilyy sopimuksenmukaisena, hänen ei kuitenkaan pitäisi olettaa tavarat säilyvän sopimuksenmukaisena. Myyjän olisi tiedotettava kuluttajalle, että tämän päätös olla asentamatta päivityksiä, jotka ovat tarpeen digitaalisia elementtejä sisältävän tavarat säilyttämiseksi sopimuksenmukaisena, turvapäivitykset mukaan luettuina, vaikuttaa myyjän vastuuseen näiden digitaalisia elementtejä sisältävän tavarat ominaisuuksien sopimustenmukaisuudesta, joita kyseisillä päivityksillä on tarkoitus ylläpitää. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa muualla unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyihin velvoitteisiin tarjota turvapäivityksiä.
- (31) Jos digitaalisia elementtejä sisältävä tavarat, johon on sisällytetty tai liitetty digitaalista sisältöä tai digitaalinen palvelu, toimitetaan kertatoimituksena, myyjän olisi lähtökohtaisesti oltava vastuussa ainoastaan toimitusajankohtana olemassa olevasta virheestä. Päivitysten toimittamisvelvollisuuden olisi kuitenkin liityttävä siihen, että tällaisten tavarat digitaalinen ympäristö muuttuu jatkuvasti. Näin ollen päivitykset ovat välttämätön väline sen varmistamiseksi, että tavarat toimivat samoin kuin toimitusajankohtana. Toisin kuin perinteiset tavarat, digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat eivät myöskään ole täysin myyjän ulottumattomissa, sillä myyjä tai digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun myyntisopimuksen mukaisesti toimittava kolmas osapuoli pystyy päivittämään tavarat etäältä, yleensä internetin kautta. Näin ollen, jos digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu toimitetaan kertatoimituksena, myyjän olisi oltava vastuussa tarvittavien päivitysten toimittamisesta, jotta digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat pysyvät sopimuksenmukaisina sellaisen ajanjakson ajan, jota kuluttaja voi kohtuudella odottaa, vaikka tavarat olisivat olleet sopimuksenmukaisia toimitusajankohtana. Ajanjaksoa, jonka aikana kuluttaja voi kohtuudella odottaa saavansa päivityksiä, olisi arvioitava tavarat digitaalisten elementtien tyyppin ja käyttö-tarkoituksen perusteella ja ottaen huomioon myyntisopimuksen olosuhteet ja luonne. Kuluttaja odottaa yleensä saavansa päivityksiä ainakin niin kauan, kuin myyjä on vastuussa virheestä, ja joissakin tapauksissa kuluttaja voisi kohtuudella odottaa saavansa päivityksiä pidemmän aikaa, mikä saattaa koskea erityisesti turvapäivityksiä. Muissa tapauksissa, esimerkiksi kun kyseessä on digitaalisia elementtejä sisältävä tavarat, jonka käyttötarkoitus on ajallisesti rajattu, myyjän velvollisuus tarjota päivityksiä rajoittuisi yleensä kyseiseen ajanjaksoon.
- (32) On tärkeää varmistaa tavarat pidempi käyttöaika, jotta voidaan edistää kestävämpiä kulutusmalleja ja kiertotaloutta. Vastaavasti on olennaisen tärkeää lisätä luottamusta sisämarkkinoiden toimintaan pitämällä virheelliset tuotteet pois unionin markkinoilta siten, että lujitetaan markkinavalvontaa ja tarjotaan talouden toimijoille oikeanlaisia kannustimia. Tuotekohtainen unionin lainsäädäntö on näihin tarkoituksiin soveltuvin tapa ottaa käyttöön eri tuotetyyppien ja -ryhmien kestävyttä koskevia ja muita tuotekohtaisia vaatimuksia soveltamalla tätä varten mukautettuja kriteerejä. Sen vuoksi tällä direktiivillä olisi täydennettävä tällaisten tuotekohtaisen unionin lainsäädännön tavoitteita ja siinä olisi otettava kestävyys objektiiviseksi kriteeriksi tavarat sopimuksenmukaisuuden arvioinnissa. Kestävyydellä olisi tässä direktiivissä tarkoitettava tavarat kykyä säilyttää vaadittava toiminta- ja suorituskykyä normaalissa käytössä. Jotta tavarat olisi sopimuksenmukainen, sen olisi oltava kestävyydeltään vastaava kuin samantyyppiset tavarat yleensä ja sellainen, mitä kuluttaja voi kohtuudella odottaa ottaen huomioon tavarat luonteen, mukaan lukien mahdollinen tarve tavarat kohtuulliseen huoltoon, kuten auton säännölliseen tarkastukseen tai suodattimien vaihtoon, sekä mahdollisen julkisen lausuman, jonka myyjä tai muu henkilö liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa on esittänyt tai joka on esitetty heidän puolestaan. Arvioinnissa olisi otettava huomioon myös kaikki muut asiaankuuluvat olosuhteet, kuten tavarat hinta ja se, miten paljon tai miten usein kuluttaja käyttää tavarat. Lisäksi jos sellaisessa ennen sopimuksentekoa annetussa lausumassa, joka muodostaa osan myyntisopimuksesta, on annettu erityisiä kestävyyttä koskevia tietoja, kuluttajan olisi voitava luottaa näihin tietoihin osana sopimuksenmukaisuutta koskevien vaatimusten subjektiivisia kriteerejä.
- (33) Myyjä olisi tämän direktiivin mukaisesti velvoitettava toimittamaan kuluttajalle tavarat, jotka ovat sopimuksenmukaisia toimitusajankohtana. On mahdollista, että myyjät käyttäisivät varaosia täyttääkseen velvoitteensa korjata

tavara, jos tavarassa on toimitusajankohtana olemassa oleva virhe. Vaikka tällä direktiivillä ei saisi asettaa myyjille velvollisuutta varmistaa varaosien saatavuus tietyssä ajanjaksona sopimuksenmukaisuutta koskevana objektiivisena vaatimuksena, direktiivi ei saisi vaikuttaa muihin kansallisen lainsäädännön säännöksiin, joilla myyjä, tuottaja tai muu henkilö liiketoimintaketjussa velvoitetaan varmistamaan varaosien saatavuus tai ilmoittamaan kuluttajille niiden saatavuudesta.

- (34) Suuri osa kulutustavaroista edellyttää asentamista, ennen kuin kuluttaja voi käyttää niitä tehokkaasti hyödykseen. Digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden osalta digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun asentaminen on lisäksi yleensä tarpeen, jotta kuluttaja voi käyttää tavaroita niiden käyttötarkoituksen mukaisesti. Tästä syystä virhettä, joka johtuu tavaravirheellisestä asennuksesta, myös tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheellisestä asennuksesta, olisi pidettävä tavaravirheenä, jos myyjä teki asennuksen tai se tehtiin myyjän valvonnassa. Jos tavaravirheellinen asennus oli tarkoitettu kuluttajan tehtäväksi, virheellisestä asennuksesta johtuvaa virhettä olisi pidettävä tavaravirheenä riippumatta siitä, suorittiko asennuksen kuluttaja vai kuluttajan vastuulla toimiva kolmas osapuoli, jos virheellinen asennus johtui puutteista asennusohjeissa, kuten ohjeiden vaivallisuudesta tai epäselvyydestä, minkä vuoksi kyseisten ohjeiden käyttäminen on keskiarvokuluttajalle vaikeaa.
- (35) Sopimuksenmukaisuuden olisi katettava sekä aineelliset että oikeudelliset virheet. Kolmannen osapuolen oikeuksien, erityisesti immateriaalioikeuksien, loukkaamisesta johtuvat rajoitukset saattavat estää tai rajoittaa tavaravirheellisten tuotteiden käytön. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kuluttajalla on tällaisissa tapauksissa oikeus tämän direktiivin mukaisesti oikeussuojakeinoihin virheen korjaamiseksi, ellei kansallisessa lainsäädännössä säädetä sopimuksen mitättömyydestä tai pätemättömyydestä tällaisissa tapauksissa loukkaamisen perusteella.
- (36) Sääntöjen riittävän joustavuuden varmistamiseksi esimerkiksi käytettyjen tavaroiden myyntiin liittyen molempien osapuolten olisi voitava poiketa tässä direktiivissä säädettyistä sopimuksenmukaisuutta koskevista objektiivisista vaatimuksista. Tällaisen poikkeamisen olisi oltava mahdollista ainoastaan, jos kuluttajalle on annettu siitä nimenomaisesti tieto ja jos kuluttaja hyväksyy sen muista ilmoituksista tai sopimuksista erillään ja aktiivisesti ja yksiselitteisesti.
- (37) Jotta voitaisiin parantaa oikeusvarmuutta sekä kuluttajien että myyjien kannalta, olisi ilmoitettava selkeästi ajankohta, jolloin tavaravirheellisten tuotteiden sopimuksenmukaisuutta olisi arvioitava. Tavaravirheellisten tuotteiden sopimuksenmukaisuuden arvioinnille. Tätä olisi sovellettava myös tavaroihin, joihin on sisällytetty tai liitetty digitaalista sisältöä tai digitaalinen palvelu, joka toimitetaan kertatoimituksena. Jos tavaroihin sisällytettyä tai niihin liitettyä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua on määrä toimittaa jatkuvasti pidemmän ajan kuluessa, ajankohta, joka on otettava huomioon digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuuden määrittämiseksi, ei kuitenkaan saisi olla yksi tietty ajankohta, vaan pikemminkin toimitusajankohdasta alkava ajanjakso. Oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä tämän ajanjakson olisi oltava sama kuin ajanjakson, jona myyjä on vastuussa virheestä.
- (38) Tällä direktiivillä ei olisi säänneltävä sitä, mitä ilmaisulla "toimitus" tarkoitetaan, vaan sen määrittäminen olisi jätettävä tehtäväksi kansallisessa lainsäädännössä erityisesti sen seikan osalta, mitä myyjän on tehtävä täyttääkseen tavaravirheellisten tuotteiden sopimuksenmukaisuutta koskevan velvollisuutensa. Lisäksi tämän direktiivin viittaukset toimitusajankohtaan eivät saisi vaikuttaa direktiivissä 2011/83/EU vahvistettuihin vaaranvastuun siirtymistä koskeviin sääntöihin, jotka on vastaavasti saatettu osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.
- (39) Digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat olisi katsottava toimitetuiksi kuluttajalle, kun on sekä toimitettu tavaravirheellisten tuotteiden fyysinen osa että suoritettu digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kertatoimitus tai aloitettu digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun jatkuva toimitus pidemmän ajan kuluessa. Tämä tarkoittaa sitä, että myyjän olisi myös asetettava digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu kuluttajan saataville tai käytettäväksi niin, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu taikka sen lataamiseen tai käyttöön tarvittava keino on tavoittanut kuluttajan, esimerkiksi linkin tai latausvaihtoehdon kautta, eikä tarvita muita myyjän toimenpiteitä, jotta kuluttaja voi käyttää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua sopimuksen mukaisesti. Tästä syystä ajankohdan, joka on otettava huomioon sopimuksenmukaisuuden määrittämiseksi, jos fyysinen osa on toimitettu aiemmin, olisi oltava digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimitusajankohta. Tällä tavoin varmistetaan, että fyysisen osan ja

digitaalisen elementin vastuuajan alkamisajankohdat ovat yhdenmukaiset. Monissa tapauksissa kuluttaja ei myöskään voi havaita virhettä fyysisessä osassa, ennen kuin digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on toimitettu.

- (40) Jos tavara vaatii myyjän suorittamaa asennusta, joissakin tapauksissa kuluttaja ei voi käyttää tavaraa tai havaita virhettä, ennen kuin asennus on saatettu loppuun. Näin ollen, jos myyjän on myyntisopimuksen mukaisesti asennettava tavara tai se on asennettava myyjän vastuulla, tavara olisi katsottava toimitetuksi kuluttajalle, kun asennus on saatettu loppuun.
- (41) Jotta voitaisiin varmistaa oikeusvarmuus myyjien kannalta ja kuluttajien yleinen luottamus rajat ylittäviin ostoksiin, on tarpeen säätää ajanjaksosta, jonka aikana kuluttajalla on oikeus oikeussuojakeinoihin kaikkien sellaisten virheiden osalta, jotka ovat olemassa sopimuksenmukaisuuden määrittämisajankohtana. Koska jäsenvaltioiden suuri enemmistö on säätänyt direktiivin 1999/44/EY täytäntöönpanon yhteydessä kahden vuoden määräajasta, jota markkinatoimijat pitävät käytännössä kohtuullisena, tämä määräaika olisi pidettävä voimassa. Tätä määräaikaa olisi sovellettava myös digitaalisia elementtejä sisältäviin tavaroihin. Jos sopimuksessa kuitenkin määrätään yli kaksi vuotta kestävästä jatkuvasta toimituksesta, kuluttajalla olisi oltava oikeus oikeussuojaan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sellaisen virheen korjaamiseksi, joka tapahtuu tai ilmenee sinä aikana, jona digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on sopimuksen mukaan määrä toimittaa. Jotta jäsenvaltiot voisivat joustavasti nostaa kuluttajansuojan tasoa kansallisessa lainsäädännössään, niiden olisi voitava vapaasti säätää myyjän vastuuajoista, jotka ovat pidempiä kuin tässä direktiivissä säädetyt vastuuajat.
- (42) Jotta johdonmukaisuus jäsenvaltioiden nykyisten oikeusjärjestelmien kanssa säilyisi, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus vapaasti säätää joko siitä, että myyjät ovat vastuussa tietyn ajanjakson kuluessa ilmenevästä virheestä, mahdollisesti yhdistettynä vanhentumisaikaan, tai siitä, että kuluttajan oikeussuojakeinoja koskee vain vanhentumisaika. Ensimmäisessä tapauksessa jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että myyjän vastuuaikaa ei kierretä kuluttajan oikeussuojakeinoja koskevan vanhentumisajan avulla. Vaikka tässä direktiivissä ei tästä syystä pitäisi yhtenäistää kansallisten vanhentumisaikojen alkamisajankohtia, olisi tässä direktiivissä varmistettava, että vanhentumisaikat eivät rajoita kuluttajan oikeutta käyttää oikeussuojakeinoja sellaisten virheiden korjaamiseksi, jotka ilmenevät sinä ajanjaksona, jona myyjä on vastuussa virheistä. Jälkimmäisessä tapauksessa jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön ainoastaan kuluttajan oikeussuojakeinoja koskeva vanhentumisaika ilman, että otetaan käyttöön määräaikaa, jonka kuluessa virheen on ilmentävä myyjän vastuun syntymiseksi. Kuluttajien yhtäläisen suojan varmistamiseksi myös tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jos sovelletaan ainoastaan vanhentumisaikaa, kuluttajien olisi silti voitava käyttää oikeussuojakeinoja sellaisten virheiden korjaamiseksi, jotka ilmenevät vähintään tässä direktiivissä säädetyt vastuuajan aikana.
- (43) Käytettyjen tavaroiden erilainen kohtelu voisi tietyiltä osin olla perusteltua. Vaikka kahden vuoden tai sitä pidempi vastuu- tai vanhentumisaika on tavallisesti sekä myyjän että kuluttajan etujen mukainen, joskus voi olla, ettei näin ole käytettyjen tavaroiden osalta. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava antaa osapuolille mahdollisuus sopia lyhennetystä vastuu- tai vanhentumisajasta käytetyille tavaroille. Tämän kysymyksen jättäminen sovittavaksi sopimuksen osapuolten välillä lisää sopimusvapautta ja varmistaa, että kuluttajalle on ilmoitettava sekä siitä, että tavara on käytetty, että lyhennetystä vastuu- tai vanhentumisajasta. Tällainen sopimuksessa sovittu aika ei kuitenkaan saisi olla lyhyempi kuin yksi vuosi.
- (44) Tässä direktiivissä ei olisi säänneltävä sitä, millä edellytyksillä tämän direktiivin mukainen vastuu aika taikka vanhentumisaika voidaan keskeyttää tai se katkeaa. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava säätää vastuu- tai vanhentumisajan keskeyttämisestä tai katkaisemisesta esimerkiksi tavarantoimittajan korjaamisen tai vaihtamisen vuoksi tai myyjän ja kuluttajan sovintoratkaisuun tähtävien neuvottelujen vuoksi.
- (45) Yhden vuoden ajan – tai kahden vuoden ajan, jos jäsenvaltiot päättävät soveltaa kahden vuoden ajanjaksoa – kuluttajan olisi ainoastaan osoitettava, että tavara ei ole sopimuksenmukainen, ilman että hänen tarvitsee myös osoittaa, että virhe oli olemassa sopimuksenmukaisuuden määrittämisajankohtana. Kuluttajan vaatimuksen kumoamiseksi myyjän olisi osoitettava, että virhe ei ollut olemassa kyseisenä ajankohtana. Joissakin tapauksissa oletamus, että virhe oli olemassa sopimuksenmukaisuuden määrittämisajankohtana, voisi myös olla ristiriidassa tavarantoimittajan tai virheen luonteen kanssa. Esimerkki ensimmäisestä voisi olla tapaus, jossa on kyse luonteeltaan pilaantuvista tavaroista, kuten kukista, tai kertakäyttöisiksi tarkoitetuista tavaroista. Esimerkki jälkimmäisestä

tapauksesta olisi virhe, joka voi johtua ainoastaan kuluttajan toiminnasta tai ilmeisestä ulkoisesta syystä, joka on tapahtunut sen jälkeen, kun tavara on toimitettu kuluttajalle. Jos on kyse digitaalisia elementtejä sisältävistä tavaroista ja sopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun jatkuvasta toimituksesta, kuluttajan ei pitäisi tarvita osoittaa, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu oli virheellinen sopimuksenmukaisuuden määrittämisajankohtana. Kuluttajan vaatimuksen kumoamiseksi myyjän olisi osoitettava, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu oli sopimuksenmukainen kyseisenä ajankohtana.

- (46) Jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, joiden mukaan kuluttajan on voidakseen käyttää oikeuksiaan ilmoitettava myyjälle virheestä määräajassa, joka on vähintään kaksi kuukautta siitä, kun kuluttaja havaitsi virheen. Jäsenvaltioiden olisi voitava taata korkeamman kuluttajansuojan taso olemalla ottamatta käyttöön tällaista velvoitetta.
- (47) Jotta voitaisiin parantaa oikeusvarmuutta ja poistaa yksi suurimmista sisämarkkinoiden esteistä, tällä direktiivillä olisi yhdenmukaistettava täysimääräisesti kuluttajien käytettävissä olevat oikeussuojakeinot, jos tavara ei ole sopimuksen mukainen, ja edellytykset tällaisten oikeussuojakeinojen käytölle. Jos tavarassa on virhe, kuluttajilla olisi erityisesti oltava oikeus siihen, että se saatetaan sopimuksenmukaiseksi, tai saada kauppahinnasta oikeasuhteinen alennus tai purkaa sopimus.
- (48) Tavarana sopimuksenmukaiseksi saattamisen osalta kuluttajien olisi voitava valita korjaamisen ja vaihtamisen välillä. Antamalla kuluttajille mahdollisuus vaatia tavarana korjaamista voidaan myös kannustaa kestävään kuluutukseen ja edistää siten tuotteiden kestävyyttä. Kuluttajan mahdollisuutta valita korjaamisen ja vaihtamisen välillä olisi rajoitettava vain, jos valittu vaihtoehto olisi oikeudellisesti tai tosiasiallisesti mahdoton tai aiheuttaisi myyjälle toiseen käytettävissä olevaan vaihtoehtoon verrattuna kohtuuttomia kustannuksia. Voisi esimerkiksi olla kohtuutonta vaatia tavarana vaihtamista vähäisen naarmun vuoksi, jos tällaisesta vaihtamisesta aiheutuisi huomattavat kustannukset, vaikka naarmu voitaisiin myös helposti korjata.
- (49) Myyjällä olisi oltava mahdollisuus kieltäytyä tavarana saattamisesta sopimuksenmukaiseksi, jos sekä korjaaminen että vaihtaminen on mahdotonta tai aiheuttaisi myyjälle kohtuuttomia kustannuksia. Tätä olisi sovellettava myös, jos joko korjaaminen tai vaihtaminen on mahdotonta ja vaihtoehtoinen oikeussuojakeino aiheuttaisi myyjälle kohtuuttomia kustannuksia. Esimerkiksi jos tavara on eri paikassa, kuin mihin se alun perin toimitettiin, postitus- ja kuljetuskustannuksista voisi tulla myyjälle kohtuuttomia.
- (50) Kun virhe ilmenee, kuluttajan olisi ilmoitettava siitä myyjälle, jotta tämä saa mahdollisuuden saattaa tavara sopimuksen mukaiseksi. Myyjän olisi tehtävä tämä kohtuullisen ajan kuluessa. Tämä tarkoittaa sitä, että kuluttaja ei periaatteessa olisi välittömästi oikeutettu hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen, vaan hänen olisi annettava myyjälle kohtuullinen aika virheellisen tavarana korjaamista tai vaihtamista varten. Jos myyjä ei ole korjannut tai vaihtanut tavaraa kohtuullisen ajan kuluessa, kuluttajalla olisi oltava oikeus vaatia hinnanalennusta ja saada se tai purkaa sopimus sen pidempään odottamatta.
- (51) Jos korjaaminen tai vaihtaminen ei ole ollut asianmukainen keino tavarana saattamiseksi sopimuksenmukaiseksi, kuluttajalla olisi oltava oikeus hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen. Näin olisi oltava erityisesti, jos myyjä ei ole toteuttanut korjaamista tai vaihtamista tai jos olosuhteiden perusteella on selvää, että myyjä ei aio toteuttaa korjaamista tai vaihtamista, tai jos myyjä on kieltäytynyt saattamasta tavaraa sopimuksen mukaiseksi siitä syystä, että korjaaminen tai vaihtaminen on mahdotonta tai aiheuttaisi myyjälle kohtuuttomia kustannuksia.
- (52) Joissakin tilanteissa voisi olla perusteltua, että kuluttajalla olisi oikeus hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen välittömästi. Jos myyjä on ryhtynyt toimiin tavarana saattamiseksi sopimuksenmukaiseksi mutta myöhemmin ilmenee virhe, olisi objektiivisesti määritettävä, olisiko kuluttajan hyväksyttävä se, että myyjä yrittää vielä saattaa tavarana sopimuksenmukaiseksi, ottaen huomioon tapauksen kaikki olosuhteet, kuten se, minkä tyyppinen, arvoinen ja luonteinen tavara on, ja virheen luonne ja merkittävyys. Erityisesti kalliiden ja monimutkaisten tavaroiden osalta voisi olla perusteltua antaa myyjälle toinen mahdollisuus saattaa tavara sopimuksenmukaiseksi. Olisi myös otettava huomioon, voidaanko kuluttajan odottaa enää luottavan myyjän kykyyn saattaa tavara

sopimuksen mukaiseksi, esimerkiksi siitä syystä, että sama ongelma ilmenee kahdesti. Vastaavasti tietyissä tilanteissa virhe voisi olla luonteeltaan niin vakava, että kuluttaja ei voi enää luottaa myyjän kykyyn saattaa tavara sopimuksenmukaiseksi. Näin voisi esimerkiksi olla tapauksessa, jossa virhe vaikuttaa merkittävästi kuluttajan mahdollisuuksiin käyttää tavaraa normaalisti ja kuluttajan ei voida odottaa luottavan siihen, että myyjän toteuttama tavarankorjaaminen tai vaihtaminen ratkaisisivat ongelman.

- (53) Jotta sopimuspuolten oikeuksien ja velvollisuuksien tasapaino säilyisi, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus vain, jos virhe ei ole vähäinen.
- (54) Jäsenvaltioiden olisi voitava säännellä edellytyksiä, joiden mukaisesti toinen henkilö voi toteuttaa velallisen suorituksen, esimerkiksi edellytyksiä, joiden mukaisesti kuluttaja tai myyjän kustannuksella toimiva kolmas osapuoli voi täyttää myyjän velvollisuuden korjata tavara.
- (55) Kuluttajien suojaamiseksi viivästysten pitenemisen riskiltä kaikki korjaamiset tai vaihtamiset olisi saatettava onnistuneesti loppuun kohtuullisessa ajassa. Korjaamiseen tai vaihtamiseen tarvittavan kohtuullisen ajan olisi katsottava olevan lyhin mahdollinen korjaamiseen tai vaihtamiseen tarvittava aika. Tämä aika olisi määritettävä objektiivisesti ottaen huomioon tavarankorjauksen luonne ja monimutkaisuus, virheen luonne ja vakavuus sekä korjauksen tai vaihtamisen toteuttamiseksi tarvittavat toimet. Jäsenvaltioiden olisi tämän direktiivin täytäntöönpanossa voitava tulkita kohtuullisen ajan käsitettä korjauksen tai vaihtamisen toteuttamiseksi säätämällä kiinteistä määräajoista, joita voitaisiin yleensä pitää kohtuullisina korjaukselle tai vaihtamiselle, erityisesti tiettyjen tuoteryhmien osalta.
- (56) Tällä direktiivillä ei olisi vahvistettava säännöksiä, jotka koskevat sitä, missä velallisen velvollisuudet on täytettävä. Tästä syystä tässä direktiivissä ei olisi myöskään täsmennettävä sitä, missä toimituspaikka on, eikä määrätä, missä korjaaminen tai vaihtaminen olisi toteutettava; tällaiset kysymykset olisi jätettävä kansallisessa lainsäädännössä ratkaistaviksi.
- (57) Jos myyjä saattaa tavarankorjauksen mukaiseksi vaihtamalla, kuluttajalla ei olisi oltava velvollisuutta maksaa tavarankorjauksen normaalia käytöstä ennen sen vaihtamista. Tavarankorjauksen käyttöä olisi pidettävä normaalina, jos se on tavarankorjauksen luonteen ja käyttötarkoituksen mukaista.
- (58) Jotta kuluttajan oikeus purkaa sopimus toteutuisi tehokkaasti myös silloin, kun kuluttaja hankkii useita tavaroita ja virhe vaikuttaa ainoastaan osaan sopimuksen mukaisesti toimitetuista tavaroista, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus myös muiden yhdessä virheellisten tavaroiden kanssa hankittujen tavaroiden osalta, vaikka ne olisivat sopimuksenmukaisia, jos kuluttajan ei voida kohtuullisesti odottaa hyväksyvän pelkästään sopimuksenmukaisten tavaroiden pitämistä.
- (59) Jos kuluttaja purkaa sopimuksen virheen vuoksi, tässä direktiivissä olisi säädettävä ainoastaan purkamisoikeuden tärkeimpiä vaikutuksia ja yksityiskohtaisia sääntöjä koskevista säännöistä, erityisesti osapuolten velvollisuudesta palauttaa se, minkä se on saanut toiselta osapuolelta. Tämä tarkoittaa, että myyjällä olisi oltava velvollisuus palauttaa kuluttajalta saatu kauppahinta ja kuluttajan olisi palautettava tavara.
- (60) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden mahdollisuuteen vapaasti säätää purkamisen muista kuin tässä direktiivissä säädetyistä seurauksista, kuten tavarankorjauksen arvonalenemisen tai sen tuhoutumisen tai menettämisen seurauksista. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava säätää kauppahinnan palauttamista kuluttajalle koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, esimerkiksi palautustapoja tai palauttamisesta aiheutuvia mahdollisia kuluja ja maksuja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Jäsenvaltioiden olisi esimerkiksi voitava vapaasti säätää tietyistä kauppahinnan palauttamista tai tavaroiden palauttamista koskevista määräajoista.
- (61) Myyjän vahingonkorvausvelvollisuutta koskeva periaate on myyntisopimusten olennainen osa. Sen vuoksi kuluttajilla olisi oltava oikeus vaatia vahingonkorvausta haitasta, joka aiheutuu siitä, että myyjä on rikkonut tätä direktiiviä, mukaan lukien tavarankorjauksen aiheutuneet vahingot. Tällaisella korvauksella olisi asetettava kuluttaja mahdollisimman lähelle asemaa, jossa kuluttaja olisi ollut, jos tavara olisi ollut sopimuksen mukainen. Koska tällainen oikeus vaatia vahingonkorvausta on jo taattu kaikissa jäsenvaltioissa, tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kyseisten sääntöjen rikkomisesta aiheutuvan haitan korvaamista kuluttajille koskevien kansallisten sääntöjen soveltamiseen. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti säätää kuluttajan oikeudesta korvaukseen tilanteissa, joissa korjauksesta tai vaihtamisesta on aiheutunut kuluttajalle merkittävää haittaa tai se on viivästynyt.

- (62) Avoimuuden varmistamiseksi olisi säädettävä tietyistä kaupallisista takuita koskevista avoimuusvaatimuksista sekä direktiivissä 2011/83/EU vahvistetuista ennen sopimuksentekoa sovellettavista tiedonantovaatimuksista, jotka koskevat kaupallisten takuiden olemassaoloa ja niihin liittyviä ehtoja. Oikeusvarmuuden parantamiseksi ja kuluttajien harhaanjohtamisen välttämiseksi tässä direktiivissä olisi lisäksi säädettävä, että jos asiaan liittyvässä mainonnassa mainitut kaupalliset takuuehdot ovat kuluttajan kannalta suotuisammat kuin takuutodistuksessa olevat ehdot, sovelletaan ensisijaisesti suotuisampia ehtoja. Tässä direktiivissä olisi myös säädettävä takuutodistuksen sisältöä koskevista säännöistä ja siitä, miten se on asetettava kuluttajan saataville. Takuutodistuksen olisi esimerkiksi sisällettävä kaupallisen takuun ehdot, ja siinä olisi ilmoitettava, että kaupallinen takuu ei vaikuta lakisääteeseen vaatimustenmukaisuustakuuseen, ja tehtävä selväksi, että kaupallisen takuun ehtoihin perustuva sitoumus täydentää sopimuksenmukaisuutta koskevia lakisääteisiä velvoitteita. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti antaa sääntöjä muista kaupallisista takuita koskevista seikoista, joita ei säännellä tällä direktiivillä, esimerkiksi mahdollisuudesta ottaa kaupalliseen takuuseen mukaan muita velallisia kuin takuun antaja, edellyttäen että nämä säännöt eivät estä kuluttajia saamasta suojelua, joka heille myönnetään tämän direktiivin täysin yhdenmukaistetuilla kaupallisista takuita koskevilla säännöksillä. Vaikka jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti edellyttää, että kaupalliset takuut olisi myönnettävä maksutta, niiden olisi varmistettava, että kaikki myyjän tai tuottajan sitoumukset, jotka kuuluvat tässä direktiivissä vahvistetun kaupallisen takuun määritelmän piiriin, ovat tämän direktiivin yhdenmukaistettujen sääntöjen mukaisia.
- (63) Koska myyjä on vastuussa kuluttajalle tavarantoimen virheestä, joka johtuu myyjän tai kolmannen osapuolen toteuttamasta toimesta tai laiminlyönnistä, myyjällä olisi oltava oikeus vaatia hyvitystä liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa vastuussa olevalta henkilöltä. Tällaiseen hyvitykseen olisi kuuluttava oikeussuojakeinot sellaisen virheen korjaamiseksi, joka johtuu sellaisen päivityksen, myös turvapäivityksen, laiminlyönnistä, joka olisi ollut tarpeen digitaalisia elementtejä sisältävän tavarantoimen säilyttämiseksi sopimuksenmukaisena. Tämä direktiivi ei kuitenkaan saisi vaikuttaa sopimusvapauden periaatteeseen myyjän ja liiketoimintaketjun muiden osapuolten välillä. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tuon oikeuden käyttöä koskevat yksityiskohdat ja erityisesti se, keneltä tällaista hyvitystä olisi vaadittava ja millä tavoin sekä onko hyvitys pakollinen. Kysymystä siitä, voiko myös kuluttaja esittää vaatimuksen suoraan liiketoimintaketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneelle henkilölle, ei olisi säänneltävä tällä direktiivillä, paitsi jos tuottaja tarjoaa kuluttajalle kaupallisen takuun tavaroille.
- (64) Henkilöille tai organisaatioille, joilla kansallisen lainsäädännön mukaan on oikeutettu intressi suojella kuluttajansopimuksiin liittyviä oikeuksia, olisi annettava oikeus saattaa asia joko tuomioistuimen tai sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta ratkaista valitukset tai ryhtyä asianmukaiseen oikeudelliseen menettelyyn.
- (65) Mikään tässä direktiivissä ei saisi vaikuttaa kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen soveltamiseen, jotka on annettu erityisesti asetuksella (EY) N:o 593/2008 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1215/2012⁽⁷⁾.
- (66) Direktiivi 1999/44/EY olisi kumottava. Kumoamispäivän olisi oltava se päivä, johon mennessä tämä direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jotta voidaan varmistaa, että niitä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joita jäsenvaltiot tarvitsevat tämän direktiivin noudattamista varten, sovelletaan yhdenmukaisesti sopimuksiin, jotka tehdään siitä päivästä lukien, johon mennessä tämä direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, tätä direktiiviä ei olisi sovellettava sopimuksiin, jotka on tehty ennen kyseistä päivää.
- (67) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2394⁽⁸⁾ liitettä olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan vahvistaa tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvää rajat ylittävää yhteistyötä.
- (68) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY⁽⁹⁾ liitettä I olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan varmistaa tässä direktiivissä vahvistettujen kuluttajien kollektiivisten etujen suojeleminen.
- (69) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁰⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista (EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30).

⁽¹⁰⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (70) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli sisämarkkinoiden toiminnan edistämistä puuttamalla johdonmukaisella tavalla sopimusoikeudesta johtuviin rajat ylittävän tavarakaupan esteisiin unionissa, koska yksittäiset jäsenvaltiot eivät yksinään pysty puuttamaan vallitsevaan lainsäädännön hajanaisuuteen varmistamalla, että niiden oma lainsäädäntö on yhdenmukainen muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön kanssa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla poistamalla pääasialliset sopimusoikeuteen liittyvät esteet täysimääräisen yhdenmukaistamisen avulla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (71) Komission on aiheellista tarkastella tämän direktiivin soveltamista viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta, erityisesti sen säännöksiä, jotka koskevat oikeussuojakeinoja ja todistustaakkaa – myös käytettyjen tavaroiden sekä julkisissa huutokaupoissa myytävien tavaroiden osalta – sekä tuottajan kaupallista kestävyystakuuta. Komission olisi myös arvioitava, varmistetaanko tätä direktiiviä ja direktiiviä (EU) 2019/770 soveltamalla yhtenäisen ja johdonmukainen oikeudellinen kehys digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen ja digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden toimittamiselle.
- (72) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja -vapauksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, muun muassa sen 16, 38 ja 47 artiklassa, vahvistettuja periaatteita,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja tarkoitus

Tällä direktiivillä pyritään edistämään sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja säätämään kuluttajansuojan korkeasta tasosta vahvistamalla yhteiset säännöt tietyistä vaatimuksista, jotka koskevat myyjien ja kuluttajien välillä tehtäviä myyntisopimuksia, erityisesti säännöt tavaroiden sopimuksenmukaisuudesta, säännöt oikeussuojakeinoista siinä tapauksessa, että tavara ei ole sopimuksen mukainen ja kyseisten oikeussuojakeinojen käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä kaupallisia takuita koskevat säännöt.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'myyntisopimuksella' sopimusta, jonka mukaisesti myyjä luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan tavaran omistusoikeuden kuluttajalle ja kuluttaja maksaa tai sitoutuu maksamaan tavaran hinnan;
- 2) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien sopimusten yhteydessä toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- 3) 'myyjällä' luonnollista henkilöä tai joko yksityisessä tai julkisessa omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien sopimusten yhteydessä toimii tarkoituksessa, joka kuuluu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa, myös tämän luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimissä tai tämän puolesta toimivan muun henkilön kautta;
- 4) 'tuottajalla' tavaran valmistajaa tai sitä, joka tuo tavaran unionin alueelle, taikka sitä, joka esiintyy tuottajana liittämällä tavaraan nimensä, tavaramerkkinsä tai muun erottuvan tunnuksensa;
- 5) 'tavaralla'
 - a) irtainta esinettä; tässä direktiivissä tarkoitettuina tavaroina pidetään myös vettä, kaasua ja sähköä, jos niitä pidetään kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättyinä määrinä;
 - b) irtainta esinettä, johon sisältyy digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu tai joka on liitetty digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun siten, että kyseisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun puuttuminen estäisi tavaran toimintojen suorittamisen, jäljempänä 'digitaalisia elementtejä sisältävä tavara';
- 6) 'digitaalisella sisällöllä' digitaalisessa muodossa tuotettua ja toimitettua dataa;

- 7) 'digitaalisella palvelulla'
- a) palvelua, jonka avulla kuluttaja voi luoda, käsitellä, tallentaa tai käyttää digitaalisessa muodossa olevaa dataa; tai
 - b) palvelua, joka mahdollistaa kuluttajan tai palvelun muiden käyttäjien lataaman tai luoman digitaalisessa muodossa olevan datan jakamisen tai muun vuorovaikutuksen sen kanssa;
- 8) 'yhteensopivuudella' tavarán kykyä toimia sellaisen laitteen tai ohjelmiston kanssa, joiden kanssa samantyyppisiä tavaroita yleensä käytetään, ilman että tavaraa, laitetta tai ohjelmistoa on tarpeen muuttaa;
- 9) 'toimivuudella' tavarán kykyä suorittaa toimintonsa tarkoituksenmukaisesti;
- 10) 'yhteentoimivuudella' tavarán kykyä toimia muun kuin sellaisen laitteen tai ohjelmiston kanssa, jonka kanssa samantyyppistä tavaraa yleensä käytetään;
- 11) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla kuluttaja tai myyjä voi tallentaa tälle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen toisinnan muuttumattomina;
- 12) 'kaupallisella takuulla' myyjän tai tuottajan (takuun antajan) kuluttajalle myyjän kuluttajalle sopimuksenmukaisuutta koskevien lakisääteiden velvoitteiden lisäksi antamaa sitoumusta palauttaa kauppahinta, vaihtaa tai korjata tavara taikka muulla tavoin huoltaa tavaraa, jos se ei vastaa niitä ominaisuuksia tai muita kuin sopimuksenmukaisuutta koskevia vaatimuksia, jotka on esitetty takuutodistuksessa tai sopimuksen tekohtekellá tai ennen sitä saatavilla olevassa tavaraa koskevassa mainonnassa;
- 13) 'kestävyydellä' tavaroiden kykyä säilyttää toiminta- ja suorituskykynsä normaalissa käytössä;
- 14) ilmauksella 'maksutta' ilman tavarán sopimuksen mukaiseksi saattamisesta aiheutuvia välttämättömiä kuluja, erityisesti lähetys- ja kuljetuskuluja sekä työ- tai materiaalikustannuksia;
- 15) 'julkisella huutokaupalla' myyntimenetelmää, jossa myyjä tarjoaa huutokaupanpitäjän hoitaman avoimen tarjouskilpailumenettelyn kautta tavaroita tai palveluja kuluttajille, jotka osallistuvat tai joilla on mahdollisuus osallistua huutokauppatilaisuuteen henkilökohtaisesti, ja jossa hyväksytyn tarjouksen tehneellä on velvollisuus ostaa tavara tai palvelu.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kuluttajan ja myyjän välisiin myyntisopimuksiin.
2. Kuluttajan ja myyjän välisiä sopimuksia, jotka koskevat sellaisten tavaroiden toimittamista, jotka on valmistettava tai tuotettava, on myös pidettävä tässä direktiivissä tarkoitettuina myyntisopimuksina.
3. Tätä direktiiviä ei sovelleta digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin. Sitä sovelletaan kuitenkin digitaaliseen sisältöön tai digitaalisiin palveluihin, jotka on sisällytetty tai liitetty 2 artiklan 5 alakohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla tavaroihin ja jotka toimitetaan yhdessä tavarán kanssa tätä tavaraa koskevan myyntisopimuksen perusteella, riippumatta siitä, toimittaako tällaisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun myyjä vai kolmas osapuoli. Jos on epäselvyyttä siitä, muodostaako tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen palvelun toimittaminen osan myyntisopimusta, myyntisopimuksen on katsottava kattavan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun.
4. Tätä direktiiviä ei sovelleta
 - a) aineellisiin välineisiin, joita käytetään yksinomaan digitaalisen sisällön siirtovälineenä; tai
 - b) tavaroihin, jotka myydään pakkohuutokaupalla tai muuten lain nojalla.

5. Jäsenvaltiot voivat sulkea tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle myyntisopimukset, jotka koskevat

- a) julkisissa huutokaupoissa myytäviä käytettyjä tavaroita; ja
- b) eläviä eläimiä.

Edellä olevassa a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa kuluttajien helposti saataville on asetettava selkeää ja kattavaa tietoa siitä, että tähän direktiiviin perustuvia oikeuksia ei sovelleta.

6. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen vapaasti säätää yleiseen sopimusoikeuteen kuuluvista seikoista, kuten säännöistä, jotka koskevat sopimuksen tekemistä, pätevyyttä, pätemättömyyttä tai vaikutuksia, sopimuksen purkamisesta aiheutuvat seuraukset mukaan lukien, siltä osin kuin näitä seikkoja ei säännellä tällä direktiivillä, eikä niiden mahdollisuuteen vapaasti säätää oikeudesta vahingonkorvaukseen.

7. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltion mahdollisuuteen antaa vapaasti kuluttajien valita tietty oikeussuojakeino, jos tavarän virhe ilmenee enintään 30 päivän ajan kuluessa toimituksesta. Tämä direktiivi ei myöskään vaikuta muuta kuin kuluttajasopimuksia koskeviin kansallisiin sääntöihin, joissa säädetään tietyn tyyppisiä virheitä koskevista erityisistä oikeussuojakeinoista tapauksissa, joissa virheet eivät olleet ilmenneet myyntisopimuksen tehoketkellä.

4 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

Ellei tässä direktiivissä toisin säädetä, jäsenvaltiot eivät saa kansallisessa lainsäädännössään pitää voimassa tai ottaa käyttöön tässä direktiivissä vahvistetuista säännöksistä poikkeavia säännöksiä eivätkä myöskään tiukempia tai sallivampia säännöksiä erilaisen kuluttajansuojan tason varmistamiseksi.

5 artikla

Tavarän sopimuksenmukaisuus

Myyjän on toimitettava kuluttajalle tavara, joka täyttää tapauksen mukaan 6, 7 ja 8 artiklassa säädetyt vaatimukset, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklan soveltamista.

6 artikla

Sopimuksenmukaisuutta koskevat subjektiiviset vaatimukset

Tavarän katsotaan olevan myyntisopimuksen mukainen, kun erityisesti soveltuvien osien:

- a) sen kuvaus, tyyppi, määrä ja laatu sekä sen toimivuus, yhteensopivuus, yhteentoimivuus ja muut ominaisuudet vastaavat myyntisopimuksen määräyksiä;
- b) se soveltuu siihen erityiseen käyttötarkoitukseen, johon kuluttaja sitä tarvitsee ja jonka kuluttaja on viimeistään myyntisopimuksen tehoketkellä saattanut myyjän tietoon ja jonka myyjä on hyväksynyt;
- c) sen mukana toimitetaan kaikki lisävarusteet ja ohjeet, myös asennusohjeet, myyntisopimuksessa määrättyllä tavalla; ja
- d) siihen toimitetaan päivitykset myyntisopimuksessa määrättyllä tavalla.

7 artikla

Sopimuksenmukaisuutta koskevat objektiiviset vaatimukset

1. Sopimuksenmukaisuutta koskevien subjektiivisten vaatimusten noudattamisen lisäksi tavaröiden on oltava seuraavien vaatimusten mukaisia:

- a) niiden on sovellettava niihin käyttötarkoituksiin, joihin samantyyppistä tavaraa yleensä käytetään, ottaen tapauksen mukaan huomioon kaikki voimassa oleva unionin lainsäädäntö ja kansallinen lainsäädäntö, tekniset standardit tai, jos tällaisia teknisiä standardeja ei ole, alakohtaisesti sovellettavat käytännönsäännöt;
- b) niiden on tapauksen mukaan vastattava laadultaan ja kuvaukseltaan näytettä tai mallia, jonka myyjä asetti kuluttajan saataville ennen sopimuksen tekemistä;

- c) niiden mukana on tapauksen mukaan toimitettava sellaiset lisätarvikkeet, pakkaukset, asennusohjeet tai muut ohjeet, sen mukaan, mitä ostaja voi kohtuudella odottaa saavansa; ja
- d) niiden määrän, laatua koskevien ja muiden ominaisuuksien, myös kestävyys, toimivuus, yhteensopivuus ja turvallisuuteen liittyvien ominaisuuksien, on vastattava ominaisuuksia, joita samantyyppisillä tavaroilla yleensä on ja joita kuluttaja voi kohtuudella odottaa, kun otetaan huomioon tavaroiden luonne ja myyjän tai liiketoimiketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneen muun henkilön, myös tuottajan, erityisesti mainonnassa tai merkinnöissä esittämät tai näiden puolesta esitetyt julkiset lausumat.
2. Edellä olevan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut julkiset lausumat eivät sido myyjää, jos myyjä osoittaa, että
- a) hän ei tiennyt eikä hänen voida kohtuudella olettaa tienneen kyseisestä julkisesta lausumasta;
- b) kyseinen julkinen lausuma oli oikaistu sopimuksen tekohetken mennessä samaa tai siihen verrattavissa olevaa tapaa käyttäen, kuin millä se oli esitetty; tai
- c) kyseinen julkinen lausuma ei ole voinut vaikuttaa päätökseen ostaa tavaraa.
3. Jos kyseessä on digitaalisia elementtejä sisältävä tavara, myyjän on varmistettava, että kuluttajalle tiedotetaan päivityksistä, myös turvapäivityksistä, jotka ovat tarpeen kyseisen tavarantoimittamisen säilyttämiseksi sopimuksen mukaisena, ja että ne toimitetaan kuluttajalle
- a) ajanjaksolla, jota kuluttaja voi kohtuudella odottaa ottaen huomioon tavarantoimittajan ja digitaalisten elementtien tyyppi ja tarkoitus sekä sopimuksen olosuhteet ja luonne, jos myyntisopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kertatoimituksesta; tai
- b) tapauksen mukaan 10 artiklan 2 tai 5 kohdassa tarkoitettulla ajanjaksolla, jos myyntisopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun pidemmän ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimituksesta.
4. Jos kuluttaja ei asenna 3 kohdan mukaisesti toimitettuja päivityksiä kohtuullisen ajan kuluessa, myyjä ei ole vastuussa yksinomaan kyseisen päivityksen puuttumisesta aiheutuvasta virheestä edellyttäen, että
- a) myyjä on ilmoittanut kuluttajalle päivityksen saatavuudesta ja siitä, mitä seurauksia sillä on, jos kuluttaja ei asenna päivitystä; ja
- b) se, että kuluttaja ei ole asentanut päivitystä tai on asentanut sen virheellisesti, ei johdu kuluttajalle annetuista puutteellisista asennusohjeista.
5. Tavaraa ei katsota 1 tai 3 kohdassa tarkoitettujen sopimuksen mukaisuutta koskevien vaatimusten vastaiseksi, jos kuluttajalle on nimenomaisesti annettu myyntisopimuksen tekoajankohtana tieto siitä, että tavarantoimittajan tietty erityispiirre poikkeaa 1 tai 3 kohdassa säädetyistä sopimuksen mukaisuutta koskevista vaatimuksista, ja kuluttaja on nimenomaisesti ja erikseen hyväksynyt tämän poikkeaman myyntisopimusta tehtäessä.

8 artikla

Tavarantoimittajan virheellinen asennus

Tavarantoimittajan virheellisestä asennuksesta johtuvaa virhettä pidetään tavarantoimittajan virheenä, jos

- a) asennus on osa myyntisopimusta ja sen suoritti myyjä tai se suoritettiin myyjän vastuulla; tai
- b) kuluttaja suoritti asennuksen, joka oli tarkoitettu hänen suoritettavakseen, ja virheellinen asennus johtui puutteista myyjän toimittamissa asennusohjeissa tai digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden osalta myyjän tai digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittajan toimittamissa asennusohjeissa.

*9 artikla***Kolmannen osapuolen oikeudet**

Jos kolmannen osapuolen oikeuksien, erityisesti immateriaalioikeuksien, rikkomisesta johtuva rajoitus estää tavaran käytön 6 ja 7 artiklan mukaisesti tai rajoittaa sitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajalla on oikeus käyttää 13 artiklassa säädettyjä oikeussuojakeinoja virheen korjaamiseksi, ellei kansallisessa lainsäädännössä säädetä myyntisopimuksen pätemättömyydestä tai purkamisesta tällaisissa tapauksissa.

*10 artikla***Myyjän vastuu**

1. Myyjä on vastuussa kuluttajalle virheistä, jotka ovat olemassa tavaran toimitusajankohtana ja ilmenevät kahden vuoden kuluessa tästä ajankohdasta. Tätä kohtaa sovelletaan myös digitaalisia elementtejä sisältäviin tavaroihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan 3 kohdan soveltamista.

2. Jos on kyse digitaalisia elementtejä sisältävistä tavaroista, joiden osalta myyntisopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun jatkuvasta toimituksesta pidemmän ajan kuluessa, myyjä on vastuussa myös digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheestä, joka tapahtuu tai ilmenee kahden vuoden kuluessa siitä, kun digitaalisia elementtejä sisältävä tavara toimitettiin. Jos sopimuksessa määrätään yli kaksi vuotta kestävästä jatkuvasta toimituksesta, myyjä on vastuussa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheestä, joka tapahtuu tai ilmenee sinä aikana, jona digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on myyntisopimuksen mukaan määrä toimittaa.

3. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön määräaikoja, jotka ovat pidempiä kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut määräajat.

4. Jos 13 artiklassa säädettyjä oikeussuojakeinoja koskee kansallisen lainsäädännön nojalla myös vanhentumisaika, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vanhentumisaika antaa kuluttajalle mahdollisuuden käyttää 13 artiklassa säädettyjä oikeussuojakeinoja sellaisen virheen korjaamiseksi, josta myyjä on vastuussa tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ja joka ilmenee kyseisissä kohdissa tarkoitettuna ajanjaksona.

5. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön 13 artiklassa säädettyjen oikeussuojakeinojen osalta ainoastaan vanhentumisaajan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vanhentumisaika antaa kuluttajalle mahdollisuuden käyttää 13 artiklassa säädettyjä oikeussuojakeinoja sellaisen virheen korjaamiseksi, josta myyjä on vastuussa tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ja joka ilmenee kyseisissä kohdissa tarkoitettuna ajanjaksona.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että myyjä ja kuluttaja voivat käytettyjen tavaroiden osalta sopia sopimusehdoista tai sopimuksista, joissa vastuu- tai vanhentumisaika on lyhyempi kuin 1, 2 ja 5 kohdassa tarkoitettut määräajat, edellyttäen, että tällaiset lyhyemmät määräajat eivät kuitenkaan ole lyhyempiä kuin yksi vuosi.

*11 artikla***Todistustaakka**

1. Jos tavarassa ilmenee virhe yhden vuoden kuluessa tavaran toimitusajankohdasta, virheen katsotaan olleen olemassa tavaran toimitusajankohtana, jollei toisin osoiteta tai jollei tämä oletettava ole ristiriidassa tavaran luonteen tai virheen luonteen kanssa. Tätä kohtaa sovelletaan myös digitaalisia elementtejä sisältäviin tavaroihin.

2. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdassa säädetyn yhden vuoden ajanjakson sijaan pitää voimassa tai ottaa käyttöön kahden vuoden ajanjakson, joka alkaa tavaran toimitusajankohdasta.

3. Jos on kyse digitaalisia elementtejä sisältävistä tavaroista, joiden osalta myyntisopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun jatkuvasta toimituksesta pidemmän ajan kuluessa, digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuutta 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona koskeva todistustaakka on myyjällä tapauksessa, jossa virhe ilmenee mainitussa artiklassa tarkoitettuna ajanjaksona.

*12 artikla***Ilmoitusvelvollisuus**

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, joiden mukaan kuluttajan on voidakseen käyttää oikeuksiaan ilmoitettava myyjälle virheestä määräajassa, joka on vähintään kaksi kuukautta siitä, kun kuluttaja havaitsi virheen.

13 artikla

Oikeussuojakeinot virheen korjaamiseksi

1. Jos tavarassa on virhe, kuluttajalla on oltava oikeus siihen, että se saatetaan sopimuksen mukaiseksi, tai saada kauppahinnasta oikeasuhteinen alennus tai purkaa sopimus tässä artiklassa säädetyin ehdoin.
2. Tavarán saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi kuluttaja voi valita joko tavarán korjaamisen tai vaihtamisen, paitsi jos valittu oikeussuojakeino olisi mahdoton tai aiheuttaisi toiseen oikeussuojakeinoon verrattuna myyjälle kohtuuttomia kustannuksia, kun otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, kuten
 - a) tavarán arvo siinä tapauksessa, ettei virhettä olisi;
 - b) virheen merkittävyys; ja
 - c) se, voitaisiinko vaihtoehtoinen oikeussuojakeino toteuttaa aiheuttamatta kuluttajalle merkittävää haittaa.
3. Myyjä voi kieltäytyä saattamasta tavaraa sopimuksen mukaiseksi, jos korjaaminen tai vaihtaminen on mahdotonta tai aiheuttaisi myyjälle kohtuuttomia kustannuksia, kun otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, mukaan lukien 2 kohdan a ja b alakohdassa mainitut seikat.
4. Kuluttajalla on oikeus joko oikeasuhteiseen hinnanalennukseen 15 artiklan mukaisesti tai myyntisopimuksen purkamiseen 16 artiklan mukaisesti seuraavissa tapauksissa:
 - a) myyjä ei ole toteuttanut korjaamista tai vaihtamista tai, tapauksen mukaan, ei ole toteuttanut korjaamista tai vaihtamista 14 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tai myyjä on kieltäytynyt saattamasta tavaraa sopimuksen mukaiseksi tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - b) virhe ilmenee siitä huolimatta, että myyjä on yrittänyt saattaa tavarán sopimuksen mukaiseksi;
 - c) virhe on luonteeltaan niin vakava, että se oikeuttaa välittömään hinnanalennukseen tai myyntisopimuksen purkamiseen; tai
 - d) myyjä on ilmoittanut tai olosuhteista käy selkeästi ilmi, että se ei aio saattaa tavaraa sopimuksen mukaiseksi kohtuullisessa ajassa tai aiheuttamatta kuluttajalle merkittävää haittaa.
5. Kuluttajalla ei ole oikeutta purkaa sopimusta, jos virhe on ainoastaan vähäinen. Myyjällä on todistustaakka siitä, onko virhe vähäinen.
6. Kuluttajalla on oikeus pidättäytyä suorittamasta kauppahinnasta vielä maksamatta olevaa osaa tai osaa siitä, kunnes myyjä on täyttänyt tämän direktiivin mukaiset velvollisuutensa. Jäsenvaltiot voivat määritellä ehdot ja yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti kuluttajalla on oikeus pidättäytyä maksamasta kauppahintaa.
7. Jäsenvaltiot voivat säätää siitä, vaikuttaako se, että kuluttaja on edistänyt virheen syntymistä, hänen oikeuteensa oikeussuojakeinoihin ja missä määrin.

14 artikla

Tavarán korjaaminen tai vaihtaminen

1. Korjaaminen tai vaihtaminen on toteutettava
 - a) maksutta;
 - b) kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun kuluttaja on ilmoittanut myyjälle virheestä; ja
 - c) aiheuttamatta kuluttajalle merkittävää haittaa, ottaen huomioon tavarán luonne ja tarkoitus, jota varten kuluttaja hankki tavarán.

2. Jos virhe oikaistaan korjaamalla tai vaihtamalla tavara, kuluttajan on asetettava tavara myyjän saataville. Myyjän on otettava vaihdettu tavara takaisin omalla kustannuksellaan.
3. Jos korjaaminen edellyttää, että tavaran luonteen ja käyttötarkoituksen mukaisesti ennen virheen ilmenemistä asennettu tavara poistetaan, tai jos tällainen tavara on määrää vaihtaa, velvollisuus korjata tai vaihtaa tavara käsittää myös virheellisen tavaran poistamisen ja vaihdetun tai korjatun tavaran asentamisen tai poistamisesta ja asentamisesta aiheutuvien kustannusten korvaamisen.
4. Kuluttajalla ei ole velvollisuutta maksaa vaihdetun tavaran normaalista käytöstä vaihtamista edeltävältä ajalta.

15 artikla

Hinnanalennus

Hinnanalennuksen on oltava suhteessa yhtä suuri kuin kuluttajan vastaanottaman tavaran arvon aleneminen verrattuna arvoon, joka tavaralla olisi, jos se olisi sopimuksen mukainen.

16 artikla

Myyntisopimuksen purkaminen

1. Kuluttaja käyttää oikeuttaan purkaa myyntisopimus antamalla myyjälle ilmoituksen päätöksestään purkaa myyntisopimus.
2. Jos virhe koskee vain osaa sopimuksen mukaisesti toimitetusta tavarasta ja on olemassa perusteet myyntisopimuksen purkamiseen 13 artiklan nojalla, kuluttaja voi purkaa myyntisopimuksen vain näiden tavaroiden sekä niiden mahdollisten muiden tavaroiden osalta, jotka kuluttaja on hankkinut yhdessä virheellisten tavaroiden kanssa, jos kuluttajan ei voida kohtuudella odottaa hyväksyvän pelkästään sopimuksenmukaisten tavaroiden pitämistä.
3. Jos kuluttaja purkaa myyntisopimuksen kokonaan tai 2 kohdan mukaisesti vain tiettyjen myyntisopimuksen mukaisesti toimitettujen tavaroiden osalta,
 - a) kuluttajan on palautettava tavara myyjälle tämän kustannuksella; ja
 - b) myyjän on palautettava kuluttajalle tämän tavarasta maksama kauppahinta vastaanotettuaan tavaran tai kuluttajan toimittaman todisteen tavaroiden takaisin lähettämisestä.

Tämän kohdan soveltamista varten jäsenvaltiot voivat määritellä palauttamista ja takaisinmaksua koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

17 artikla

Kaupalliset takuut

1. Kaupallisen takuun on sidottava takuun antajaa niiden ehtojen mukaisesti, jotka on esitetty takuutodistuksessa ja siihen liittyvässä mainonnassa, joka oli saatavilla sopimuksen tekohetkellä tai ennen sitä. Tässä artiklassa säädettyin edellytyksin ja rajoittamatta unionin lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön muiden sovellettavien säännösten soveltamista, kun tuottaja tarjoaa kuluttajalle tiettyä tavaraa koskevan kaupallisen kestävyystakuun tietyksi ajanjaksoksi, tuottaja on vastuussa suoraan kuluttajalle tavaran korjaamisesta tai vaihtamisesta 14 artiklan mukaisesti koko kaupallisen kestävyystakuun voimassaoloajan. Tuottaja voi tarjota kuluttajalle suotuisammat ehdot kaupallista kestävyystakuuta koskevassa lausumassa.

Jos kaupallista takuuta koskevassa lausumassa asetetut ehdot ovat kuluttajan kannalta vähemmän suotuisat kuin siihen liittyvässä mainonnassa, kaupallisen takuun on oltava sitova kaupalliseen takuuseen liittyvässä mainonnassa asetettujen ehtojen mukaisesti, ellei kyseistä mainontaa ole oikaistu ennen sopimuksen tekemistä samaa tai siihen verrattavissa olevaa tapaa käyttäen, kuin millä se on esitetty.

2. Kaupallista takuuta koskeva todistus on toimitettava kuluttajalle pysyvällä välineellä viimeistään tavarantoimitusajankohtana. Kaupallista takuuta koskeva todistus on laadittava selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä. Siinä on esitettävä seuraavat seikat:

- a) selkeä ilmoitus siitä, että kuluttajalla on lakisääteinen oikeus saada virhe korjatuksi maksutta, jos tavarassa on virhe, ja että kaupallinen takuu ei vaikuta näihin oikeussuojakeinoihin;
- b) takuun antajan nimi ja osoite;
- c) menettely, jota kuluttajan on noudatettava kaupallisen takuun käyttämiseksi;
- d) tavara, jota kaupallinen takuu koskee; ja
- e) kaupallisen takuun ehdot.

3. Edellä olevan 2 kohdan noudattamatta jättäminen ei vaikuta kaupallisen takuun sitovuuteen takuun antajan kannalta.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa myös muita sellaisiin kaupallisiin takuihin liittyviä seikkoja koskevia sääntöjä, joista ei säädetä tässä artiklassa, mukaan lukien säännöt siitä, millä kielellä tai kielillä kaupallista takuuta koskeva todistus on asetettava kuluttajan saataville.

18 artikla

Oikeus oikeussuojakeinoihin

Silloin kun myyjä on vastuussa kuluttajalle virheestä, joka johtuu toisen henkilön liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa toteuttamasta toimesta tai laiminlyönnistä, mukaan lukien digitaalisia elementtejä sisältävän tavarantoimituksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisten päivitysten toimituksen laiminlyönti, myyjällä on oltava oikeus vaatia hyvitystä vastuussa olevalta henkilöltä tai henkilöiltä liiketoimintaketjussa. Siitä, keneltä myyjä voi vaatia hyvitystä, sekä tähän liittyvistä toimista ja edellytyksistä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

19 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi on olemassa riittävät ja tehokkaat keinot.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja keinoja voivat olla säännökset, joiden nojalla yhdellä tai useammalla seuraavista kansallisessa lainsäädännössä määritellyistä elimistä on mahdollisuus viedä asia kansallisen lainsäädännön mukaisesti tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallinnollisen viranomaisen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan:

- a) julkiset elimet tai niiden edustajat;
- b) kuluttajajärjestöt, joilla on oikeutettu intressi suojella kuluttajia;
- c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on oikeutettu intressi toimia asiassa.

20 artikla

Kuluttajille tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuluttajien saatavilla on tietoa tämän direktiivin mukaisista kuluttajan oikeuksista sekä keinoista näiden oikeuksien täytäntöönpanemiseksi.

21 artikla

Pakottavuus

1. Jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, kuluttajaa eivät sido sellaiset sopimusehdot, joilla kuluttajan vahingoksi estetään tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten toimenpiteiden soveltaminen, poiketaan niistä tai muutetaan niiden vaikutuksia, ennen kuin kuluttaja on ilmoittanut tavarantoimituksen virheestä myyjälle.

2. Tämä direktiivi ei estä myyjää tarjoamasta kuluttajille sopimusjärjestelyjä, joilla annetaan tässä direktiivissä säädettyä parempi suoja.

22 artikla

Asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttaminen

- 1) Korvataan asetuksen (EU) 2017/2394 liitteessä oleva 3 kohta seuraavasti:

”3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).”

- 2) Korvataan direktiivin 2009/22/EY liitteessä I oleva 7 kohta seuraavasti:

”7. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).”

23 artikla

Direktiivin 1999/44/EY kumoaminen

Kumotaan direktiivi 1999/44/EY 1 päivästä tammikuuta 2022.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

24 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2021. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2022 alkaen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

2. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan sopimuksiin, jotka on tehty ennen 1 päivää tammikuuta 2022.

25 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2024 tämän direktiivin soveltamista, mukaan lukien säännökset, jotka koskevat oikeussuojakeinoja ja todistustaakkaa, myös käytettyjen tavaroiden sekä julkisissa huutokaupoissa myytävien tavaroiden osalta, ja tuottajan kaupallista kestävyystakuuta, ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti sitä, varmistetaanko tätä direktiiviä ja direktiiviä (EU) 2019/770 soveltamalla yhtenäinen ja johdonmukainen kehys sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle digitaalisen sisällön, digitaalisten palvelujen ja digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden toimittamisen osalta unionin politiikkaa ohjaavien periaatteiden mukaisesti. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevaa 22 artiklaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2022.

*27 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 1999/44/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artikla
1 artiklan 2 kohdan a alakohta	2 artiklan 2 alakohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäinen luettelukohta	3 artiklan 4 kohdan b alakohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohdan toinen ja kolmas luettelukohta	2 artiklan 5 alakohdan a alakohta
1 artiklan 2 kohdan c alakohta	2 artiklan 3 alakohta
1 artiklan 2 kohdan d alakohta	2 artiklan 4 alakohta
1 artiklan 2 kohdan e alakohta	2 artiklan 12 alakohta
1 artiklan 3 kohta	2 artiklan 15 alakohta ja 3 artiklan 5 kohdan a alakohta
1 artikla 4 kohta	3 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohta	5 artikla
2 artiklan 2 kohdan a alakohta	6 artiklan a alakohta ja 7 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 2 kohdan b alakohta	6 artiklan b alakohta
2 artiklan 2 kohdan c alakohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohdan d alakohta	7 artiklan 1 kohdan d alakohta
2 artiklan 3 kohta	7 artiklan 5 kohta
2 artiklan 4 kohta	7 artiklan 2 kohta
2 artiklan 5 kohta	8 artikla
3 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	13 artiklan 1 kohta
3 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	13 artiklan 2 kohta ja 14 artiklan 1 kohdan a alakohta
3 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	14 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
3 artiklan 4 kohta	2 artiklan 14 alakohta
3 artiklan 5 kohta	13 artiklan 4 kohta
3 artiklan 6 kohta	13 artiklan 5 kohta
4 artikla	18 artikla
5 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta
5 artiklan 2 kohta	12 artikla
5 artiklan 3 kohta	11 artikla
6 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta

Direktiivi 1999/44/EY	Tämä direktiivi
6 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohta	17 artiklan 2 kohta
6 artiklan 4 kohta	17 artiklan 4 kohta
6 artiklan 5 kohta	17 artiklan 3 kohta
7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	21 artiklan 1 kohta
7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	10 artiklan 6 kohta
7 artiklan 2 kohta	—
8 artiklan 1 kohta	3 artiklan 6 ja 7 kohta
8 artiklan 2 kohta	4 artikla
9 artikla	19 ja 20 artikla
10 artikla	22 artikla
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	24 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	24 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
11 artiklan 2 kohta	24 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
12 artikla	25 artikla
13 artikla	26 artikla
14 artikla	27 artikla

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI